B. FRANCISCI DE LE BOË, SYLVII, HANOVIENSIS, quondam apud Amstelodamenses Practici felicissimi, famigeratissimi; tandem vero Lugduni Batavorum Medicinæ Professoris publici, longeque celeberrimi, desideratissimi

CASUS MEDICINALES,

Sive

HISTORIÆ ÆGROTORUM,

Quorum curam An. 1659. 60. & 61. in Nosocomio Leydensi proprio Marte & Arte (i. e. remediis sibi usualibus & propriis, hicque in fine appositis) singularis informationis ergò industrius suscepit;

Quamque Curam

JOACHIMUS MERIAN, Philos. & Med. Doct. nec non pro nunc Phys. Mœno-Francofurtensis Patrius Ordinarius; tum temporis autem Medicinæ Candidatus ex ore Præceptoris sui perpetuò venerandi volante calamo excepit.

JOACHIMUS MERIAN, Phil. & Med. Doct. nec non Phys. M. F. Patrius Ordinarius;

CANDIDO BENEVOLOQUE

LECTORI SALUTEM

καὶ εὐπράττειν!

DEsideras omni procul dubio Benevole Candideque Lector aliquod CASIBUS hisce MEDICINALIBUS B. SYLVII præmissum alloquium. Verùm re ipsa loquente nullis certè opus esse verborum ambagibus, in confesso est apud omnes cum nec Vinum per se vendibile hederâ indigeat suspensâ. Ne autem in ipso statim opusculi hujus limine Benevolum te Candidumque Lectorem insalutatum planè relinquam, paucis, quæ dicenda sunt, tibi aperiam mentem meam. B. Sylvius (Franciscus de le Boë alias dictus,) quis Natione, Stirpe, Studio, Eruditione & Professione, uno verbo: quis Vitâ denique & Morte fuerit olim, Opera ejus omnia in Belgio uno volumine comprehensa, typis mandata, inque publicam edita lucem abundè testantur. Præceptor fuit quondam meus, nunc desideratissimus, omnique honoris titulo semper & ubique nominandus, & quidem An. 1659. 60 & 61. cujus in Medicinâ per totum vitæ meæ curriculum (sint hinc laudes DEO T. O. Trino & Uni infinitæ!) nec inter vivos nec mortuos proh dolor! habui parem, multò minus superiorem. Summæ ergò & perpetuæ Gratitudinis in tesseram, Memoriam atque Monumentum non periturum DIARIUM hocce Ægrotorum, sive COLLEGIUM Casuale Practicum & Medicum piis, probis atque industriis, imò VERITATEM verè amantibus Praxeos Medicæ tandem Candidatis & jam Initiatis (non autem Veterinariis, qui se super ipsum SALOMONEM sape-

re firmiter & indubitatò, sed vanissimè sibi persuadentes neminem, nisi semetipsos pertinaciter &malevolè decipiunt,) Christiano & misericordiâ Divinam per gratiam pleno (absit jactantia verbis) ex affectu & corde publicè communicare volui, debui; Omne enim Verum Bonum, quod desuper à Patre Luminum descendit, sui est communicativum! Accipe igitur Candide Benevoleque Lector hocce donum meum, (quod certè totum B. SYLVII Opus, quamvis à se non conscriptum, est, & quidem proprium, cui ut aliquid de meo addam, vel de suo demam, mihi ut Viro Bono non licet) qualecunque, nec aspernare, sed eo utens fruere, quâ tibi prodesse potest atque proderit semper & ubique, quâque prædita est virtute, quam etiam ipse perpetuis extollam & commendabo laudibus; animum verò meum, proximo suo juxta DEI præcepta nullo non tempore inserviendi cupidissimum, promptissimum (quem operis hujus fructus non contemnendus, quemque animitus & toto ex corde tibi opto, ubertim tandem propalabit,) hisce tibi habeas quàm commendatissimum. Vale, & benè semper Age!

B. FRAN-

B. FRANCISCI DE LE BOE, SYLVII, HANOVIENSIS,

CASUS MEDICINALES,

Sive

HISTORIÆ ÆGROTORUM.

CASUS I.

VIr quidam conquerens de ventris torminibus & febre quartanâ, assumtis sequentibus remediis melius se habuit.

℞. *Gumm. Ammoniac. Mastich. el. ana* ℈j.
Chalyb. præp. gr. xv.
Trochisc. alhandal. ʒß.
Ol. dest. granor. junip. gutt. vi.
M. & form. Pilul. N°. xxx.
De hisce assumat sæpius N°. v.

Posthæc assumsit seqq.

℞. *Mass. Pil. fœtid. maj.* ℈j.
F. pilul. N°. v.
pro unâ vice.

Tandem sequ. assumsit haustum.

℞. *Aqu. fumar.*
Theriacal. simpl. ana ʒß.
Ocul. Cancr. ℈ß.
Syrup. quinque Rad. ʒß.
M. f. haustus.

CASUS II.

PUella 20. annor. hystericâ passione ex flatibus à pituitâ viscidâ exortis, cum summâ viscerum alteratione & convulsione affecta à sequent. Medicamento bis assumto convaluit.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana. ℥iß.
Spir. Vin. Rectific. ʒß.
Acet. Stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. Ppt. ʒß.
Antimon. Diaphor. ℈j.
Laud. Opiat. gr. iij.
Syrup. quinque Rad. ℥j.
M. ad Vitr. & inde sumat sæpius Cochl. j.

NB. Hæc mixtura secundâ vice iterata est.

CASUS III.

PUella laborans febre tertianâ, à sequ. haustu assumto mox rediit ad pristinam sanitatem.

℞. *Aqu. Card. Bened.*
Theriacal. simpl. ana ℥ß.
Syrup. de Fœnic. ʒß.
Sal. Armoniac. gr. xij.
M. pro Haustu.

CASUS IV.

VEtulæ, quæ laborabat inflammatione oculorum, præscript. est sequ. collyr.

℞. *Aqu. Rosar: Alb.* ℥iß.
Fœnic. ʒß.
Sief. Alb. ℈j.
Vitriol. Alb. gr. iij.
M. ad Vitr.

Hæc Vetula in inguine habuit etiam ulcus palmæ magnitudinem æquans, ex quo singulis mensibus effluebat sanguis; quòd si verò obstruebatur illud, sanguis per alia foramina, quæ Natura sibi parabat, exiit.

Contrà hunc affectum sequ. decoct. purg. fuit præscriptum.

℞. *Rasur. lign. Guajac.* ℥iij.
Rad. liquerit. Ras. ʒvj.
Baccar. Junip. ℥iß.
Pulp. Colocynthid. ʒj.
Coqu. s. a. in Aqu. pur. ad Colatur. ℥xxx.
Quib. add.
Syrup. de Sennâ. ℥iij.
M. & sumat alternis dieb. inde Haustum.

CASUS V.

VIro, qui febre intermittente ex pituitosis humoribus laborabat, sequ. decoctum purg. fuit præscript. de quo alternis dieb. haust. assumsit.

℞. *Rad. apii.* ℥j.
Levistic. ʒij.
Baccar. Junip. ℥j.
Sem. Anis.
Dauci. ana ʒij.
Coqu. ex Aqu. Pur. q. s. In Colatur. ℥xxv.
Dissolv.
Syrup. de Rhabarb. simpl.
de Sennâ. ana ℥iß.
add.
Spir. Salis rectif. ℈j.
M. ad Vitr.

CASUS VI.

FŒminæ, quæ de angustiis circa præcordia à pituitosis humoribus & inde ortis flatib. conquerebatur, sequ. mixtura præscripta fuit.

℞. *Aqu. Lavendul.* ℥iß.
Theriac. simpl. ℥ß.
Syr. de Stæchad. ℥j.
M. ad Vitr.

CASUS VII.

PUellæ Scrophulis affectæ sequ. Pilul. ordinatæ fuere.

℞. *Gumm. Galban. c. acet. præp.* ʒß.
Myrrh. Rub.
Mastich. el. ana ℈j.
Chalyb. præp.
Castor. opt.
Croc. Britannic. ana ℈ß.
Trochisc. alhandal. ʒß.
Resin. Jalapp. ℈j.
Ol. dest. Junip. Gutt. VI.
M. F. Pilul. N°. L.
Dosis N°. V. *singulis vicibus.*

CASUS VIII.

VIro qui de summo conquerebatur æstu sequ. mixtura præscripta est.

℞. *Aqu. Borrag.* ℥iij.
Cinamom. ℥j.
Acet. Stillat. ʒx.
Ocul. Cancri ʒß.
Antimon. diaphor. ℈j.
Laud. Opiat. gr. iij.
Syrup. de Succ. Acetosæ. ℥j.
M. assumat cochleatim.

CASUS IX.

VIro pituitosis humoribus scatenti sequ. Pilul. ordinatæ fuêre.

℞. *Gumm. Ammoniac. c. Acet. præp.* ʒß.
Castor. Opt.
Mastich. el. ana. ℈j.
Croc. Opt. gr. VI.
Trochisc. alhandal. ʒß.
Ol. dest. Succin. Gutt. VI.
M. F. Pilul. N°. XXV.
Assumat. altern. dieb. N°. V.

CASUS X.

VIro, qui flatibus & bilis acrimoniâ laborabat, cujusque massa sanguinea erat nimis serosa, sequentes pillulæ præscriptæ fuêre.

℞. *Gumm. Ammoniac. c. Acet. præp.* ʒß.
Mastich. el. ℈j.
Tart. Vitriolat. gr. XV.
Myrrh. rub. ℈ß.
Croc. Britann. gr. VI.
Aloës rosat.
Resin. Jalapp. ana ℈j.
Ol. dest. Junip. Gutt. VI.
M. F. Pilul. N°. XXX.
Sumat subinde iij.

CASUS XI.

VIro, qui ab acrimoniâ humorum infimo in ventre vexabatur, sequ. fuêre præscripta.

℞. *Mass. Pil. de Cynogloss.* ℈j.
F. Pilul. N°. VIII.
Assumat. subinde j. *aut alter.*

℞. *Aqu. Hyssop.*
Fœnic. anna ℥j.

Tin.

Tinctur. Cinamom. ℥ß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. de Hyssop. ʒvj.
M. assumat cochleatim.

CASUS XII.

VIro, debilitate ventriculi, à depravato ejus fermento laboranti, sequentia fuêre præscr.

℞. *Mass. Pil. Mastich.* ℈j.
F. Pilul. N°. v. *assumet eas unâ vice.*

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Elixir. proprietat. ʒß.
Spir. Salis rectif. Gutt. VIIII.
Syr. de Menth. ℥j.
M. assumat sæpius cochl. j.

CASUS XIII.

VEtulæ Angustiâ præcordiorum & tussi laboranti sequ. decoct. pectorale est ordinat.

℞. *Rasur. lign. Guajac.* ℥ij.
Rad. liquir. Ras. ℥j.
Sem. anisi. ℥ij.
Coqu. ex Aqu. Pur. q. s.
Colatur. ℥xxv.
add.
Oxymel. simpl.
Syrup. de Hyssop. ana ℥j.
M. assumat sæpius Haustulum.

CASUS XIV.

PUellæ affectione hypochondriacâ flatuosâ, ex pituitâ viscidâ, Clar. Sylv. Melancholiâ dictâ, laboranti prout ex seqq. sign. diagnost. patebat, seqq. pillulæ sunt præscriptæ.

Sign. Diagn. Dolor aderat lumbor. tumor hypochondrii sinistri; malè se habebat venter; sentiebat cordis palpitationem, à quâ liberabatur & levamen sensit; flatibus emissis; tandem corpus subinde attollebatur cum motu membrorum convulsivo; multos emittebat ructus, & cordis anxietate premebatur.

℞. *Gumm. Sagapen. c. Acet. prap.* ʒß.
Castor. Opt.
Mastich. el. ana ℈j.
Myrrh. Rub.
Chalyb. præp. ana ℈ß.
Trochisc. Alhandal.
Resin. Jalapp.
Scammon. ana ℈j.
Ol. dest. Succin. Gutt. VI.
M. F. Pilul. N°. XL.
Assumat subinde V.

CASUS XV.

MUlieri febre tertianâ laboranti præscripta est sequ. Mixtura, Cochleatim assumenda.

℞. *Aquæ fumar.* ℥ij.
Fœnicul. ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Spir. Vin. Rectif. ʒiij.
Ocul. Cancri ʒß.
Syr. Papav. errat. ℥j.
M. ad Vitr.

CASUS XVI.

VIro pituitosis humoribus scatenti sequ. Pilul. fuêre ordinatæ.

℞. *Gumm. ammoniac. c. Acet. præp.* ʒß.
Mastich. el.
Carabes albiss. ana ℈j.
Myrrh. Rub.
Croc. Britann. ana ℈ß.
Trochisc. albandal. ʒß.
Resin. Jalapp. ℈j.
Ol. dest. Junip. Gutt. VI.
M. F. Pilul. N°. XL.
Dos. N°. V.
Altern. diebus.

CASUS XVII.

VIro ascite & febre erraticâ continuâ laboranti sequ. mixt. est præscr.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana ℥iß.
Tinct. Cinamom. ʒVI
Syr. quinque Rad. ℥j.
Spir. Nitri Gutt. VIII.
M. assumat cochleatim.

Casus XVIII.

Foeminæ passione hystericâ laboranti sequ. Mixt. præscripta est.

℞. *Aqu. Puleg.* ℥ij.
Tinct. Castor. ʒß.
Syr. quinque Rad. ʒvj.
M. assumat cochleatim.

Casus XIX.

Viro, qui flatib. vexabatur, sequ. Decoct. Carminativ. fuit præscript.

℞. *Rad. Apii.*
Levistic. ana ʒß.
Baccar. Junip. ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥ij.
Sem. Anis.
Fœnic. ana ʒij.
Coqu. s. a. in aqu. Pur.
Q. s. ad Colatur. ℥xxx.
In quibus dissolv.
Syr. Menth. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
Nitr. ℈j.
M. capiat subinde haustulum.

Casus XX.

Viro, cujus humores scatebant spiritu acido, temperaturæ ergò sequ. est ordinat.

℞. *Ocul. Cancr.* ʒj.
Terr. sigill. ʒß.
Cret. Alb.
Lap. hæmatit. ana ℈ß.
M. & divid. in 3. p. æqual. quar. 1. sumatur manè, altera in meridie, & tertiâ sub vesperam, sed omnes c. haust. Vin.

Casus XXI.

Pro Viro tussi laborante.

℞. *Rad. Apii.*
Fœnic. ana ℥j.
Baccar. Junip. ℥iß.
Sem. anis. ʒij.
Rad. liquirit. Ras. ℥ß.
Coqu. in Aqu. Pur. q. s.
In Colatur. ℥xxv. *Dissolv.*
Syrup. de hyssop. ℥ij.
M. & sumat. subinde haustum.

Casus XXII.

Pro fœminâ angustiis circa præcordia laborante.

℞. *Aqu. Menth.*
Fœnic. ana ℥j.
Tinct. Cinamom ʒß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ʒvj.
M. & sumat sæpius cochl. j.

Casus XXIII.

Pro fœminâ febre intermittente laborante.

℞. *Aqu. fœnic.* ℥j.
Theriacal. s. ʒvj.
Antim. diaphoret. ℈ß.
Elix. propriet. ℈j.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M. assum. cochleatim.

Casus XXIV.

Pro muliere de flatibus in lumbis conquerente.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana ℥j.
Spir. Vin. rectif. ℥ß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Ol. dest. anis. Gutt. viii.
Syr. Menth. ℥j.
M. assumat subinde cochl. j.

Casus XXV.

Pro puella à vaporibus biliosis in lumbis vexatâ.

℞. *Aqu. Cichor.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancri ℈j.

Anti-

Antimon. Diaphor. ℈ß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syrup. de Bethonic. ℥j.
M. assumat cochleat.

CASUS XXVI.

PRo Virgine hystericâ passione affectâ.

℞. *Aqu. Lavendul.* ℥v.
Theriacal. simpl.
Tinct. Castor. ana. ℥j.
Laud. Opiat. gr. v.
Ol. dest. succin. ℈ß.
M. & sumat inde sæpius Cochl. j. *aut alter.*

CASUS XXVII.

PRo Virgine, quæ ex flatulentiâ & febre decumbebat.

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Aqu. fœnic. ℥j.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Nitri. Gutt. VIII.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. de Menth. ℥j.
M. assum. cochleatim.

CASUS XXVIII.

PRo Viro, tussi à salsis & acribus humoribus vexato.

℞. *Mass. Pil. de Cynogloss.* ℈j.
F. Pilul. N°. VIII.
Sumat subinde j.

CASUS XXIX.

PRo muliere, quæ ardore faucium cum febre continuâ laborabat.

℞. *Aqu. hord.* ℥xx.
Syrup. Violac. ℥ij.
Spir. Salis ℈ß.
M. assumat sæpius haustum.

CASUS XXX.

VIr quidam conquerebatur de torminibus, tumoreque ventris & pedum; si flatus emittebat, levamen sentiebat; angustiis circa præcordia premebatur, cum tensionibus; non poterat esse extra lectum, sed semper opus habebat decumbere. Præscripta est ipsi sequ. mixtura.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana ℥j.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Oculor. Cancri ʒß.
Acet. stillat. ℥ß.
Syr. de Menth. ℥j.
M. sumat subinde Cochl. j.

CASUS XXXI.

PRo Viro, qui conquerebatur de tussi, à catharris exortâ.

℞. *Hord. Mundat. & ad crepatur. coct.* ℥j.
Amygd. dulc. excort. ʒij.
F. l. a. Emulsio, ad ℥XII. *cui add.*
Syr. Jujubin. ℥j.
Subinde sumat æger haustum.

CASUS XXXII.

PRo Viro febre imminutâ laborante.

℞. *Aqu. theriacal. simpl.* ℥j.
Fœnic. ℥ij.
Laud. Opiat. gr. iij.
Sacch. alb. ℥j.
Ol. dest. Anis. Gutt. XII.
M. exactè & assumat inde sæpius æger Cochl. j.

CASUS XXXIII.

PRo Virgine, cui sanguis ex gingivis sæpe effluebat, sequ. gargarism. est præscriptus.

℞. *Rad. bistort.* ʒij.
Fol. Salv.
Flor. Ros. rubr. ana Mj.
Sem. Levistic. ʒj.
Alum. crud. ʒij.

Coqu. ex Aqu. pur. add. sub fin.
Acet. Vin. ℥ij.
In colatur. ℥xv.
Dissolv.
Mell. rosat. colat. ℥iß.
M. hoc gargar. aliquantul. calefacto sapius eluat os & gingiv.

CASUS XXXIV.

Virgini scrophulis laboranti sequ. præscript. est haust. per infer. purgans humores pituitosos, solutos, & ad glandulas colli delatos.

℞. *Elect. hydragog.* ʒiij.
Aqu. fœnic. q. s. pro haustu.

Huic puellæ Chirurgus scrophulas sive glandulas tumefactas aperuit scalpello ferreo, quod German. dicitur *ein fliethe*, sed maluisset Cl. Sylv. ut apertæ fuissent scalpello aureo, ex quibus multum materiæ effluxit.

CASUS XXXV.

Pro Viro febre quotidianâ continuâ laborante.

℞. *Rad. Levistic.*
Apii. ana ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. colocynthid. ʒj.
Rad. Jalapp. ʒij.
Coqu. s. a. in aqu. pur. ad Colatur. ℥xxx. *add.*
Syr. de helleb. nigr. ℥iiij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.

Capiat sæpè haustulum, observatâ tolerantiâ.

CASUS XXXVI.

Viro, qui conquerebatur de Vomitibus acidorum, ructibus amarorem spirantibus, debilitate corporis, & tumore pedum, præscripta est sequ. mixt.

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Nitri. Gutt. VI.
Syr. Menth. ℥j.
M. & assumatur cochleatim.

Ab hâc mixt. melius se habere incepit, quare iterata est.

CASUS XXXVII.

Pro Viro qui laborabat alvo adstrictâ, præscript. est sequ. Elect. de quo subinde sumat quantitatem nucis avellanæ vel juglandis parvæ.

℞. *Conserv. Rosar. Pallidar.*
Pulp. Tamarindor. ana ℥j.
Elect. hydragog. ʒVI.
Crem. Tartar. ʒj.
Misc.

CASUS XXXVIII.

Viro, cui multa pituita viscida hærebat in intestino tenui, circa lumbos, & quam bilis immixta mutat in flatus, unde abdominis tensio; illa pituita etiam mixta sanguini, causat febrem quotidianam; in cerebro capitis dolorem gravativum; & in habitu tandem corporis pedum tumorem; præscript. est sequ. decoct.

℞. *Rad. apii.*
Fœnic. ana ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥iij.
Pulp. colocynthid. ʒj.
Passular. maj. mund. ℥iiij.
Coqu. ex aqu. pur. ad Colatur. ℥XL.
Quibus add.
Syr. de helleb. nigr. ℥iiij.

Misc. & de hoc sumat per aliquot dies haustulum, observatâ tolerantiâ.

CASUS XXXIX.

Pro Viro tussi & alvo adstrictâ laboranti sequ. decoct. est præscript.

℞. *Rad. liquir. Ras.* ℥ß.
Fœnic. ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥ij.
Baccar. Junip. ℥j.
Pulp. colocynthid. ℈j.

Coqu.

Coqu. in aqu. pur. q. ſ. ad Colatur. ℥xxx.
Quib. add.
Syrup. de Sennâ ℥ij.

M. & capiat ſubinde, id eſt, per aliquot dies hauſtulum, obſervatâ εὐφορίᾳ.

CASUS XL.

PRo puero, cujus morbum, propter delirium, quo laborabat, Cl. Sylv. cognoſcere non poterat, ut innoteſceret, ſequ. præſcr. eſt mixtura.

℞. *Aqu. Bethonic.* ℥ij.
Cinamom. ℥ß.
Acet. ſtillat. ʒvi.
Juleb. Roſat. ℥j.
M. pro hauſtu.

CASUS XLI.

PRo puellâ febre quotidianâ laborante, à pituitâ & bile in inteſtino tenui circa lumbos inter ſeſe efferveſcentibus (quæ efferveſcentia oritur à ſpiritu acido pituitæ juncto cum ſale lixivioſo bilis) unde frigus in regione lumborum & toto corpore; dolor capitis acris in dextrâ parte (hic eſt à vaporibus bilioſis) & tandem anguſtia circa præcordia; præſcripta eſt ſequ. mixt.

℞. *Aqu. fœnic.* ℥ij.
Theriacal. ſimpl. ℥j.
Acet. ſtillat. ʒvi.
Antimon. diaphor. ʒß.
Syrup. quinque Rad. ℥j.
Laud. opiat. gr. ij.
Miſc. ſumatur cochleatim.

CASUS XLII.

VIr quidam conqueſtus eſt de amarore oris; ructibus amarorem ſpirantibus; æſtu in lumbis; ardore in excretione fecum alvinarum & urinæ, tenſione ventris, & dolore totius corporis.

Præſcript. eſt ſequ. mixtura;

Quia cauſa eſt bilis peccans quantitate & qualitate (acris enim eſt) ut & motu, fertur enim ſuperius in ventriculum, ex nimiâ in inteſtinis cum pituitâ (in quâ τὸ acidum peccat) efferveſcentiâ.

℞. *Aqu. plantag.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Nitri Gutt. VIII.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. Acetoſit. citr. ℥j.
M. & ſubinde ſumat parum.

℞. *Extracto Cholagog.* ʒij.
Aqu. fœnic. q. ſ.
M. & f. hauſtus.

Poſt aſſumta quievit, & ab aſſumpto purgante vomuit.

Iteratus eſt hauſtus purg. ſuperius præſcriptus.

℞. *Aqu. Menth.*
Plantag. ana ℥iß.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Salis Gutt. XII.
Syrup. myrtin. ℥j.
M. & utatur eâ cochleatim.

NB. Hæc mixtura ipſi præſcripta eſt, quia conquerebatur de palpitatione hypochondriorum (à bile nimis attenuatâ) & ardore in excrementorum excretione.

Quoad omnia ſymptomata, præter quòd adhuc ſentiat æſtum in lumbis, poſt aſſumta melius habet, Præſcript. eſt ei ſequ. remed.

℞. *Pulp. Tamarindor.* ℥ij.
Elect. è ſucc. Roſar. ℥j.
Conſerv. Roſ. Pallid. ℥iß.
Cremor. Tartar. ʒj.

M. & f. Condit. de quo pro tolerantiâ capiat per plur. dies quantitatem nuc. avellanæ. Omnia, quæ aſſumſit, rurſus evomuit, præter condit. ex quo leniter deponit alvum; Pulſus eſt parvus; Urina turbida magis, quàm unquam fuit.

Continuet in aſſumtione conditi.

Aſueſcit aſſumtioni ciborum; Pulſus major eſt, ac antea fuit; Urina etiam non amplius adeò turbata; quare ipſi iterata eſt mixt. nuper præſcripta.

Jam delirat, & reliqua omnia pejus ſe habent. Mortuus eſt.

Casus XLIII.

PRo Viro, qui conqueſtus eſt de ſummo frigore circa lumborum regionem in paroxyſmo febrili, poſt ipſum autem de ſummis doloribus in pedibus Clar. Sylv. judicavit id fieri à ſpir. acido in pituitâ præternaturali abundante, quare præſcripſit ei ſequ. mixt.

℞. *Aqu. Petroſel.* ℥ij.
Theriacal. ſimpl. ℥j.
Syr. quinque Rad. ʒx.
Laud. Opiat. gr. ij.
M. aſſumat cochleatim.

Casus XLIV.

PRo puellâ febre intermittente laborante.

℞. *Aqu. Petroſel.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Theriacal. ſimpl. ℥ß.
Ocul. Cancr. ℈j.
Antimon. Diaphor: gr. xv.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ʒvi.
M. & aſſumat cochleatim.

Casus XLV.

VIro, qui 4. Decembr. ſummè incaleſcens bibit hauſtum frigidæ, unde ſenſit paroxyſmum febrilem, cum ſummo frigore in lumbis; nunc autem conqueritur de dolore pectoris cujus cauſam judicavit Cl. Sylv. eſſe pituitam; quare ei præſcriptum eſt ſequ. remedium. 6. Dec.

℞. *Rad. fœnic.*
Apii. ana ℥j.
Raſur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Sem. Anis.
Dauci. ana ℥ij.
Paſſular. Maj. mund. ℥ij.
Coqu. ſ. a. in aqu. pur. ad Colatur. ℥xl.
Hiſce add.
Syr. de Sennâ. ℥iij.

M. de hoc aſſumat ſæpius (pro tolerantiâ tamen) hauſtulum.

℞. *Trochiſc. becchicor. Alb.* ℥ij.
d. ad Chart.
Sign. Bruſt und Huſten Küchlein.
Horum ſumat ſubinde j. *aut alter.*

Hic æger conqueritur ulterius de dolore pungente in extremitate pedum, forſan ab humoribus vel vaporibus acribus propter laborem impeditum ibi hærentibus, quare ipſi præſcript. eſt ſequ. pedilavium.

℞. *Rad. Alth.* ℥ij.
Fol. Malv.
Verbaſc.
Violar. ana Mij.
Sem. lin.
Fœnugræc. ana ℥j.

Conciſa & contuſa coqu. in aqu. q. ſ. cui calefactæ ſemper impon. pedes manè & veſperi.
Ad tuſſim utatur ſeqq.

℞. *Sacch. Alth.* ℥j.
D. ad Chart.

℞. *Maſſ. Pil. de Cynogloſſ.* ʒß.
F. Pilul. No. xii.

Har. j. aſſumat ſubinde, ad contemperandum & educendum acres humores.
Levamen habet ex pedilavio.
Cum à ſuperius præſcr. purgante ritè non fuerit purgatus, ſed tantum ſemel aut bis, ideò aliud ordinat. eſt.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aqu. Hyſſop. q ſ. pro hauſtu, quem altero die manè ſumſit.

Cum poſthæc incaluiſſet, ob defectum cereviſiæ aquam bibit, quare nunc tam de tuſſi, quam de dolore laterum conqueritur; Aſſumſit purgans & excrevit phlegmata; febris vaga eſt, nullum planè ſaporem perſentit in ore. Cauſa eſt aquæ frigidæ potus, unde, dum per œſophagum deſcendit, aſperam arteriam, arteriam magnam, venam cavam & azygos dictam poteſt afficere, unde dolores laterum, tuſſes &c. deinde in ventriculo alia incommoda poteſt generare.

Conqueritur de dolore in pectore, non pulmonibus.

Non eſt Pleuritis vera, quia non tam gravia habet ſymptomata, quæ ad pleuritidem veram requiruntur, eſt autem notha, ab inflammatione pectoris; pituita enim ſoluta à potu frigido poſteà

ſteà hærebat, hinc obſtructio, vaſor. ruptio & inflammatio.

Hinc Cl. Sylv. concluſit ægrum abundare ſanguine pituitoſo, qui mali cauſa eſt; quod poteſt probari ex eo, 1. quòd nullum planè ſaporem ſentiat in ore, 2. ex phlegmate expectorato, ut & 3. aliis ſymptomatibus ritè penſitatis.

In tali caſu in principio ſtatim valet ſudoriferum; nunc autem diſſolvens, incidens & acrimoniam temperans, & eſt illud, quod ſuperius eſt præſcript. Ab hoc aſſumpto ſemel dejecit, & aliquantò melius habuit; phlegmata ſpumoſa, tuſſis cauſam expectoravit; Pulſus melior eſt. A duodecim cochl. decocti purgantis 8. Dec. præſcript. vehementiſſimè purgatus eſt; febris eſt levior; commodius reſpirat; tuſſis verò adhuc urget.

℞. *Maſſ. Pil. de Cynogloſſ.* ℈j.
F. Pil. Nº. VIII. *aſſumat ſubinde* j, & *alter.*

In omnibus ſentit levamen.

Iteretur apozema pectoral. 6. Dec. præſcr.

Iterentur etiam pilul. de Cynogl. & trochiſc. pectoral.

15. Dec. Alvi feces duriores fuere, ſegnis enim erat in aſſumt. medicamenti.

16. Dec. Humores in hoc ægro Cl. Sylv. dicebat eſſe valdè compactos, & quamvis tuſſiat, tamen id non fit cum tantâ difficultate, ut anteà. Iteratus eſt hauſtus hydragog. cum trochiſc. becchic.

17. Dec. Iterat. eſt apoz. pectorale purg. 6. ejuſd. præſcr.

18. Dec. A purgante debilis eſt, & hodiè manè frigus ſenſit, calor haud moleſtus eſt; evomuit etiam.

21. Dec. Tuſſis adhuc eſt gravis, & dolor circa pectus. Iterati ſunt troch. becchic.

24. Dec. Iteretur apozema pectorale purg. 6 Dec. præſcript.

27. 28. Dec. Iteretur apozema prædict.

29. Dec. A medicamento levamen habet, & jam reſtitutus eſt.

3. Jan. Indies melius ſe habet.

CASUS XLVI.

PRo Viro, qui conqueſtus eſt de hæmorrhoidibus tumefactis in ano, ab acrimoniâ fecum, præſcriptum eſt ſequ. linim.

℞. *Ungv. Populeon.* ℥vj.
Boli Armen. ℈j.
Opii. c. Ol. Roſat. q. ſ. diſſolut. ℈ß.
M. f. linim.

CASUS XLVII.

VIro, qui ſenſit nuper inſultum Epilepticum, præſcripta eſt ſequ. mixt.

℞. *Aqu. fl. tiliæ.* ℥ij.
Theriacal. ſimp. ℥ß.
Tinct. Cinamom. ʒvi.
Syr. ſtœchad. ℥j.
M. aſſumat eam cochleatim.

Ab hâc mixt. aſſumta melius ſe habet, quare iterata eſt.

CASUS XLVIII.

VIro, qui conquerebatur de prurítu in toto corpore à vaporibus bilioſis acribus; & ſtupore (id eſt, dolore formicante) in inguine & femore, ab humoribus pituitoſis, nervos comprimentibus.

Ad prurit. præſcript. eſt ſequ. ſudorifer.

℞. *Theriac. Androm. Veter.* ℥j.
Antimon. Diaphor. gr. VIII.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
Aqu. fœnic. q. ſ. ad hauſt. Miſc.

Ad ſtupor. autem ſequ. linim.

℞. *Ungu. Martiat.* ℥iij.
Ol. lumbric. terr. Nardin. ana ʒij.
Deſt. ſuccin. ℈j.
M. f. liniment. ad Ollam.

CASUS XLIX.

VIro, qui conquerebatur de alvo adſtrictâ à fecibus induratis, ſequ. eſt præſcript. Condit.

℞. *Pulpæ Tamarind.* ℥j.
Elect. è ſucc. Roſar. ℥ß.
Crem. Tartar. ʒj.
Conſerv. Roſ. Pallid. ʒvj.
M. ſ. condit. de quo aliquoties ſumat quantitat. magnitudine nuc. Jugland.

Casus L.

Viro, qui urinam reddebat cum ardore, & sentiebat dolorem in pene, præscripta est sequ. Mixtura.

℞. *Hord.* Mundat. & *ad crepatur. Coct.* ℥j.
Sem. Melon.
Cucum.
Papav. alb. ana. ʒij.
F. Emulſ. ad. ℥xv.
quibus add.
Syrup. de Alth. Fernel. ℥iß.
M. & de hâc ſubinde ſumat hauſtulum.

Huic ægro, cum ſcateret etiam humoribus viſcidis præſcript. eſt ſequ. Mixt.

℞. *Raſur. lign. guajac.* ℥iij.
Rad. liquir. Raſ. ʒxj.
Apii. ℥iß.
Baccar. Junip. ℥ij.
F. Decoct. in aqu. pur. in Colat. ℥xl. *diſſolv.*
Syr. de quinque Rad.
Sennâ ſimpl. ana. ℥ij.
M. & ſumat ſubinde hauſt.

Hic æger 8. Dec. acceſſit, & à calore furni difficultatem in reſpiratione contraxit ante 12. annos; jam magis affligitur hyeme quàm æſtate, vel alio tempore; ſitit & à potu venter diſtenditur, ut & à cibo calido; à flatibus emiſſis melius habet, non eſt nauſeabundus nec noctu ſolebat dormire, nunc autem ſatis dormit. Poſt calorem à furno potum frigidum ſumſit, & ſitim non potuit ſedare, hinc tuſſis cum ânxietate pectoris; ab eo tempore coactus erat opus piſtorium deſerere. In continuitate ab aſthmate differt, non vomitu. Nuper à tuſſi hæmorrhagiâ narium laboravit; ante 15. dies pedes & facies turgebant tumore leucophlegmatico; ante aliquod tempus multum ſanguinis excrevit. Tuſſis ſicca eſt utplurimùm, aëre verò humido phlegmata excernit majore cum levamine, à tuſſi autem ſiccâ defatigatur.

Materia in pulmonum debet eſſe ſubſtantia, nam licet in aſperâ arteriâ ab aëre exſpirato & inſpirato deberet excerni, ſi in venis aut arteriis hæreret, inflammationem pareret, cùm verò eſt in ſubſtantiâ, nec ſanguinis motus obſtat, nec excerni poteſt & cùm perpetuò irritat, hinc tuſſis continua; cùm phlegmata evacuat, eſt à peculiari causâ, cum igitur in vitæ genere alimentis pituitoſis uſus eſt, & ſolebat modò frigus, modò calorem pati; & cum natura hujus regionis (Belgii ſcil.) eſt, ut pituitam generet, hinc ægrum his de cauſis pituitâ abundare putat Cl. Sylvius, quæ à calore furni ſoluta per vaſa lactea ſanguini admixta eſt, tunc à potu frigido in ſubſtantiam pulmonum & in pectus delata eſt materia, unde cauſa mali; quòd pituita abundat, ex ſymptomatibus & ægri querelis probari poteſt. Omnes in corpore noſtro humores ſunt ab alimentis & Aëre (ex quo ſal in abundantia hauriri poteſt,) ſed non ratione materiæ efficientis, ergò fermentum proprium debet addi, quod fermentum ortum habet à glandulis, & cum ſalivâ ad ventriculum defertur; hinc diverſitas humorum ab eodem alimento peti debet quatenus fermentum diverſas partes educit in diverſis hominibus. Calor ad fermentationem eſt cauſa adjuvans, ſed non primaria, nam omnis fermentatio poteſt fieri leviſſimo calore; quicquid de ſpiritibus in corpore dicimus, per ratiocinationem habemus. Maſſa panis æſtate unico tantum linteo tegi debet, ne amareſcat, & nimium fermentetur; hyeme verò multis, & ad ignem ſervari. Calor poteſt penetrare, ubi ſpiritus non poteſt, prout in deſtillatione Spiritus Vini patet, ubi calor per vas penetrat, Spiritibus manentibus.

Decuplo plus craſſioris pituitæ eſt in inteſtinis, quàm in ventriculo.

Æger non ſentit diſtenſionem ab alimentis ſiccis, ſed ab humidis, unde pituita ſolvitur, & bilis in eam agens flatus cauſat.

Calculus in vaſis non totâ ſubſtantia, ſed ſoliditate & ſecundum qualitatem peccat.

Conſultum eſt, initium facere à leucophlegmatiæ curatione per purgans.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aq. Hyſſop. q. ſ.
M. & f. hauſtus, quem aſſumat cras manè.

9. Dec. Lingua ſemper arida & aſpera eſt.

Sexies & quidem commodè à purg. aſſumto dejicit, ubi quieſcit lingua, ſiccior eſt; ubi aulem movetur, tum copioſior ſaliva adeſt exceptis iis, in quibus Saliva viſcidior, tum magis deficit.

Iteretur hauſtus purg. 8. Dec. præſcr. ex Elect. hydrogog. &c.

10. Dec. Commode purgatus eſt & multos flatus emiſit; in reliquis ferè in eodem ſtatu eſt.

℞. *Aq. Petroſel.*
Fœnic. ana, ℥iß.

Tinct.

Tinct. Cinamom. ℥ß.
Elix. Propr. ʒß.
Syr. Capill. Vener. ℥j.
M. Subinde sumat Cochl.

11. Dec. Lancinationes & puncturas in Virgâ sentit, jam ab 8. Septimanis malum per vices recurrit; urina acris esse videtur, conducit hic emulsio seq.

℞. *Hord. ad crepat.*
Coct. ℥j.
Sem. Melon.
Cucum.
Papav. alb. ana. ʒij.
F. l. a. Emuls. ad. ℥xv.
Add. in fin.
Syr. de Alth. Fern. ℥j.
Aq. Fœnic. ℥iß.
M. Capiat inde sæpius haustul.

13. Dec. Phlegmata non rejicit; lingua ipsi sicca esse videtur, quamvis non sit, nam tactu humida est, & valdè calet sive ardet.

Siccitas visibilis à bile semper ortum habet. Quando Humores viscidi peccant, purgantibus incidentia attenuantia & præparantia sunt adjungenda.

℞. *Rasur. Lign. Guajac.* ℥iij.
Rad. liquirit. Ras. ℥iij.
Apii. ℥iß.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. Colocynthid. ʒj.
Ocul. Cancr. ʒij.
M. f. Decoct. in aq. pur.
ad Colatur. ℥xl.
Tandem add.
Syr. quinque Rad.
De Senn. ana. ℥ij.
De hoc subinde sumat haustulum.

14. Dec. Aliquoties & quidem cum levamine blandè dejecit, ideoque continuet Medicamentum quod habet.

15. Dec. Satis commodè se habet, continuabit Medicamentum.

17. Dec. In meliore statu est.

18. Dec. Iteretur Decoct. 13. præscr.

20. Dec. habet adhuc decoctum, de quo sumat.

21. Dec. Scrotum ipsi valdè tumefactum est,

℞. *Flor. Sambuc.*
Fol. Chamemill. Rom.
Summit. Melilot. ana. M. j.
Flor. alth.
Fol. Majoran. ana. Miß.
Sem. anis.
Cumin. ana. ℥ß.
Concis. & crassè contusa d. ad chart. coquend. in cerevis. & calidè applic. pudendis.

22. Dec. Magis anhelat quàm heri, ob respirationem anhelosam.

℞. *Aq. Fœnic.*
Hysop. ana. ℥iß.
Spir. Vin. rectif. ℥ß.
Acet. Stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Antimon. Diaphor. ℈j.
M. assumat. Cochleatim.

24. Dec. Scrotum habet adhuc tumefactum & quidem aquâ plenum, durities autem tumoris evanuit; propter contorsionem virgæ molestiam habet in reddenda urinâ.

℞. *Cort. Rad. Ebul. Levistic. ana.* ℥ß.
Rasur. lign. Guaj. ℥ij.
Baccar. Junip. ℥iß.
Sem. Urtic. Rom. ʒiij.
Pulv. Rad. Jalap. ʒiß,
Coq. s. a. ex aqu. pur. ad Colat. ℥xxx.
add.
Syrup. de Helleb. Nigr. ℥iß.
Spir. Salis rectif. ℈j.
Vin. rect. ℥ij.
M. sumat subinde haustulum.

Iteretur etiam Mixt. 22. Dec. præscr.

27. Dec. Non quievit per 6. aut 7. noctes; alvus manet adstricta, & scrotum adhuc tumet.

℞. *Mithridat. Dam.*
Philon. Rom. ana. ʒj.
Syr. papav. errat. ℥j.
Aq. Fœnic.
Petrosel. ana. ℥iß.
M. Sumat Cochleatim.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aq. Petrosel.
q. s. p. Haust.

29. Dec. Bis dejecit; Angustiam circa pectus sentit.

℞. *Aq. Hyssop.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.

Acet.

Acet. dest. ℥vj.
Tinct. Cinamom. ʒiij.
Ocul. Canc.
Antimon. Diaph. ana. ʒß.
Syrup. quinque Rad. ℥j.
M. sumat Cochleatim.

30. Dec. In pejus ruit, appetitus prostratus est, & sentit dolorem pungentem in pedibus.

℞. *Aq. Menth.* ℥iß.
Fœnic. ℥j.
Tinct. Cinamom. ʒß.
Elix. Propriet. ʒß.
Syr. de Menth. ℥j.
M. *assum. Cochleat.*

5. Jan. sequ. anni parum levaminis habuit à Medicamento.

Sensim perit. Iteretur mixtura nuperrimè præscr. scil. 30. Dec.

13. Jan. Mediocriter valet, iteretur decoct. 24. Dec. præscr.

14. Jan. In pessimo vivit statu. Iteretur decoct. 24. Dec. præscr.

CASUS LI.

VIr quidam alias navans operam in eruendis cespitibus ex aquâ, ante biennium ex gravi animi mœrore in humeris & brachiis, quasi aqua frigida per illas partes esset effusa, dolores sensit, unde tremor in artubus superioribus, qui tantus, ut illos non possit continere, quem tractio partium nervosarum in cervice secuta est, unde malum hoc capiti, ut vix à delirio immunis, communicatum est. Appetitus satis urget, & appetitu urgente, nî cibum statim sumat, pejus se habet, & ita angitur, ut si ei non succurrant, in Lypothymiam incidat; Manè jejuno ventriculo fauces quasi strangulari sentit, in lumbis dolor urget, qui per totum corpus dispergitur, & nonnunquam tantus, ut quò se vertat, nesciat; ructus & flatus emittit, aliquando per superiora & inferiora, hisque emissis levamen sentit; partes corporis magis tument, quàm debent, & inprimis tumor in cruribus notabilis circa vesperam notatur, & hæc symptomata, (excepto tremore partium corporis, qui continuus est) per intervalla recurrunt.

Frigus nunc primum observat, & quidem in manu dextra, accedente calore melius se habet; dolor capitis ipsum infestat, in paroxysmo si decumbat in latere & lumbis talem sentit dolorem, ut adstantes eum erigere cogantur; nec benè sedere nec decumbere potest, quin circa ventriculum angatur; artus debiles sunt & mox stare, mox autem sedere cogitur. Gravius malum metuens Medici auxilium implorat.

Consultum tum temporis fuit, quia sal austerus & lixiviosus in bile peccat, unde tumor & motus convulsivus, ut seq. modo curaretur; 1. Per alterantia & evacuantia; & quidem sale volat. abundantia Medicamenta, quæ optima in hoc morbo.

CASUS LII.

2. Jan. VIr epilepticus & hydropicus accessit, ejus membra contrahuntur, convulsivos motus, imò convulsiones per totum corpus sentit, sunt quasi pulsationes vagæ; dolor capitis adest; tres paroxysmos non meminit, quarti verò memor est, jam verò adeò vehementes sunt, ut vix à 4. vel 5. viris contineri possit; Non vera & legitima est Epilepsia, sed spuria, quia adhuc mens quodammodo constat; vix enim ullam molestiam ægri sentiunt in Epilepsiâ (verâ) præter gravitatem capitis.

Quia mens constitit, signum est, insultum fuisse leviorem.

In Epilepticis tandem omnes actiones animales, præprimis ratio turbatur & depravatur; in illo etiam est mentis consternatio.

In Epilepsiâ & convulsio & motus convulsivus concurrunt, prima vice non sentit malum adventans; postremis vicibus semper prævenit, ne caderet, nunc semper coactus est decumbere, cum correptus hoc modo fuerit, mens per triduum ad se non rediit, & sine loquelâ fuit; per tres alios dies dolorem ventris passus est, & per 4. septimanas principium hydropis sensit, sed crura olim magis tumida fuêre, quam nunc.

NB. Clar. Syl. habuit sub curâ Epilepticum, qui per 10. dies cœcus fuit.

Dolor etiam in lumbis adest, sed non adeò gravis, & motum circa carpum sentit, qui convulsivus motus incipit à sinistro brachio, & inde ad dextrum transiit.

Probabile est, malum ab humore acri ortum habere, & cerebrum & motum animalium spirituum lædi.

Facies hujus ægri leucophlegmatica est.

℞. *Aqu. Flor. Tiliæ.* ℥ij.
Theriacal. ſimpl. ʒvi.
Antimon. diaphor. ℈ij.
Syr. fl. pæon. ℥j.
M. ſumat cochleatim.

2. Jan. Cochlearia aliquot mixtur. heri aſſumſit, & benè quievit, ſed conſiderabilem dolorem in regione lumbari obſervavit, qui pergit ad dextrum hypochondrium, ac ſi perfoderetur pars & inſtar clavi transfoſſi pungit.

Heri demum cepit dolor.

Duobus malis affligitur, uno continuo, hydrope ſcil. & altero ſubinde recurrente, Epilepſ. namque. Heri paroxyſm. quidem habuit, epileptib. facies pallida eſt, venter & pedes tument.

Epileptici alias nullum ſentiunt dolorem, gravitatem autem capitis, & motum convulſivum, qui eſt motus inordinatus.

Hic æger ſentit aliquid moveri in toto corpore, aliquando in cruribus, aliquando in brachiis, mox in ventre cum dolore lancinante, jam circa ſcapulam ſiniſtram, quia igitur iſte motus non eſt continuus, probabile eſt, neque materiam ſive cauſam eſſe continuam.

In omni motu convulſivo fit nimius ſpirituum animalium motus.

Nervus compunctus, ubi ex infuſione therib. c. ſpir. Vin. non curatur, amputandus eſt.

In motu inordinato ſpirituum modò in hanc, modò in aliampartem concutiuntur, & tunc equidem fiunt rigidæ.

Corpus ægri pituitoſum eſt, & acre & volatile quid peccat in hoc affectu, ſubitæ autem mutationes iſtæ ſpiritui acido debentur: & ſi feratur materia peccans ad cerebrum, facillimè una pars magis affici poteſt, quàm altera.

Muſculus nunquam verſus ſuum principium trahitur, ſed expanditur in latum, & corrugatur in longum.

Omnia medicamenta, quæ τὸ acidum concentrant, hic proſunt, ut crèta, lap. hæmatit. & ſal vol. qualecunque, confert etiam unum magis, quàm alterum.

℞. *Aqu. fl. tiliæ.*
Fœnic. ana ℥iß.
Theriacal. ſimpl. ℥j.
Lap. Hæmatit.
Cret. Alb. ana ℈j.
Syr. Flor. pæon. ℥j.
M. aſſum. cochleat.

Hodiè quidem initia paroxyſmi ſenſit, ſed mox ceſsârunt; habet adhuc lancinationes, ſed non tam vehementes & graves; quoad dolores levamen ſenſit jam in uno brachio, paroxyſmum habuit, qui levior tamen fuit.

Dimidium medicamentorum evomuit, perſeverandum potius in medicamentis eſt, quàm mutandum, quia melius ſe habet; per biduum non dejecit.

Iteretur mixtura heri præſcripta, ſcil.

℞. *Elect. Hydragog.* ℥ij.
Aqu. fœnic. ℥iß.
M. aſſumat.

Bis hodiè à purgante dejecit, unde defatigatus vomuit amara, dolores lumborum plerique ſublati, & dolores vagi ſunt mitiores; ſubinde vomit ab eo tempore, quo paroxyſmus invaſit, ventriculus hic laborat, qui vomitionis & nauſeæ cauſa, ſed per conſenſum inteſtini.

8. Jan. Bene ſe habet, omnia ſymptomata ſunt & manent leviora, ſed reſpiratio fit cum ſonitu.

10. Jan. Pedes ægroti jam minus tument; nullas amplius lancinationes nec paroxyſmum ſentit, in præcordiis autem ſentit palpitationes.

Naturaliter omnes partes laxæ ſunt, nec conſtringuntur.

13. Jan. Omnia quæ aſſumit, evomit, imprimis quæ bibit; ſaporem admodum ingratum habet in ore, quem explicare non poteſt; per vomitum phlegmata ejicit & viridia; nihil poteſt comedere, dolores aliquos in ventre tenſionum adinſtar ſentit.

Multis in vomitionibus ſpontaneis emetica exhibita vomitiones iſtas compeſcunt, quia cauſa earum tollitur ſufficienter, cum vires non rarò ab humoribus pravis oppreſſæ ſunt, quare eis eductis ſublevantur.

Multi epileptici ex levi purgatione per alvum facillimè patiuntur inſultus epilepticos; cum per vomitoria malum ſæpè fuerit ſublatum. Abhorrent autem omnes vomiturientes & nauſeabundi ſicca, eaque difficulter aſſumunt, valentius autem liquida.

Vitrum antimon. hic præſtat.

Hydropicor. aliàs non eſt proprium vomere.

Mixtum medicamentum poteſt exhiberi cum tinct. cinamom. quæ corroborat, & temperat humor. efferveſcentiam, & concentrat ſpir. accidum.

℞. *Oxymell. vomit.* ℥ij.
Elect. Hydragog. ℥iß.
Tinct. Cinamom. ʒj.
Aqu. fœnic. q. ſ.
M. aſſumat uno hauſtu.

14. Jan.

14. Jan. Hodiè manè suum sumsit medicamentum emetpurg. unde semel quidem leviter vomuit amara; quamvis vero in somnum inclinat, non tamen potest dormire, & semper expergiscitur.

Per integr. septiman. nullum medicamentum assumsit.

15. Jan. Subinde lancinationes sentit per totum corpus, modò in unâ parte modò in alterâ, non tamen graves sunt, ut ante; semel dejecit; assumto aliquo liquido cum inclinat in somnum, perhorrescit, & cubiculum plenum uvulis parvis esse putat, agnoscit tamen suam mentis hallucinationem, lingua arida est; æstus vehemens in faucibus, pulsus debilis, convulsiones verò nullas sentit.

CASUS LIII.

27. Dec. VIr quidam ante octiduum incidit in febrem magno cum frigore; appetitus nullus; vires & pulsus valdè debiles; nil dejicit, & alvus semper manet adstricta; dolor per totum corpus sparsus, non sitit, jam non febricitat.

Confusio humorum hîc peccat, nam ita permisti sunt, ut neuter dominium habeat propter intricationem.

Præparandi igitur sunt & liberandi per medicamenta mixta, usque dum descendamus in cognitionem ejus quod ulterius est faciendum.

℞. *Aqu. petrosel.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥ß.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒj.
Antimon. diaphor. ℈j.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. & assum. cochleat.

℞. *Elect. hydragog.* ʒiiß.
Aqu. Menth. q. s. pro haust. M.
Cras manè eundem assumat.

18. Dec. Dolores sunt diminuti, sed non dejecit.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aqu. fœnic. q. s.
M. f. haustus.

19. Dec. Quater dejecit, & levamen habet, tussis gravis est, sed phlegmata viscida excernit.

30. Dec. Omnia ad meliorem frugem se convertere videntur.

3. Jan. sequ. anni. De dolore corrosivo plantar. pedum & brachiorum, ut & de lassitudine earundem partium conqueritur; in omnibus alias levamen sentit; febris eum planè reliquit.

NB. In tali casu sudores non sunt negligendi, sed probè observandi, inprimis quia & febricula juncta, & partes ab aëre externo affectæ sunt, quapropter brevi curari possunt.

℞. *Aqu. fumar.* ℥ij.
fœnic. ℥j.
Theriacal. simpl. ʒvj.
Acet. stillat. ℥j.
Ocul. Cancr. ℈ij.
Antimon. diaph. ʒß.
Laud. Opiat. gr. iij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. & assum. cochleat.

4. Jan. Levamen in omnibus sentit post sudorem.

5. Jan. Quia mixtura admodum profuit, iteretur.

7. Jan. Convalescit magis & magis.

8. Jan. Benè valet.

CASUS LIV.

2. Dec. VIr quidam hâc nocte circa hor. tert. paroxysm. febrilem sensit, cum frigore in lumbis; manè amara & viscida evomuit; quæ materia, quia viscida, bilem quasi ligavit, unde effervescentia.

℞. *Aqu. fœnic.*
Petrosel. ana ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Tinct. Cinam. ʒij.
Antimon. diaph.
Ocul. Cancr. ana ℈j.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. assum. cochleat.

4. Dec. Sensit rursus febrem; valdè sitit; & intolerabilem in pede percipit dolorem; per biduum non dejecit, cum solebat quater vel quinquies in die dejicere; venter induratus, & sanguis è naribus fluit.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiiß.
Aqu. fœnic. q. s. pro haust.

6. Dec. Eodem tempore, quo paroxysmum habuit, crus tumuit; dolor capitis urget, ut & tussis; heri habuit paroxysm. rigiditas in collo est, unde metuit tussire, quamvis tussis urgeat; magis affluit ad crus, & hoc plus sanguinis potest recipere. Et cum fibræ, quæ debent per venas reditum adjuvare, debiliter agunt, hinc hærent humores.

NB. Erisypelas revera à sero ortum habet.

Iteretur mixt. 2. Dec. præscr.

7. Dec. Paroxysmum mitiorem habuit.

9. Dec. Iteretur mixt. 2. Dec. præscr.

10. Dec. Alvus adstricta est, feces induratæ sunt, nec excerni possunt; febrem non sensit.

℞. *Pulp. Tamarind.* ℥j.
Elect. è succ. Rosar. ℥ß.
Crem. Tartari ʒj.
Conserv. Rosar. pallid. ʒß.
M. f. condit.

Hac vesperâ assumat ad quantitat. nuc. mosch. si inde non dejicit, cras manè eandem dosin assumat.

11. Dec. Leve frigus sensit, de difficultate pectoris conqueritur; dejecit.

℞. *Aqu. Hyssop.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Acet. stillat. ʒvi.
Ocul. Cancr. ʒß.
Antim. diaph. ℈j.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. assum. cochleat.

℞. *Trochisc. becchic. alb.* ℥ij.
Sumat sæpius j. aut alterum.

13. Dec. Sensit paroxysm. circa 3. pomeridianam, sed levem.

℞. *Aqu. fœnic.* ℥ß.
Tinct. Cinamom. ʒj.
Spir. Salis. Gutt. v.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M. pro haust.

14. Dec. Circa hor. 3. hâc nocte habuit paroxysm. calor non fuit gravis, nec sitit; continuum frigus in lumbis sentit, alias levamen habet.

Iteretur mixt. heri præscr.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aqu. fœnic. q. s.
M. pro haust.

NB. Longè præstant El. hydr. ʒiij. quam ʒvi.

15. Dec. Febricitavit, non vomuit nec dejecit.

Iteretur haust. heri præscr.

16. Dec. Non habuit paroxysm. sed de molestiâ & dolore in pectore conqueritur.

Iteretur mixtur. 13. Dec. præscripta.

CASUS LV.

30. Nov. VIr quidam accessit, per 4. annos valetudinarius, laborat enim febre per 6. jam septimanas, frigus continuò lumbos urgens sensit & in abdomine, dolor totius corporis, capitis præcipuè, alvus satis laxa, appetitus manet adhuc aliquantum dejectior, à potu frigus in lumbis augetur. Pulsus frequentior; non statis temporibus recurrit frigus, sed continuò urget, nec augetur, nisi ab externâ causâ, igne, vel frigore, vel potu. Febricitavit autem febre algidâ Cl. Sylvio dictâ, pituitosâ & viscidâ, (à mali diuturnitate) & abdominis tensione.

Facies ejus est pallida, & capitis dolor gravativus atque continuus, quæ omnia pituitam viscidam designant; pituita flatulentâ visciditate non abundat, nec bilis valdè acris est, ut agat alias majori copiâ flatus generarentur. Morbus diu duravit, adeò ut totus sanguis & habitus corporis pituitosus sit.

Spes autem curationis est, cum vires adhuc maneant, & appetitus non planè prostratus, alvusque laxa; & quod planè practicum est, nihil adhuc adhibitum est, nam ubi medicamenta applicantur sine levamine, minus spei est. Quia humor hic continuò movetur, & totus sanguis inficitur, mixturam aliquam vel decoctum debet assumere, ad alterandum; & cum copiâ peccat, diminui debet ille humor; tussit etiam & phlegmata varii coloris excernit.

℞. *Rad. Apii.*
Fœnic. ana ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Pulpæ colocynthid. ʒj.
Passular. Maj. Mundat. ℥iiij.
Coqu. ex Aqu. pur.
ad Colat. ℥xl.
M. sumatur haustus semel in die.

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Tinct. Cinamom. ʒvj.

Syr. quinque Rad. ℥j.
M. subinde sumat cochl. j.

1. Dec. Bis dejecit & quidem non magnâ quantitate, & aquosa ferè fuêre excrementa.

Habet tumores in collo & maxillis, est signum affectarum glandular. quæ rarò ad suppurationem veniunt, sensim enim minuuntur tales tumores sub axillis, tales etiam in brachiis observantur.

Vidit Cl. Sylv. ablatum scrophulum instar ossis, varii enim sunt gradus scrophulorum.

Quia affectus adscribuntur mesenterio & omento, omnes sunt affectus glandularum.

Hic æger cum dicit, se per quadriennium malè habuisse, & tumores etiam, tunc ab eâdem causâ, nempe materiâ viscidâ dependet malum.

Non putat Cl. Sylv. spiritum acidum in hoc corpore esse acrem, sed coagulantem esse opinatur.

Perseverantia affectus probat materiam viscidam adesse.

Sæpè etiam dolor in glandulis est intolerabilis, in hoc ægro vero nullus adest planè.

Sunt etiam tumores triplicis duritiei, duræ scil. durioris & durissimæ. Cavendum est à cantharidib. in hoc affectu, cum Authores de illorum usu disputant..

Quicquid dissolvit, minus deducit ad suppurationem.

Diachyl. c. gumm. hic convenit.

Suræ applicatum fuit à Chirurgo ungu. martiat. & dealtheâ.

Cataplasmata magis ad suppurationem deducunt, quàm resolvunt.

Sumat adhuc cochl. mixturæ.

2. Dec. Hodie quinquies vel sexies dejecit, & debilis est; Iteretur decoctum 30. Nov. præscriptum.

3. Dec. Sensit quasi oppressiones in corpore, non assumsit medicamentum, sed quater aut quinquies dejecit, pulsus paulò frequentior.

Præscribemus aliquod externum, propter glandularum duritiem.

℞. *Ungu. Martiat.*
Alth. Compos. ana ʒij.
M.

℞. *Empl. de mucilag.* ℥ß.
Applic.

4. Dec. Hodiè minor. haustum sumsit, ter dejecit, in totum aliquod levaminis habet; non tam debilis est ut prius; in pectore autem molestiam sentit; si modò spiritum retrahat, palpitationem cordis, seu potius in ventriculo sentit flatus, qui etiam in corpore moventur, eos autem non excernit.

6. Dec. Satis debilis est, tantillum decocti sumsit, & sexies dejecit.

Debilitas non magni est momenti.

Iteretur mixtura 30. Nov. præscr.

Sumat mixturam, non purg medicam.

7. Dec. Sentit molestiam in ano, tumorem digiti crassitie scilicet, qui tumor est hæmorrhoidum, qui etiam à purgante læditur, alias melius se habet.

℞. *Ungu. Populeon.* ʒij.
Bol. Armen. ℈j.
Opii c. Oleo. Rosac. dissol. ℈ß.
M. pro linim.

9. Dec. Heri licet nihil sumpserit, tormina tamen per totum ventrem sensit, & cum tormina adessent, simul frigus vehementissimum in lumbis sensit, ut & circa ventriculum; ex postremâ mixturâ melius habuit; heri & hodiè aliquoties dejecit; ubi dolor remisit, levis illum calor invasit, tormina autem illa per paroxysmnm exacerbantur; tantillum tremuit.

℞. *Aqu. Menth.*
Fœnic. ana ℥ij.
Tinct. Cinamom. ʒj.
Laud. Opiat. gr. v.
Syr. quinque Rad. ℥iß.
M. assum. cochleat.

10. Dec. Melius se habet.

11. Dec. Frequentius purgatus est, debilis inde aliquantulum.

Iteretur empl. 30. Dec. præscr.

13. Dec. Tormina sentit continua, quando dejicit, lingua ferè sicca est, optat aliquid, quo possit leniri ardor oris.

Iteretur mixtura 9. Dec. præscr.

℞. *Sem. Fœnugræc.* ʒij.
c. aq. hord. f. emuls. ad ℥VIII.
add. Aqu. Rosar.
Syr. Viol. ana ℥j.
M.

14. Dec. Valdè tussit, & inter tussiendum caput sibi findi putat, non enim in omni tussi adest capitis dolor, ideoque per consensum hic non potest esse, sed in omni vehementi tussi sæpè totum afficit corpus, unde sæpius hernia & ruptio vasor.; potest etiam hic dolor ortum trahere à spi-

ſpiritu acido & magnâ effervеſcentiâ, ut inde halitus aſcendant.

Craſſa meninx, quæ valdè ſenſilis, & in duas partes dividitur, ibi afficitur, & facit concuſſionem contrà mediam illam falcem, nam ibi ſæpiſſimè multum aquæ invenitur, & eſt ſerum, nam ſpuma ſeri peccantis ſignum eſt.

Ex ariditate linguæ levamen aliquod habet, ab uſurpatâ mucilagine.

15. Dec. Lingua hodiè manè pituitæ magis obducta fuit, quàm alio tempore; dolor imminutus eſt, & phlegmata excernit.

℞. *Maſſ. Pil. de cynogloſſ.* ʒß.
F. Pilul. N°. XII.

Iteretur mixtura 9. Dec. præſcripta.

16. Dec. Videtur in meliorem redigi ſtatum; dolor tamen caput quaſi ſindens continuat, habet adhuc quod ſumat.

17. Dec. Conqueritur de capitis dolore, & quidem aucto; totum corpus eſt tumidum, crura quoque ita tumefacta ſunt, ut ea vix attollere poſſit; dolorem deducit Cl. Sylv. ab halitib. tumorem verò à ſolutâ materia viſcidâ & per corpus diſperſâ; tuſſim ob dolorem intolerabilem cohibet & coërcet.

Iteretur apozema 30. Nov. præſcr. & loco ʒj. pulp. colocynth. ʒß. ſumatur.

18. Dec. Ulterius conqueritur de dolore capitis, ac ſi ſinderetur caput, tantus eſt conſenſus partium dolentium, ut ne manum movere queat; poſtquam inclinato capite ſedet, circa frontem dolorem graviorem ſentit, quando autem erecto ſedet capite, dolor eſt levior. Sudor non amplius infeſtat, etiam ſi mungat nares, dolor non augetur; appetitus planè eſt proſtratus, dolor acceſſit in brachiis & tumor continuat.

Cauſam ſtatuit Cl. Sylv. eſſe pituitam ſolutam & in capite hærentem ſub tenui meninge & ſubſtantiâ cerebri extrà vaſa.

Iſta cruſta in ſanguine quæ obſervatur, & conſiſtentia ex pituitâ eſt conjuncta, ubi pituita ſolvitur & effunditur, ibi anaſaria poteſt oriri.

Quando iſta pituita ſoluta fertur circa ductum ſpinalis medullæ, tunc nervis communicabitur, quales viæ patent in autopſiâ.

Hic humor & quantitate & qualitate peccat, quoad quantitatem educendus, quoad qualitatem autem corrigendus. Sternutatoria in hoc dolore uſum habere, niſi convulſio ei gravis eſſet Fruſtulum folii tabaci, ſalviæ vel bethonicæ naribus imponat, blandè enim allicit pituitam, & evacuationem leviſſimam procurabit, ſed ad leniendum dolorem & acrimoniam, quæ eſt in corpore,

℞. *Aqu. Bethonic.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Theriacal. ſimpl. ʒvj.
Laud. Opiat. gr. iij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. aſſum. cochleat.

21. Dec. Dolor capitis nondum remittit, continuet ergò in aſſum. mixt.

22. Dec. In eodem ſtatu manet, & reſpiratio frequens urget.

℞. *Aqu. Hyſſop.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Antimon. diaph. ʒß.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
Ocul. Cancr. ℈j.
M. & aſſum. cochleat.

24. Dec. Nuper magis anheloſus erat & angebatur quoad reſpirationem.

Iteretur mixt. 22. Dec. præſcr.

27. Dec. Jam huic mundo valedixit.

CASUS LVI.

27. Nov. VIr quidam hodiè acceſſit, qui jam in ſummo verſatur delirio.

℞. *Aqu. bethonic.* ℥ij.
Cinamom. ℥ß.
Acet. ſtillat. ʒvi.
Juleb. Roſar. ℥j.
M. aſſum. cochleat.

2. Dec. Melius ſe habet, ſed febricitat.

3. Dec. Iteretur mixt.

27. Sept. præſcr.

11. Dec. Hodiè valdè debilis eſt.

℞. *Ol. Roſat.*
Nymph. ana ʒij.
M. f. linim.

Inung. eo tempora.

14. Dec. Magn. levamen habet ab Oleo ſ. linim.

15. Dec. Convaluit.

16. Dec. Conqueſtus eſt iterum hodiè de flatib. in ventre murmura excitantib. unde aliquis dolor, ſed non gravis.

Excrementa mediocris conſiſtentiæ ſunt.

Iteretur linim. 15. Dec. præſcr.

22. Dec. Iteret. linim.

24. Jam planè restitutus.

CASUS LVII.

23. Nov. VIr quidam conquestus est de tussi & angustiis pectoris.

℞. *Rad. fœnic. Apii. ana* ℥j.
Baccar. Junip. ℥iß.
Sem. Anis. ʒij.
Liquirit. Ras. ℥ß.
Coqu. ex Aqu. pur.
In colatur. ℥xxv.
Dissolv.
Syr. de Hyssop. ℥ij.

27. Nov. Non potest excernere phlegmata.

℞. *Aqu. Hyssop.*
Fœnic. ana ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. assumat cochleat.

30. Dec. Alvus adstricta est, dolorem capitis cum gravi tussi sentit.

℞. *Rad. liquir. Ras.* ℥ß.
Fœnic. ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥ij.
Baccar. Junip. ℥j.
Pulp. colocynthid. ʒij.
Coqu. ex Aqu. pur.
ad Colat. ℥xxx.
add.
Syr. de Senn. ʒij.
M. assumat subinde haustulum.

1. Dec. Aliquantò melius se habet.

3. Dec. ℞. *Troch. Becchicor. Alb.* ℥ij.
4. Dec. ℞. *Troch. Becch. Alb.* ℥j.

6. Dec. In omnib. symptom. levamen habet.

℞. *Troch. Becchic. Alb.* ℥ij.

CASUS LVIII.

20. Nov. VIr aliquis accessit, cui alvus est adstricta; tussis gravis est cum erisypelate; quoties ei novum medicamentum applicatur, febrem sentit.

℞. *Elect. Cholagog.* ʒiij.
Aqu. Cichor. q. s.
M. f. haust. cras manè sumendus.

22. Nov. Ab assumpta purgatione benè dejecit, à quo tempore febris est levior; hâc nocte tussi siccâ correptus erat, ubi salsedo in pituitâ est; excreta sunt spumosa; hîc conducunt pilul. de Cynogloss.

℞. *Mass. Pil. de Cynogl.* ℈j.
F. Pilul. N°. VIII.

Cum satis potentes sint, unam sumat, quando cubitum iturus est.

23. Nov. Heri vesperi paroxysmum sensit, assumpsit pilulam, quæ hæsit in faucibus, expergefactus à somno iterum j. assumsit. Conqueritur de dolorib. & humorib. caput gravantib.

Iteretur purg. 20. Nov. præscr.

24. Nov. Ardorem in dejectione à purg. cholagogo sensit, semel tantum dejecit; heri vesperi paroxysmum habuit, cum difficultate respirationis.

Nuper retulit, se phlegmata spumosa ejecisse, & tussis cum tali excretione semper est à catharrhis ut plurimum salsis & acribus; phlegmata vero crassa ab alia cum procedunt causa, caput gravetur, & alia materia acris per nares descendit, ubi obstructio quædam sentitur, adeò ut cætera pars ad fauces dilabatur & inde in pulmones; & humor valdè tenuis acris & austerus; tales catharri noctu potius urgent, quàm de die, quando humores deducuntur ad glandulam pituitariam, facilè inveniunt vias ad fauces; ad latera ossium catharri exacerbantur à decubitu in plumis. Ratio debet sumi à naturâ ipsâ plumarum, si enim in serico decumbas, calor exinde blandus est, non autem talis, qualis in plumis; qui dormiunt in plumis, magis anguntur, ratio quia odorem gravem habent, & decumbentes anguntur eodem modo, uti in pluviosâ tempestate; quo sunt recentiores, eò graviorem odorem edunt, unde à calore nostro fermentantur quasi plumæ, & aliquod aqueum spirant, unde talis motus in corpore nostro oritur; hinc paroxysmi febriles sæpè augentur, & plurimi ita anguntur, ut non possint decumbere; est peculiaris angustia, & quasi fermentatio in corpore nostro excitatur; Vix quidam in plumis possunt mori, pinguem propter fumiditatem, qui ex iis exspirat; lecti recentes valdè fœtent, ut vix à multis tolerari possint.

Plu-

Plumæ à vivis avibus meliores ſunt;

Pilulæ de cynogl. nullum habuerunt effectum, quia ſpiritus acidus non tam peccat, quàm ſal, idcirco in altero ubi ſpiritus acidus peccavit levamen habuimus.

℞. *Hord. Mundat.*
& ad crepatur. coct. ℥j.
Amygd. dulc. Mund. ʒij.
c. Aqu. decoct. Hord. ℔j.
F. Emulſ. cui add.
Syrup. jujubin. ℥j.
M. & aſſumat ſæpius hauſtul.

25. Nov. Melius ſe habet, multum urinæ reddidit, medicamenta lenientia reddiderunt humores facilè eductibiles.

Iteretur emulſio heri præſcr. item ex Maſſ. Pil. de cynogloſſ. ʒß. form. pilul. N°. IX.

26. Nov. Conqueritur de frigore in lumbis ad genua; adhuc verſatur in calore.

27. Nov. ℞. *Sacch. Alth.* ℥j.
Aſſumat. ſubinde.

29. Nov. Quotidiè dejicit, & jam in meliori ſtatu eſt.

℞. *Maſſ. Pil. de cynogloſſ.* ℈j.
F. Pilul. N°. VIII.

℞. *Sacch. Alth.* ℥j.

1. Dec. A pilul. levamen ſenſit.

℞. *Maſſ. Pil. de cynogl.* ʒß.
F. Pil. N°. XII.

℞. *Sacch. Alth.* ℥ß.

2. Dec. Mediocriter ſe habet, ſed cum ſemel tantum dejecit, conſultum erit, ut magis præparentur & educantur humores.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiiß.
Aqu. Hyſſop. q. ſ. pro hauſt.

3. Dec. Bis dejecit ſatis commodè.

℞. *Sacch. Alth.* ℥ij.

4. Dec. Iteretur hauſtulus purg. 2. Dec. præſcr.

6. Dec. Aſſumſit pilul. heri bis, & hodiè ſemel dejecit; melius quidem ſe habet, ſed tuſſis adhuc moleſta eſt; habet adhuc pilul.

℞. *Sacch. Alth.* ℥ij.

7. Dec. Meliocriter ſe habet, matutino tempore multa phlegmata excrevit, tam craſſa, quàm tenuia.

9. Dec. Heri paroxyſm. habuit.

℞. *Maſſ. Pil. de cynogloſſ.* ʒß.
F. pilul. N°. XII.

℞. *Sacch. Alth.* ℥ij.

10. Dec. ℞. *Elect. Hydragog.* ʒiiß.
Aqu. fœnic. q. ſ.

11. Dec. In multis levamen habet; pergat in aſſumtione medicamentorum.

13. Dec. Se ſatis commodè habuiſſe, & benè dormiviſſe narrat; phlegmata ſpumoſa excernit, interdum craſſa.

Iterentur pilul. & ſacch. alth.

16. Dec. Iterent. pilul. & ſacch. alth.

18. Dec. Senſim reſtituitur.

20. Dec. Febr. ſenſit, cum corpus poſt ſudorem frigori exponere coactus eſſet, dolor prehendit crus uſque ad inguina; ex glandulis conglobatis hoc malum; quia frigus horror in tali parte corripit, vocatur febris catharrhalis à Medicis, & ortum ſuum debet iſtis glandulis; flatus quoque ipſum urgent.

Iterent. pil. 17. Dec. præſcr.

℞. *Aqu. fœnic.*
Hyſſop. ana ℥iß.
Aqu. Theriacal. ſimpl. ℥VI.
Spir. Nitri Gutt. VIII.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. & aſſum. cochleat.

℞. *Rad. Helleb. Alb.*
Fol. Majoran. ana ℈j.
Pulv. miſc. pro ſternutator.

3. Jan. ſequ. anni. Hâc nocte malè quievit, & à ſudore valdè vexatus eſt.

Iteretur mixtur. 30. Dec. præſcr.

℞. *Maſſ. Pil. Maſtichin.*
Maſſ. Pil. cochiar. ana ʒj.
Ol. deſt. ſuccin. Gutt. vj.
M. f. pilul. N°. 30.
Dentur ſubinde v.

5. Jan. In meliori verſatur ſtatu.

6. Jan.

6. Jan. Hac nocte leviorem habuit febrem.
8. Jan. Iterentur pil. 3. Jan. præſcr.

CASUS LIX.

18. Dec. Acceſſit Vir, qui continuò friget; palpitationem cordis patitur, cum tumore ab unâ parte in aliam; venter non valdè tenſus eſt, ergò putat Cl. Sylv. eſſe aſcitem, forſan à nimio potu, unde pituita ſoluta. Ipſe fatetur ſe copioſe & quidem ſæpè bibiſſe.

Spirituoſa hìc valdè conveniunt, ut humores corrigantur; febris erratica conjungitur.

℞. *Aqu. petroſel.* ℥iß.
Fœnic. ℥j.
Tinct. Cinamom. ʒvj.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
Spir. Nitri Gutt. VII.

19. Dec. Conqueritur de continuo frigore, & tamen partes externæ calent.

Reſpiratio ſerrata poteſt ab hoc frigore necroſin inferre. Sponte dejecit.

Pulſus debilis, & frequens, calor in manib. Uterque igitur humor peccat, & ita quidem, ut non rumperent ſeipſos, unde à bile calor, à ſpiritu autem acido frigus, in peſſimo ſtatu eſt, ſed ipſum facilè evaſurum ſperat Cl. Sylv.

Iteretur mixtur. heri præſcr.

20. Dec. Valdè debilis hodiè eſt, tamen melius quàm heri ſe habet; iteretur mixtur. heri iterata.

NB. In colicis doloribus optimè conducit ſpiritus nitr. carminantib. vel aliis junctus paucis guttulis. Eſt aliquid ſingulare in iſto ſpiritu, pauci ſunt, qui eo utuntur; primò expertus ſum in me ipſo, inquit Cl. Sylv. Spiritus, qui primò aſſurgit rubicundus, optimus eſt, nam in deſtillatione nitr. plus quàm unus eſt ſpiritus.

Vitrioli Oriental. cap. mort. ſi aëri exponatur, novus ſpiritus & nov. ol. inde aſcendit, quod planè egregium eſt.

CASUS LX.

13. Nov. Vir quidam per 15. dies excrevit nigricolora & ſanguinolenta, & alia craſſa ad anum vergentia; regio ventriculi tumefacta eſt & dura, in ſiniſtro latere, punctura ex acrimoniâ ortum habent, cruditas ejus nidoroſa.

℞. *Elix. propriet.*
Paracelſ. ʒj.
d. ad Vitr. & aſſumat ter quaterve in die Gutt. ij. *vel* iij. *in vin. vel brod. carn.*

15. Nov. Pedes valdè tument, per quinque ſeptimanas malè ſe habuit, natura proclivis ad hæmorrhagiam, quæ aliam viam ſumebat, & per tuſſim multum ſanguinis excernebat, perque aliquot dies excretiones cruentas habebat, à quib. valdè debilitabatur, cum jam per 10. dies duraverit; quoties ſanguinem excrevit, in animi deliquium incidit, hinc ab excretione tumor proſtratus, & quando aliquid aſſumit, tuſſire cogitur & phlegmata evacuat; à purgante evomuit ſine levamine; omnia viſcida & amara fuêre, alvus ſatis laxa, poſt cibum dolores circa ventriculum ſentit. Omnis ſanguis, qui ex pulmone excernitur per tuſſim, ſtatim concreſcit.

A duabus cauſis poteſt ſanguis evacuari, per tuſſim nempe, ſi à narib. in aſperam arteriam, à quâ mox ſuffocatus fuiſſet; vel ſi ſanguis qui per narres ſolebat evacuari, per pulmones exitum quærit. Cl. Sylv. putat hæmorrhagiam non fieri ab abundantia, ſed ab acrimoniâ ſanguinis, qui ſanguis acris tuſſim excitavit, unde apertio vaſorum in pulmone, à quâ hæmoptiſis.

Priora mala debent lucem afferre poſterioribus. Ab hæmorrhagiâ incipiendum. Acrimonia ſanguinis eſt in ejus parte ſeroſâ, non autem à ſpiritu acido, nam ille incraſſat ſanguinem: à motu caput quaſi oppreſſum ſentit, & ſi modò leviter emungit nares, ſanguis effluit; à primo ætatis anno hunc affectum paſſus eſt; Qui quotidiè evacuant ſanguinem, ſenſim fiunt hydropici, nam ſanguis redditur ſeroſior, i. e. optima pars ſanguinis evacuatur, forſan ſerum unâ cum parte ſpirituum animalium ad caput fertur, altera pars ad narres fluit, & hinc ratio poteſt reddi, cur ſanguis tam craſſus & floridus exit è narib.; pallidus eſt, & facies turget, quæ ſigna ſunt ſeroſi humoris, & leucophlegmatici etiam plerumque frigent deperditâ parte ſanguinis butyroſâ; eſt etiam debilis.

Summum frigus & ſummus calor nocent, ſi calor ſummus omnia facit fluida; & humores ſeroſi in eo ſunt ſatis fluidi; in fine æſtatis melius ſe habet, ergò intemperies ſauguinis eſt à malâ mixtione; poſt excretionem ſanguinis caput quaſi vacuum videtur; peſte laboravit, & bubones habuit, unde aliquod incommodi poteſt remanere in corpore, nam eo tempore aſſumſit purgans; unde ſummi dolores cum tumeſcentiâ ventris. Ergò hæmorrhagia eſt à ſero ſanguinis abundante, quo laborant; hæmorrhagici debent cavere

re ne emungant nares; uti qui tussiunt, ne tussiant; in peste habuit puncturas lateris sinistri, uti nunc etiam.

Tussis à sanguine seroso, vel ibi deposito, ut in pulmonibus hæreat; vel à levi aliquâ causâ, ut nimio potu; cum sitit, potest hærere; vel à salivâ in asperam arteriam destillare. In dejectionibus tormina & dolorem æstuantem sentit, quod non parum confirmat; dejectiones fuerunt ad nigredinem tendentes & fluidæ; non sentit tum temporis dolorem, unde Cl. Sylv. concludit, non fieri ab effervescentiâ.

Ductus lymphæ chyliferus potest rumpi & hydropem causare, nam in talibus chylus in abdomen effunditur, & quæ assumuntur. Ipsius saliva est satis crassa, ac proinde non fit fermentatio prout decet, sed omnia sunt viscida, unde flatus & distensio ventriculi; omnia hæc signa ostendunt humorem viscidum in ventriculo. Absynthium hîc optimè conducit, habet enim egregiam vim temporandi bilem, & ratione salis volatilis pituitam viscidam incidendi; quia alvus laxa, talia symptomata non patitur, ac si adstricta esset, humores enim aliqui semper evacuantur. In curatione non solum attendendum ad præsentia, sed & ad præterita mala, & cavendum, ne humores serosi iterum abundent, & vel ascitem vel leucophlegmatiam causent, magis urgentibus tamen est occurrendum. Delicatulis pilulæ cerasis conditis & nucleo privatis dentur.

℞. *Gumm. Ammon. c. acet. præp.* ʒß.
Mastich. el. ℈j.
Tartar. Vitriolat. gr. xv.
Myrrh. Rub. ℈ß.
Croc. Britann. gr. vj.
Aloës Rosat.
Resin. Jalapp. ana ℈j.
Ol. granor. Junip. Gutt. vj.
M. f. pilul. N°. xxx.
Vesperi tres assumat.

16. Nov. Assumsit heri 3. pilul. & non dejecit; venter tamen quodammodo detumuit.
Quinque pilul. sumat.

℞. *Elix. propr.* ʒij.

17. Nov. Heri vesperi 5. pilul. sumsit, & bis ab iis dejecit, manè semel, & post prandium, sed cum torminibus; quando incedit, quasi tumor gravis in medio ventris est, excrementa mediocris consistentiæ sunt.

18. Nov. Tres pilulas sumsit, & nihil effecerunt, sed tormina sentit; venter adhuc tensus ostendit humores valdè viscidos esse; si nullus effectus, sumat noctu quinque alias.

19. Nov. Terdejecit à pilul. & commodius, quàm nuper; conqueritur tamen de dolorib. circa stomachum, adeò ut cogatur ferè semper ei applicare manum. A motu humorum oriuntur flatus, qui hærentes dolorem causant, ergò addantur talia, quæ flatus dissipare possunt. Spir. Nit. inprimis convenit, sed non solus, quia acida per se majorem causant effervescentiam, omnia autem aromatica flatus discutiunt, præsertim Sem. dauci, anisi, levistic. sunt egregia in affectione hypochondriacâ & Scorbuto; menses movent baccæ Junip. item conveniunt & his convenientiores sunt bacc. laur. sed ingratiores sunt, & æger non amat amara.

℞. *Rad. Apii.*
Levistic. ana ℥ß.
Baccar. Junip. ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥ij.
Sem. Anis.
Fœnic. ana ʒij.
Coqu. in q. s. Aqu. pur. in Colatur. ℥xxx.
Dissolv. Syr. de Menth. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
Spir. Nitri Gutt. xx.
M. f. apozema potenter flatus discutiens. Assum. sæpè haust.

20. Nov. Venter habet se melius, operatio haustus commodior fuit, bis dejecit.

23. Nov. Distensio in regione ventriculi ita urgens est, ut vix possit dormire; remittit tumor & augetur, & initium ascitis, sed metus est, ne cum ascite jungatur species tympanitidis.

Olea dest. in genere ad flatus discutiendos præscribuntur.

℞. *Aqu. fœnic.* ℥ij.
Spir. Vin. rectif. ℥j.
Nitri. Gutt. x.
Ol. d. Anis.
Gran. Junip. ana Gutt. vj.
Syr. Menth. ℥j.
Laud. Opiat. gr. ij.
M. subinde sumat. cochl. j.

24. Nov. Magnum levamen à mixturâ hodiè sentit.

25. In eodem statu, quo heri versatur. Iteretur mixt. 23. præscr.

27. Nov. Circa merid. sumsit decoct. & sentit jam motum aliquem. Iteretur mixtur. 23. Nov. præscr.

29. Nov. Ex assumto apozemate heri & die Sabbathi plurima dejecit, & tamen venter magis distenditur, quàm prius.

Allium egregium est ad flatus discutiendos, tum ad materiam viscidam incidendam, sumat ergò crudum, quod melius est, aut in lacte coquatur, vel imponatur in Spir. Vin.

30. Nov. Ante horam accepit allium, & assumpsit aliquid, continuet assumtionem bis vel ter in die.

1. Dec. Nullum sentit levamen; iteretur mixt. 23. præscr.

2. Dec. Effervescentia est in eo mixta, continua & materia valdè viscida, unde omnia hærent; hodiè non dejecit.

Iterentur pilul. 15. Nov. præscr.

3. Dec. ℞. *Ol. d. Anis.* ʒß.
Assumat Gutt. vj. *in cochl. vini.*

4. Dec. Molestum est, quando humores adeò viscidi sunt, ut nolint cedere, & si solvantur, in flatus viscidos abeunt, & ventrem distendunt.

℞. *Ol. d. Anis.* ʒß.
Assum. sæpius Gutt. vj.

6. Dec. Dolor in ægro est instar cinguli punctorius; venter valdè distenditur; quotidiè dejecit; ab allio assumto materia solvitur, unde flatus; per singulos dies dolores recurrunt, & per hor. durant; crura turgent, usque ad genua; nocte discutitur; tumor est ab humore seroso instar gelatinæ; magis tumet pars sinistra, decumbit verò dextrâ, ergò humores non à gravitate in sinistrum latus colliguntur, sed quia dextra calidior est à decubitu, unde humores facilius hærent in sinistro quàm in dextro latere, cum eâ ratione debilior est sinistrâ, fortè etiam una pars magis igni exponitur quàm altera. Si flatus possent exire, melius haberet; & tamen alvum laxam habet, unde probatur, flatus posse adesse etiam laxâ alvo, quod in Praxi sæpissimè occurrit. Æger quosdam flatus eructat, novi autem semper generantur à materiâ viscidâ. Oleum anisi non solvit illam materiam, sed flatus potius discutit. Spiritus Vini anisatus plus præstat. Heri flatus emisit, unde melius habuit, abdomen etiam detumuit.

Fœmina Amstelodamensis cum ventrem adeò flatibus distentum haberet, ut potuerit perspici, à Medicis relicta consilio Empyrici ab hoc spiritu curata est.

℞. *Spir. Vin. anisat.* ℥v.
Sumat cochleat.

7. Dec. Abdomen adhuc distensum est, parum levaminis sensit; ante annum benè habuit ab oleo anisi, quod etiam nunc ei concessimus, ne conquereretur; alvus satis laxa est, quod mirandum, quòd eo modo non cessat malum, si enim esset in intestinis crassis, enema convenire poterit.

Non negat Cl. Sylv. sudorifera juvare posse, sed non ratione discussionis humorum, sed alio modo, quat. scil. alterantia sunt; hi humores viscidi sunt, & non fluxiles. Amstelodamenses Medici sæpè utuntur sudoriferis, sub nomine cardiacorum. Si sudorifera tanquam alterantia propinantur, & æger blandè in lecto disponatur ad sudores, si erumpunt, bene est, si non, humores præparantur ad sudores. Mithridatium magis flatus discutit, quàm theriaca aut diascordium. Sudor nunquam stragulis aut integumentis urgendus est, sed tantum tegumentorum imponendum est, quantum ferre potest æger, tum jusculum aut novum sudoriferum exhibeatur in mixturâ, & eo modo blandè sudores moventur. Possunt usurpari mille in morbis, & ego magnifacio, inquit Cl. Sylv., quia blandè procedunt.

℞. *Mithridat. Damoc.* ʒij.
Syr. Menth. ℥j.
Spir. Nitri. ℈ß.
Spir. Vin. rectif. ʒß.
Aqu. fœnic. & petrosel. ana ℥iß.
M. assum. cochleat.

9. Dec. In eodem ferè statu est, distenditur adhuc abdomen, dolores circa inferiores cartilagines sentit in thorace, qui non sunt à distensione peritonei.

Salia hîc conducunt, ad reddendas partes magis explicabiles, ut est ol. nardin.

℞. *Flor. Chamom.* Mij.
Coqu. in cerevis. ad colatur. ℔ij.
Detur subinde haustus.

℞. *Ungv. de alth. simpl.*
Martiat. ana ʒij.
Ol. lilior. Alb. ʒß.
M.

10. Dec. In eodem adhuc statu est.

℞. *Spir. Vin. anisat.* ℥v.

11. Dec. Tantillum levaminis sentit, quia nihil edit, angitur enim valdè à cibo.

13. Dec.

13 Dec. Iteretur decoct. 19. Novemb. præscript.

CASUS LXI.

8. Nov. VIr quidam per 5. septimanas febri laboravit, hodiè à 6. matut. ad hor. 12. duravit paroxysmus; aura frigida lumbos & viscera corripit, quæ quasi contorqueri videntur; nihil potest edere; saporem ingratum in ore sentit; sitit omni tempore, præsertim durante calore, dolores ventris patitur, quasi dilacerantes; à calore capitis augetur dolor; de dolore capitis & ventris conqueritur præcipuè.

Affectus hic est febris quotidiana intermittens, ut ex paroxysmis patet, cum eâdem horâ revertantur, eodem modo, quibus paroxysm. à tertianâ duplici differt, quæ incertis & inæqualib. vicib. redeunt.

Locus affectus est intestinum duodenum à Cl. Sylv. inventum, cum ibi imprimis dolorem patiatur.

Cum inflentur intestina, debet esse aliquid expandens, nempe flatus, qui ab humore aliquo apto debent excitari.

Frigus grave & calor, ergò aliquis humor debet hærere, ubi commodius potest jungi efficienti, ex aquâ ad flatus excitandos requiritur satis magnus calor, qualis in corpore non invenitur.

Materia est humor pituitosus spiritu acido abundans, unde longum frigus; causa efficiens est bilis, unde effervescentia. Quomodo autem frigus se habet in febrib. accuratè se non explicare posse, rotundè fatetur Cl. Sylv. A frigore judicat humorem pituitosum magis peccare.

Omnes affectus à bile, quâ bile, sunt calidi.

Omnes affectus chronici à pituitâ ortum habent; ubi frigus diu durat, tunc pituita viscida est, vel copiâ peccat.

Bilis minus hîc peccat, quia symptomata sunt minora.

Dolor capitis autem acrimoniam indicat.

Ad restituendum igitur ægrum humores sunt alterandi, & qui abundant, educendi; sed quia humor viscidus prius alterari debet, antequam educatur, si vero alteratione non possumus curare, educendus & evacuandus est. Medicamenta sunt gummata, & alia quæ sale volatili abundant, ut amara & omnia aromatica.

Heri paroxysmus ab hor. 5. matut. duravit per hor. 4. Pedes incipiunt tumere, & valdè debilis est.

In febr. intermittentib. duo sunt animadvertenda, morbus scil. totus, & singuli paroxysmi, quibus aliquid præscribendum.

Omnes affectus à sale volatili, tanquam à causâ, vehementiores sunt iis, qui sunt à fixiore.

℞. *Aqu. fœnic.*
Theriacal. simpl. ana ℥ß.
Spir. Nitri. Gutt vj.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M. f. haust. quem assumat ingruente paroxysmo.

Urina valdè est turbata.

9. Nov. Ab horâ 8. matut. frigus usque ad meridiem duravit; caput dolet; cum in æstu febrili versatur, pulsus frequens est & manus calent; multum bibit, unde non mirum, si à tali largiore potu pedes tumeant: ab assumtis prunis tantum dejecit, ut periturum se putaret; appetitus planè prostratus, nec mirum, quia multum bibit.

Anticipatio & Postpositio non semper signa sunt morbi diminuti, quamvis plerumque melius postponere, quàm anticipare.

Cum levamen habuerit, medicamentum potest iterari.

Attendendum est semper à Medico ad illud symptoma, de quo æger inprimis conqueritur; illud urgens in hoc ægro est sitis & dolor capitis, quibus occurrendum habito respectu ad febrem; præparetur ergò medicamentum, quod & sitim & dolorem sedat.

Cum hæc symptomata sint à Sale acri, medicamenta salem temperantia conveniunt.

Dolor in omni sensu est à molestiâ, sed in sensu tactus est à duritie, vel si sensus tactus subdividitur in duas partes.

Pars acrior bilis minuenda narcoticis, ne dolorem sentiat.

Medicamentum quod extra paroxysmum assumat, quod sitim tollat & dolorem sedet, est tale.

℞. *Aqu. Theriac. s.*
fœnic. ana ℥ß.
Spir. Nitri. Gutt. VIII.
Syr. diacod. ℥ß.
M. pro haust.

Quia autem æger debilis,

℞. *Aqu. fœnic.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Nitr. Gutt. xv.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. assum. cochleat.

10. Nov. Circa meridiem paroxysmum habuit; frigus valdè urget, adhuc in pedib. præsertim; pulsus valdè frequens, non tamen adeò urget frigus, ut heri, nec tantus dolor lumbor. & capitis, ut anteà; pulsus durante frigore solet esse compressior, & tamen frequentior, hinc omnia leviora; inde etiam judicare possumus, nos benè statuisse de affectu.

Iteretur ergò haustus heri præscript.

11. Nov. Febricitavit hor. 12. per 3. hor. frigus duravit.

Neglexit medicamentum; jam calet, nec mirum est, appetitus prostratur; cras ergò medicamentum sumat.

13. Nov. Conqueritur de æstu; sudavit satis commodè ab haustu circa vesperam.

℞. *Aqu. Borrag.* ℥iij.
Cinamom. ℥j.
Acet. stillat. ʒx.
Ocul. Cancr. ʒß.
Antimon. diaph. ℈j.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syrup. de succ. acetos. ℥j.
M. sum. cochleat.

15. Nov. Triduo ab hoc non tremuit; melius se habet à mixtura, frigus tamen ab assumto medicamento sensit tantum circa lumbos; pulsus robustior; habet alvum laxam; pedes tument; continuet mixturam.

16. Nov. Heri circa vesperam sensit paroxysmum; ab assumto medicamento frigus cessavit; calor non urget; pulsus debilis est; in omnibus aliis melius se habet; talis est debilitas, qualis à ventriculo ortum habere solet malacia; heri habuimus pulsum robustiorem, hodiè debiliorem, ergò non potest peti causa à virib. Multorum enim vires plus conteruntur à frigore febrili, quàm à calore; dum frigus magis urget, & in hoc ægro adeò urgebat, ut coactus fuerit è lecto surgere, & ad ignem calefieri.

Duorum generum sunt Vires, cordis scil. seu Pulsus, & animales.

Ubi sensus & motus languidior, tunc vires animales debiles sunt; pulsus autem debiles cordis vires debiles esse significant.

Hæ duæ primariæ vires sunt, & debent observari à Medicis, & tertium genus debilitatis in ventriculo collocatur, & Malacia vocatur.

Vires quæ ad vitam spectant, præcipuè in corde sunt in hoc ægro, & debilitas motus & pulsus locum habent, sed de tertio genere conqueritur, sc. de Malaciâ, ob defectum alimenti, vel ab aliis humorib. ibi hærentib. unde sæpè animi deliquio corripitur. Præcipua causa quærenda est in fermento; non appetit cibos, & tamen capit multa, nescit quid velit, & cum non appetit ea quæ solebat, hinc fermentum alteratur, sed quid illud sit in fermento, difficile est determinare; quando appetitus bene se habet, omnia sunt grata; quando languidus, nihil ferè placet, & cum eodem modo se res habet in hoc ægro, ergò illud, quod appetitum excitat, deest, vel minore quantitate adest; quòd appetitus à spiritu acido est, patet, quia acida appetitum augent. Ergò in hoc casu pono spir. acidum ligari quasi in pituitâ viscidâ, unde chylus crudus, & rarefactio sanguinis impedita, & paucitas spirituum animalium, unde tres illæ debilitatis species possunt deduci.

Prout appetitus se variè habet, ita etiam cibi varii esse debent, & omnibus omnia non conducunt, nec idem cibi genus.

Sed cum multa acida fuerint in mixturis, videtur acidum deberi augeri non minui; forsan à nimiò potu spiritus acidus diluitur, optat vinum, & forsan eâ de causâ de malaciâ conqueritur.

A multo potu diluitur & eluitur è ventriculo fermentum, unde si ante cibum bibatur, appetitus prosternitur; forsan hic æger ventriculum suum gravavit, cum diversa optat; videtur autem potui deditus esse.

Cum statuitur aliquid viscidum adesse, à febre & multis symptomatibus; quæritur quid agendum, si alvus non amplius laxa, educendi sunt humores, semel modò dejecit, appetitus excitandus ergò.

℞. *Mass. Pil. Mastichin.* ℈j.
F. pilul. N°. v.
Cras manè sumat easdem.

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Tinct. Cinamom. ℥j.
Elix. propr. ʒß.
Spir. Salis. Gutt. VIII.
Syr. Menth. ℥j.
M. assum. cochleat.

17. Nov. Heri vesperi inter 8. & 9. paroxysmus, sed aliquandò levior, adfuit, unde possumus judicare tale medicamentum & frigori & calori conducere, ubi frigus urget, assumit Cl. Sylv. plus aqu. theriacal. ubi calor verò plus acidor. ubi medio modo se habent, medio modo utitur.

Assumsit 5. pilul. non dejecit adhuc; nihil assumsit mixturæ, ergò statim sumat.

18. Assumsit pilulas, quater dejecit, & satis copiosè quidem, pulsus satis debilis; habeat aliquid jusculi carnis vervecinæ. Heri vesperi non sensit

ſenſit paroxyſmum, nec aſſumſit Mixturam.

19. Nov. Hodiè manè circa 5. paroxyſmum paſſus eſt, frigus per 5. horas duravit; paroxyſmus valdè gravis fuit; à Mixt. cum oculis Cancr. benè ſe habet; pulſus frequens; mens ei non benè conſtat. Iteretur Mixt. 13. Octobris præſcr.

20. Nov. Frigus ab hora nocturn. ad 4. matutin. duravit; conqueritur quotidiè os ſibi à ſapore ingrato infici; optat vomitor. Quod autem non auſus eſt dare Cl. Sylvius cum debilis ſit; dejecit quidem quotidiè, quare leve tum purgans per infer. præſcript.

℞. *Elect. Cholagog.* ℥ij.
Aq. Menth. q. ſ. pro hauſt. cras manè ſumendo, nihil periculi inde timendum erit.

22. Nov. Heri aſſumſit purgans, ſemel dejecit, ſed ita, ut putaret inteſtina extrahi è corpore; heri levem febr. habuit; hodiè friguit, circa nonam; nunc calere incipit; hodiè non dejicit; dolores ventris circa umbilicum ſentit; non adeò dolet in lumbis, uti priùs, quando manum porrigit, dicit dolorem ventris augeri; ex pulſu levior apparet paroxyſmus; temperat ſibi à potu, quod ſignum eſt, ſitim non amplius eſſe valdè urgentem; ſi flatus emittit, & venter eſt diſtenſus, tunc dolor eſt à flatibus, ſi verò non, tunc ab acrimoniâ humoris; incipiente paroxyſmo dicit ſe ſentire flatum ab uno latere in aliud moveri, & ſi flatus emittat, levamen habet.

Diſtinguendum eſſe inter abdomen extrinſecè diſtenſum & intrinſecè, ubi indureſcit quaſi, tunc fuit non diſtenſio, ſed contorſio inteſtinorum.

Sæpè ſitis eſt magna ſine æſtu; ſæpe magnus æſtus ſine ſiti ſæpiſſimè junguntur, hinc non ſolùm calor, ſiccitas, frigiditas & humiditas in rebus animalibus conſideranda, ſed acidum etiam, amarum, & ſalſum, de quibus Hippocr.

Dolor etiam eſt continuus & pungens, ergò accedit etiam acrimonia, cùm pituita ibi hærens à purgante mota poteſt talem dolorem cauſare; poteſt eſſe acrimonia ſine bile in pituitâ, ſcil. ab aciditate; aciditas enim ſemper eſt in pituitâ, & ſi adeò laxè inhæreat, ut bili jungatur, fit bilis acris, atra bilis dicta. Si ſitis eſſet à bile, calor etiam adeſſet; longè facilius curatur ſitis à bile, quàm ab alio humore in frigore paroxyſmi facta. Opium lenit dolores, & ſomnum conciliat; lenit dolores, quat. ſal ejus volatile à ſpiritu volatili volatiliſatur; ratione ſpiritus volatilis facilius jungitur ſpiritibus animalibus, unde à ſale illô figuntur ſpiritus animales, hinc ſomnus. Sal volatile fixum redditur à ſale fixo. Spiritus Vini malvat. gratiſſimus eſt. Nam ut ratione ſalis opium jungitur pituitæ & bili, ſic ratione ſpiritus cur non ſpiritui animali jungatur ſal. Opium etiam humores acres figit, nam ratione ſalis in eo eſt vis figendi. Spiritus acidus poteſt concentrari, ſed non præcipitari, nam nihil in eo eſt, quod fundum petat; & quamvis Spiritus Vitril. Tartaro junctus & concentratus ſit, non tamen eſt propriè præcipitatus, & quando ſal lixivioſum & Spiritus acidus junguntur, aliquando aquâ non poſſunt ſolvi, imprimis ſi accedat oleum, ratio eſt, quia pori eo modo occluduntur; qui Spiritum & ſalem poteſt figere, multum poteſt.

℞. *Aq. Menth.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Nitri Gutt. viij.
Laud. Opiat. Gr. ij.
Syr. Menth. ℥j.
Aſſumat ſæpius Cochlear. j. & redeunte paroxyſm. 2.

23. Nov. Nunc verſatur in Paroxyſmo.

24. Nov. Vix aliquid de febre ſenſit; à Medicamento levamen habet.

25. Nov. Hodiè febrem habuit; aſſumpto Medicamento melius habuit; hác nocte per 5. hor. commodè quievit.

27. Nov. Parùm dejecit; pedes magis tument.

℞. *Elect. Hydragog.* ℥ij.
Aq. Petroſel.
q. ſ. pro hauſt.

29. Nov. Heri per 6. hor. in paroxyſmo friguit, & frigus ei admodum moleſtum fuit; totum corpus ferè evacuavit à purgante, ut dicit; ſe ferè cœcum fuiſſe narrat; facies valdè tumet; bibit ſatis liberaliter, minimè ſibi temperat. Iteretur Mixt. 22. Nov. præſcr.

30. Nov. Heri veſperi per 2. hor. duravit frigus, hodiè non malè ſe habuit à purgante. Iteretur Mixtura 22. Nov. præſcr.

1. Dec. Humor à Medicamentis ſublatus eſt, & multam aquam evacuavit.

2. Dec. Aliquantò melius ſe habet.

3. Dec. Multum dormit, erit mutatio vel in melius, vel in pejus, poſt ſomnum.

6. Dec. Pulſus commodior, quàm priùs; valdè ſitit, adeò ut toto morbi tempore vellet bibere; non ſatis eſt ſui compos. Iteretur Mixt. 22. Nov. præſcr.

9. Dec. Valdè debilis est, iteretur Mixt nuper præscr.

℞. *Aq. Borrag.*
Meliss. ana. ℥j.
Tinct. Cinamom. ℥ß.
Spir. Salis, gutt. viij.
Syr. Papav. errat. ℥j.
M. assum. subinde haustul.

11. Dec. Valde debilis est. Iteretur Mixtura 9. Decembr. præscr.

14. Dec. Quanquam valdè debilis sit, tamen aliquantulum surrexit. Iteretur Mixt. 9. Decemb. præscr.

15. Dec. Satis benè valet, pulsus etiam commodè se habet, & cibi aliquid iterum sumpsit.

16. Dec. Sanguinem exspuit hodiè, & in statu non optimo versatur.

17. Ipsius res in pejus vergere jam videmus, tantum enim non habet virium, ut verbum proferre possit; os & palatum ei repleta sunt sanguine, iteretur ergò Mixt 9. Dec. præscr.

20. Dec. Alexander obiit, & publicâ sectione apertus est.

Annotata quædam ex dissect. cadav. Alexandri.

Abdomen planè collapsum erat, ut ne intestina in ipso contineri apparerent.

Dissectâ cute, eâque liberatâ, ne vestigium quidem pinguedinis apparebat, sed omnis consumpta erat, musculi autem abdominis egregii satis erant & rubicundi.

Dissecto abdomine eoque aperto cavitas ejus multâ aquâ erat repleta, & penè tres pintæ Belgicæ exhauriebantur; quamvis venter ne minimum turgeret, sed planè collapsus esset; quæ aqua denotabat speciem hydropis; & hoc est contra eos, qui omnem hydropem per tumorem definiunt; aliter enim & non semper tumorem locum habere, redarguit autopsia hujus cadaveris. Omentum penè sursum versus ventriculum distractum erat, fuitque fœtidi & obscuri coloris, & tenuia intestina ab omento planè non tegebantur.

Et quibus talis est constitutio, semper illi petunt ignem & injuriâ aëris frigidi offenduntur.

In intestinis tenuibus duobus distinctis in locis observabatur, quòd una substantia illorum ingrediebatur in alteram, in uno loco, quando extendebantur; ingressa erat substantia unius in alteram, ad longitudinem 4. digitor. transversorum; in altero autem loco spithamæ minoris, quam intorsionem Cl. Sylv. contigisse putat à flatibus valdè urgentibus, hocque malum incurabile est; quando enim adhibentur medicamenta flatus discutientia, tunc propellitur magis intestinorum substantia in aliam.

Omnia intestina tam tenuia quàm crassa flatibus erant distenta.

In intestino colo hoc observabatur, quòd mox contractum à flatibus, mox distensum, & iterum contractum erat.

NB. Ubi est principium intestini coli observandum appendiculam ibi esse, quæ vocatur intestinum cœcum, in cujus appendiculæ finem Cl. Sylv. principium ejusdem motus constituit, ita ut quando excrementa in illud perveniant, ibi loci fiat motus, & excrementa ex eo iterum propellantur, & deorsum ad intestina protrudantur. 2. Considerandus venit annulus membraneus seu valvula, quæ duplicem præstat usum: 1. Ne ex intestino tenui excrementa semel prolapsa regrediantur, motuque præpostero sursum ferantur. 2. Quando clysteres injiciuntur, ne sursum ferantur, & per os rejiciantur, quod contingit ex laxatione hujus valvulæ, quales tristes eventus sæpè observavit Cl. Sylv. & recenset River. in praxi.

Sanguis vix apparebat in vasis mesenterii, ita pituitosus erat.

NB. Differentia intestinorum crassorum & tenuium internæ substantiæ hæc est, quod substantia interna crassorum plana magis, tenuiorum autem pannosior est. Prætereà notandum, intestinum tenue à pyloro transfertur ad renem dextrum usque, & tunc vergit sub mesenterio ad renem sinistrum, & ubi sensim reflectitur, observatur ductus bilarius & pancreaticus, qui ibi concurrunt; ex duobus illis ductibus, unus constituitur, & hic duo ductus se exonerant in illud intestinum, cùm autem hi duo humores, qui partim ex pancreate, partim ex ductu bilario eò deferuntur, & phlegmati, quod semper ibi præstò est, permiscentur, temperant se invicem; his autem pravè dispositis, sive unus sive ambo, sive omnes effervescentiam & dolorem instituunt, ut & frigus & calorem, quæ symptomata ibi observantur, circa regionem scil. lumborum, in febribus omnibus, potissimum intermittentibus, uti testatus fuit Cl. Sylvius.

Mesenterium, quod aliàs in mediis vertebris annectitur, in hoc subjecto versus partem dextram magis vergebat.

Ventriculus situm suum naturalem non observabat, sed rectâ deorsum tendebat.

Pan-

Pancreas non ita firmum erat, uti debebat, sed flaccidum erat.

In cavitate thoracis multa aqua reperiebatur, & quæ in dextro latere hærebat aqua, subflava erat, ac membranulæ, ut & stigmata reperiebantur in illâ; aqua autem quæ in sinistro latere continebatur, cruenta erat, nullæque membranulæ in eâ reperiebantur, signum, illam non tantâ acrimoniâ fuisse præditam, quàm quæ in dextro latere continebatur.

In toto sinistro pulmonis lobo durities percipiebatur, quo dissecto spumosa ac cruenta effluebant.

In dextro autem lobo talis durities non reperiebatur, sed uterque lobus, tam dexter, quam sinister erant obscurioris coloris.

In capite omnia benè se habebant, nisi quod sanguis pituitosior, quæ sanguinis constitutio in toto illo cadavere observabatur.

CASUS LXII.

15. Dec. Vir quidam accessit paraliticus, & per quadriennium jam valetudinarius fuit; & antequam in hunc affectum incideret, febbr. lentis & erraticis laboravit; deinde dolores atroces in crurib. habuit: pridie calendis Octobr. ex vehementi ira in linguæ paralysin incidit, magnâ cum debilitate & gravibus doloribus in brachiis & cruribus; caput inane esse videtur; ab eo tempore paralyseos somnum vix capere potest; parum edit, nec multum dejicit; ne per 3. septimanas ante paralysin dejecit.

Ira hîc causa procatarctica est, sed quoniam antea quædam mala fuerunt, nempe humor pituitosus cum bile mixtus, ab irâ moti sunt, & bilis tam ad superiora, quàm ad inferiora effusa est.

Ideoque & bilis & pituita hîc peccârunt, antequam incideret in hoc malum, dolorem in lumbis, & ardorem in capite sensit, vigiliæ ipsi valdè molestæ fuêre, & dolores in cruribus.

Confert hîc Medicamentum, quod leniter quidem deducit humores, lenit dolores & vires roborat.

℞. *Mithridat.* ʒij.
Syr. Stæchad. ℥j.
Aq. Theriacal. simplic. ℥ß.
M. & assumat cochleatim.

16. Dec. A mediâ nocte usque ad hor. 8. matutin. somno satis profundo dormivit, parum verò dejecit.

Humores pituitosi hîc valdè peccant, per accidens autem bilis mota & irritata est.

℞. *Elect. Cholagog.* ʒij.
Hydragog. ʒj.
Aq. Bethonic.
q. s. M. f. haust.

17. Dec. Quinquies dejecit, & sentit levamen; punctiones per omnia membra habet; hâc nocte sponte quievit; alterantia quæ motum movent, & vias parant, hîc prosunt.

℞. *Aq. Melis.*
Fœnic. ana. ℥j.
Theriacal. simplic.
Tinct. Cinamom. ana. ℥ß.
Laud. Opiat. Gr. ij.
Syr. Stæchad. ℥j.
M. Assumat Cochleatim.

18. Dec. Non continuò dolorem punctorium & formicationes sentit.

Præscribatur ei Decoct.

℞. *Rad. Fœnic.*
Apii. ana. ℥j.
Galang. ʒij.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Sem. Urtic. Rom. ʒij
Coq. s. a. in aq. pur. in Colatur. ℥xl.
Dissolv. Syr. de Helleb. Nigr. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥iijß.
M. & assum.
Per Haustus.

19. Dec. Iteretur mixtura heri præscr.

Bis terve in die ante pastum Cochl. j. assumat.

Urina nubeculam in fundo habet; arenæ quoque in fundo esse videntur; quando sunt in superficie, significant capitis inanitatem.

20. Dec. Iteretur mixtura 17. Dec. præscr.

21. Dec. Mixti dolores hîc sunt, quare & varia hîc consideranda; nam varia illa affluxio spirituum facit mutationem motus, & quidem puncturæ, quæ est formicationis; calorem ab extremis assurgentem & medullam ex ossibus quasi exsugentem observat. Habet quod sumat.

22. Dec. Nihil hâc nocte dormivit. Iteretur Mixt. 15. Dec. præscr.

24. Dec. Pulsus melior, commodiusque hodie quievit. Iteretur in duplo Mixt. 15. Dec. & Apozema 18. præsc.

27. Dec.

27. Dec. Videmus subitam mutationem, ventrem scil. tumefactum à flatibus; videtur ipsi ac si visus obscurior sit ab halitibus melancholicis communicatis oculis & humoribus quibus nutriuntur. Iteretur Mixtura 15. Dec. & Decoct. 18. præscr.

29. Dec. Placidè hâc nocte quievit, Decoct. & Mixtur. sumsit, attamen non purgatus. Iteretur Mixtura & Decoct.

30. Dec. Quoad omnia melius se habet, heri hæmorrhagiâ laboravit; benè quievit, unde symptomata sunt leviora.

Iterentur omnia.

3. Jan. Seq. anni. Nudius tertius febricitavit; præscr. Decoct.

℞. *Rad. Fœnic.*
Apii.
Pœon. ana. ℥j.
Galang.
Curcum. ana. ʒij.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥iß.
Laur. ℥ß.
Sem. Urtic. Rom. ʒiij.
Coq. ex aq. pur. in Colatur. ℥xl.
Dissolv. Syr. de Helleb. Nigr. ℥iij.
Syr. de Colocynth. ℥iß.
Spir. Vin. rectif. ℥iijß.
M. & sumat subinde haust.

4. Jan. Mediocriter se habet.

5. Jan. Non dejecit, & parum quievit per biduum. Iteretur Decoct. 3. Januar. præsc.

7. Jan. In meliori statu vivit.

8. Jan. Satis commodè se habet, nisi quod de continuo frigore extremarum partium conqueratur. Omnes partes paralyticæ longè sunt frigidiores reliquis, quamvis restitutæ sint, & moveant partes illas, attamen illæ frigent, sed bonum signum futuræ sanitatis est, quando sentiunt se frigescere. In quâdam paralyseos specie intumescit pars paralytica, in quâdam non intumescit, tunc illi succurrendum & ad illam cura dirigenda; aliquando non tumescit, & tunc malum in viis; quare in examine ejus conclusum est, humorem pituitosum in partibus hærere; nam sæpissimè paralysis fit, cum humor pituitosus musculos & fibras afficit, imò fit etiam quando secundum ductum vasorum & nervorum motu humoris pituitosi fit compressio istorum vasorum, malum ejus non est notabile in partibus, non tumor adest; anteà præ stupore non sensit frigus, jam verò diminuto stupore magis alget. In melius, non in pejus vergit. Iteretur Apozema 3. Jan. & Mixt. 6. Jan. præscr.

10. Jan. Heri levem paroxysmum febril. sensit, nunc benè se habet. Iteretur Mixt. 18. præscr.

11. Jan. Benè dejecit, & valedicit. Iteretur Mixt. 6. Jan. præscr.

Casus LXIII.

11. Jan. Viro cuidam caput dolet ab 8. jam diebus; dolor etiam est in lumbis, alvus laxa est; somnus nullus; continuò friget; ex lumbis assurgit frigus ad caput, unde grave est, & vertigine vexatur; quamprimùm corpus movet, friget; deliravit quoque in febr. continuis; alias non sentitur frigus, sed exacerbatio; de calore nullo conqueritur.

Spiritus acidus hic in pituita nimiam facit effervescentiam, ideoque non solum emendandam, sed & evacuandam esse statuit Cl. Sylv.

℞. *Aq. Petrosel.*
Fœnic. ana ℥iß.
Theriacal. simpl. ℥vj.
Laud. Opiat. Gr. ij.
Antimon. Diaphor. ʒß.
Syr. quinq. Rad. ℥i.
M. Sumat. Cochleat.
Et quidem singul. hor. Cochlear. j.

12. Jan. In omnibus levamen habet; benè quievit, nec dolorem capitis amplius sentit, sed sapor aliquis dulcis, saccharo Saturni simillimus ei valdè molestus est. Oleum spiritui acido junctum & sali lixivioso dulcedinem efficit. Iteretur Mixtura heri præscripta.

13. Jan. Conqueritur de dolore lumborum; non dejecit; quamprimùm inclinat in somnum, sudat, aliàs commodè quiescit. Iteretur Mixtura 11. Jan. præscr.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aq. Petrosel. ℥iiß.
M. f. haust.

14. Jan. De dolore cinguli ad instar sub umbilico conqueritur; transversim tenduntur istæ partes instar chordæ. Nullum intestinum transversim fertur, præter colon, & ubi talis dolor, accusandum est colon; possunt enim & reliqua quoque affici sed rarò, & tunc dubio Medicos involvit.

Heri illum hoc malum invasit; emisit flatus. Dolores intolerabiles fortasse à Spiritu acido.

℞. *Aq.*

℞. *Aq. Hord.* ℥xx.
Fœnic. ℥iß.
Spir. Vin. rectif. ℥j.
Syrup. de Sennâ. ℥iij.
Spir. Nitri. ℈ß.
M. f. Julap. ſumat ſubinde hauſtum.

℞. *Aq. Menth.*
Fœnic. ana. ℥j.
Spir. Vin. rectif. ʒvj.
Nitr. ℈ß.
Laud. Opiat. Gr. ij.
M. f. Mixt. Cochleat. aſſumenda.

19. Jan. Paroxyſmum habuit; amara copioſè evomuit; nihil dejecit; conqueritur de anhelatione & pectoris dolore.

℞. *Aq. Hyſop.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Acet. Stillat. ʒvj.
Spir. Vin. rectif. ℥ß.
Ocul. Cancr. ʒß.
Antimon. Diaphor.
Bol. Armen. ana. ℈j.
Syr. Quinque Rad. ℥j.
M. f. Mixt. Cochleat. ſumenda.

CASUS LXIV.

9. Nov. VIr quidam febre erraticâ, & quidem aliquando quotidiè, aliquando alternatim corripitur; frigus ipſum aliquando per 4. aliquando etiam per 2. hor. urget; calorem non ſentit; frigus inter ſcapulas & lumbos eſt; inteſtina ipſi quaſi convelluntur; alvus ſegnis eſt, nec ſitit, nec ſudat; aliquando æſtum in inteſtinis ſentit, nec non tormina.

Per 10. Septimanas malè ſe habuit, nec aliquid aſſumſit medicamentorum.

A diuturnitate judicat Cl. Sylv. pituitam hîc peccare, ſed non ſolet tamdiu durare, niſi aliquid aliud jungatur, & cùm tormina adſint, ſpiritus acidus jungitur; ſaporem nidoroſum habet in ore, ergò bilis adeſt; pituita igitur peccat, & in ea aciditas. Bilem, dum alvus ſegnis, poſſumus purgare, aut priùs alterare. Heri paroxyſmum habuit.

℞. *Gumm. Ammoniac. cum acet. præp.* ʒß.
Maſtich. el. ℈j.
Chalyb. Præp. Gr. xv.
Trochiſc. Alhandal. ʒß.
Ol. deſtil. Granor. Junip. Gutt. vj.
M. f. Pilul. N. xxx.
Sumat 7. ſingulâ veſperâ ſub horâ decubitus, ſi non febricitat.

℞. *Aq. Fumar.* ℥ß.
Theriacal. ſimpl. ʒiij.
Sal. Ammon. Gr. xv.
Syr. quinq. Rad. ℥ß.
M. pro hauſt.

11. Nov. Per duos dies paroxyſmum ſenſit, & hodiè pilul. aſſumſit, unde ſemel quidem, ſed copioſè dejecit.

13. Nov. Paroxyſmum circa hor. quartam pomeridianam habuit; frigus duravit hor. $2\frac{1}{2}$ calor etiam ſatis moleſtus fuit; aſſumpſit heri pilul. & inde ter dejecit. Paroxyſmi certum non ſervant typum. Cras aſſumat iterum pilul. jam præſcribemus Mixt. contrà paroxyſm.

℞. *Aq. Fœnic.*
Theriacal. ſimpl. ana. ℥ß.
Acet. ſtillat. ʒiij.
Ocul. Cancr. ℈ß.
Syr. quinq. Rad. ℥ß.
M. f. Hauſt.

CASUS LXV.

PUella quædam 14. annor. per 5. ſeptimanas variolis laboravit, & quia admodùm debilis, huc in noſocomium eſt delata, ut ad priſtinam redeat ſanitatem. Aſſumat ſeq. Mixt.

℞. *Aq. Fœnic.*
Petroſel. ana. ℥j.
Acet. ſtillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Antimon. Diaphor. ℈j.
Syrup. quinq. Rad. ℥ß.
M. & ſum. ſubinde Cochl.

NB. Hanc Mixtur. valdè commendat Cl. Sylv. in variolis, eamque à principio ad finem exhibere jubet.

9. Nov. Benè ſe habet; habet adhuc quod aſſumat.

10. 11. & 12. Nov. Hiſce diebus optimè ſe habuit.

Iterata fuit Mixtura 8. Nov. præſcr.

CASUS LXVI.

MUlieri cuidam de dolore oculor. conquerenti sequens collyrium præscript. est, à quo summum levamen habuit.

℞. *Aq. Rof. alb.* ℥iß.
Fœnic. ℥ß.
Sief. Alb. ℈j.
Vitriol. Alb. Gr. ij
M. & f. Collyrium.

Annotata quædam ex sectione cadaveris fœminæ cujusdam Helenæ dictæ.

Pinguedo in abdomine multa reperiebatur, ad crassitiem pollicis transversi, bonique & naturalis coloris; sed hoc mirum, quia intrà quatuor septimanas nullum alimentum potuit assumere, quòd tanta pinguedinis copia conspiciebatur. Omentum admodùm pingue erat, ac naturaliter alias se habebat, nisi quòd à parte inferiore circa umbilici regionem firmiter adhærebat peritoneo, & ubi vulnera in abdomine erant inflicta (quorum 7. aut 8. erant;) omenti pars se insinuaverat firmiter in illas cicatrices.

Intestina quoad externam substantiam naturaliter se habebant, quoad colorem & conformationem, intestinum vulgò duodenum dictum 4. erat transversorum digitorum, antequam vergeret in latus sinistrum.

In intestino tenui ubi ductus pancreaticus & bilarius se exonerant, corrosio partis ejus internæ observabatur, & omnia cruenta, quoad ejus substantiam internam cernebantur, multumque phlegmatis quasi purulenti ad cochlearia quatuor exhauriebatur.

Ventriculus flatibus distentus erat, nihilque in illo reperiebatur præter phlegma paucissimum ad quantitatem dimidii vix cochlearis; tunica inferior & interior ipsius ventriculi rubicunda & corrosa erat, signum ab acerrimo humore bilioso delato ad ventriculum, qui in superficie inferiori ipsius ventriculi vim suam magis potuit exerere, quàm in intestino, ubi ductus bilarius insertus fuit, & ratio hæc est, quia in intestino tenui multum phlegmatis reperiebatur, quod contemperavit bilis acrimoniam; pars autem volatilis & acrior delata fuit ad ventriculum, ibique nihil reperiens, à quo contemperaretur, vim suam corrodendo superficem inferioris ventriculi tunicæ, exeruit.

Superficies ventriculi superioris tunicæ alio modo se habebat, ac albescebat plane, uti ferè solet naturaliter se habere.

Vesicula fellis admodum magna fuit, uti nunquam in sectione ullâ observavit Cl. Sylv. eratque obscuri lividiorisque coloris, & intestinum tenue & ventriculus tali colore tincti erant, cum illis partibus, quas attingit folliculus fellis.

Lien substantiæ erat durioris, quàm naturaliter se habere debebat; & rubicundi planè coloris, ut epatis; epar autem naturaliter se habebat. Ductus bilarii & pancreatici insertio, quæ alias utplurimùm in unum locum terminantur, in hoc subjecto ad latitudinem pollicis transversi distabant.

Renes magni erant, alioquin benè dispositi. Capsulæ renales seu atrabilariæ, uti vulgò vocantur, tantæ erant, qualem magnitudinem nunquam observavit Cl. van Horne. NB. Nulla arteria desinit in istas capsulas, sed ingens vas venosum conspicitur, quod signum est, ex capsulis deferri, non autem aliquid eis accedere; præterea nervi pertinent ad illas capsulas.

Capsula renis dextri penè triangularis erat, sinistri autem penè quadrangularis.

Vasa in uteri collum desinentia valdè repleta erant sanguine & distenta.

Circa testes vesiculæ in utroque latere observabantur, quæ aquâ erant repletæ.

Membrana pulmonum firmiter annexa erat pleuræ, aliàs pulmones benè se habebant.

Exiguâ in quantitate aut planè nihil aquæ in pericardio continebatur.

In utroque ventriculo cordis polypus, uti vulgò vocatur, reperiebatur instar frusti carnis, magnaque in copiâ ex arteriâ magnâ & venâ extrahebatur.

Planè nullus sanguis in illis duob. vasis continebatur, & in singulis vasis sanguineis paucus contentus erat sanguis, nisi in vasis circa uterum.

In gulâ materia viscida flava reperiebatur, valdeque fœtida. In capite omnia benè se habebant, & notata est in hujus subjecti osse frontis cavitas, dissecto se cranio, ubi immisso folle aërem per nares egredi observabit Cl. van Horne. Hoc itidem contingit in osse sphænoide, ex quo, si follis immissus aër per nares quoque egreditur.

CASUS LXVII.

MUlier quædam, quæ valdè conquesta fuit de immensis & ineffabilibus ventris doloribus post-

postquam ante 3. dies in nosocomium Leidense, ut sanaretur, delata esset, eodem die, quo eò deferretur extincta est, & hodiè die 13. Nov. 1660. ejus cadaver cultro Anatomico subjectum fuit, in quo sequentia observabantur.

In infimi ventris apertione omentum suprà ventriculum non extendebatur, illudque firmiter peritonæo annexum erat; pinguedo in omento satis copiosa observabatur, sed admodùm fœda.

Intestina omnia, præsertim tenuia valdè rubebant; & tenuia intus etiam valdè perfusa erant bile rubicundi coloris, omnium autem maximè intestinum duodenum, & talis rubedo signum fuit insignis acrimoniæ, quâ bilis fuit præternaturaliter prædita, bilis hæc aquæ permista flavescebat.

Ventriculus magnus erat, & ad digitum transversum infrà umbilicum descendebat; phlegma in Ventriculo præter solitum viscidiùs erat; Ventriculi substantia interna valdè rubebat, quod signum est inflammatum fuisse; & quo latere Ventriculus vesiculam fellis externè tangebat, eodem colore infectus erat.

Omnia spumebant quæ circa Ventriculum & vesiculam fellis observabantur, signum bilis acrioris. Aqua rubens maxima copia in cavitate abdominis reperiebatur. Uterus totus in latus dextrum vergebat, qui naturaliter in medio cavitatis, in quâ hæret, situm suum observare debuisset; magna erat excrescentia in ejus parte posticâ tàm dura, ut cultrum Anatomicum admittere nolet, illaque excrescentia planè ossea erat. Uteri substantia quoque bis crassior erat, quàm naturaliter debebat. Vesica longè crassior erat, quàm debebat, & ex parte erat ulcerosa totaque superficies ejus interna erat læsa. Renes longè majores erant, quàm debebant, cum dissecarentur magna copia sanguinis atri pure permixti effluebat. In cavitate thoracis magna quantitas aquæ sanguine tinctæ reperiebatur pulmonesque admodum turgebant, omniaque in thorace ita se habebant, sicuti in pectoris hydrope. Cor magnum erat, & prope auriculam dextram macula alba reperiebatur quasi esset candelà aliquà cuticula combusta.

Arteria magna tanta erat, ut parum discederet à magnitudine arteriæ bovis.

Quoad cerebrum, in eo omnia bene se habebant.

CASUS LXVIII.

ANcilla quædam, quæ insigni suffocatione uteri laborabat, cum summâ respirandi difficultate tantaque ventris elevatione & concidentiâ, ut mirum adspicientibus videretur, cùm autem ne verbum quidem proferre potuisset, ac quomodo afficeretur, enarrare quivisset sequentia ipsi fuêre præscripta.

℞. *Castor.*
Asa Fœtid. ana. ℈ß.
M. & f. Nodul. ex collo suspendendus.

℞. *Aq. Puleg.* ℥iß.
Theriacal. simpl. ʒvj.
Ol. dest. Succin. Gutt. vj.
M. de eâ Mixt. sumat sæpiùs Cochl. j.

9. Nov. Adhuc in eodem statu manet, nec loquitur, & quia ab exhibit. Medicam. nullum adhuc levamen sentit, de sequ. Mixt. sumat subinde Cochl. j.

℞. *Aq. Puleg.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ʒvj.
Ol. dest. Succin. Gutt. viij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

10. Nov. Aliquid levaminis hodiè habuit, atmen nondum potest commode loqui, nec aptè intelligi, iteretur ergò Mixt. heri præscripta in duplo.

11. Hodiè iterum parum levaminis habuit, habet adhuc de Mixt. quâ utatur usque in crastinum.

12. 13. Nov. Paulò majus levamen jam sentit, iteretur igitur Mixt. in duplò 9. Nov. præsc.

14. 15. Nov. Adhuc majus levamen sensit, habet adhuc quod sumat.

16. Nov. Quia præcedentibus dieb. ob malum valdè urgens ne verbum quidem potuisset loqui, & hodiè benè se habet, & quidem longè meliùs, quàm aliis dieb. narravit, se per 3. menses dolorem in lumbis sensisse, qui continuò perseveraverit; tumor & dolor dehinc excitati sunt in sinistro hypochondrio, postmodum malum infestavit Ventriculum, unde quasi palpitationes sensit; respiratio fuit difficilis, ut sibi in faucib. aliquid hærere videretur; cor anxium fuit; palpitationes molestas habuit, & quando palpitationes infestabant, se meliùs habuisse ab anxietate cordis testata est, quando cor palpitaverat vel angebatur, sudor ipsi erumpebat.

Itaque ex his satis patet, affectum hunc esse suffocationem uterinam Medicis sic dictam, à flatibus ortam, quod patet, quia erumpentib. flatibus levamen habuit, humores autem illi ex quibus flatus sunt excitati, admodùm viscidi fuerunt, quia tam

tam diu duravit malum, ut non facilè diſſolvi potuiſſent, locum & focum iſtius materiæ viſcidæ agnoſcimus abdomen, & inprimis inteſtinum duodenum & Ventriculum, in lumbis enim ſenſit dolorem, & in ventriculo palpitationem, ex quo flatus emiſit. Hyſterica autem paſſio cum affectione hypochondriacâ maximè convenit, & differt ab hâc in eo, quòd in hypochondriacâ affectione ſtrangulatio non adſit. In curatione autem hoc præſtandum, ut humores viſcidi & tenaces incidantur, attenuentur, & ad evacuationem per epicraſin præparentur, quod ſequ. pilulis præſtari poteſt.

℞. *Gumm. Sagapen. cum Acet. Præp.* ℥ß.
Caſtor. Opt.
Maſtich. el. ana. ℈j.
Myrrh. Rub.
Chalyb. Præp. ana. ℈ß.
Trochiſc. Albandal.
Reſin. Jalapp.
Reſin. Scammon. ana. ℈j.
Ol. deſt. Succin. Gutt. vj.
M. f. Pilul. N°. xxx.
Aſſum. quotidiè. v.

Convaluit.

CASUS LXIX.

MUlier quædam per 5. menſes febricitavit, & inde per 6. ſeptimanas alvi fluxum continuum paſſa eſt, ut quæ aſſumpſerat, non ſolum inſipida ipſi viderentur, ſed & eadem per inferiora ſtatim rejecit; nauſea adeſt; ſitis magna; vires ſunt proſtratæ, maximeque friget.

Hodiè 9. Nov. quater dejecit; itaque de ſeq. Mixturâ, quæ vires reficit, & moderatè adſtringit, ſæpius aſſumat Cochl.

℞. *Diaſcord. Fracaſt.* ℥iß.
Tinct. Cinamam. ℥iij.
Syrup. Myrtillor. ℥j.
Aq. Plantag. ℥iij.
M.

10. Nov. De Mixturâ per diem & noct. aſſumſit; à quâ benè ſe habere teſtatur multumque levaminis ſenſiſſe; iteretur itaque illa Mixt. eâque frequenter utatur.

11. Nov. Alvi fluxus planè ceſſavit, aſſumat frequenter de Mixt.

12. 13. Nov. Optimè ſe habet, nullaque ſymptomata ampliùs urgent; conqueritur ſaltem de appetitu proſtrato, in cujus reſtaurationem

℞. *Elix. Propriet.* ʒj.
Sumat Gutt. vj. *è Cochleari cum vin. hor. dim. ante prand. & cœnam.*

14. 15. Nov. Optimè ſe habet, appetitus ſenſim redit, vireſque reſtaurantur, habet adhuc quod aſſumat; de Elixir proprietat.

16. Nov. Omnia benè procedunt, nec ampliùs petit medicamenta.

CASUS LXX.

VIr quidam laboravit aliquando febre tertianâ continuâ, in quâ multùm potus aſſumſit; febre per dies aliquot remiſsâ inordinatè ſatis vixit, multoque potu ſe oneravit; paulò poſt incidit in ſummum totius corporis frigus, à quo immenſæ lancinationes in Ventre ſuboriuntur, inprimis in ſiniſtro latere, Venter pedeſque valdè tument; quando ſe ab uno latere in alterum movet, quaſi humorem in ventre percipit. Febris adeſt erratica, & continuò friget, ut non poſſit incaleſcere, vires admodùm proſtratæ; pulſus admodùm debilis.

Aſcites hydropis ſpecies appellatur, ortus à febre prægreſsâ, & potu nimiâ copiâ aſſumpto. Quia autem vir hic die 18. Nov. in noſocom. delatus eſt, nullumque medicamentum adhuc aſſumſit, & ſigna, vix bonum futurum eventum demonſtrant, quia vires valdè ſunt proſtratæ, ſeq. medicamentum ei exhibeatur, de quo ſingulis horis Cochl. j. aſſumat.

℞. *Aqu. petroſel.*
Theriacal. ſ. ana ℥iß.
Tinct. Cinamom. ʒvj.
Syr. quinque Rad. ℥j.
Spir. Nitri. Gutt. VIII.
M.

19. Nov. Omnia perverſa in hoc ægro ſe oſtendunt, ut parum de ejus ſalute ſperandum ſit; frigus continuum & ſummum ipſum urget, externæ autem partes calent, & in partib. externis calor ſentitur acris; pulſus frequens eſt admodum & debilis, itaque ad inſtaurandas vires iteretur mixtura 18. Nov. præſcr.

20. Nov. Hodiè vitam cum morte commutavit.

GA-

CASUS LXXI.

Vetula quædam conquesta est admodum de dolore in mictione, exulceratum enim est collum vesicæ, & à nullo medicamento majus levamen sensit, quàm à pilul. sequ.

℞. *Mass. Pil. de cynogloss.* ℥ß.
F. pilul. N°. LX.
Assumat singulis bihoriis j.

6. Jan. 1661. Conquesta est de immensis ventris dolorib. incipientibus à lumbis, & versus pedes tendentibus, præ illis quiescere non potest; alvus satis libera est, itaque de sequ. mixturâ subinde cochl. j. assumat.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

5. Jan. Multum levaminis habuit à mixturâ.

CASUS LXXII.

Vir quidam de febre erraticâ conqueritur, quæ ipsum jam aliquando duob. trib. quaternisve dieb. invasit, & cujus frigus per duas aliquando tres quatuorve horas durat, nec valdè urget; quando paroxysmus ingruit, circa lumbos frigus sentit; de dolore ventris etiam maximè conqueritur, ut omnia sibi dilacerari in abdomine videantur (hæc autem omnia in frigore percipit,) per 10. septimanas malè habuit, nullo adhibito medicamento; alvus segnior est, & sapor nidorosus in ore percipitur; urina crassa; pulsus celer, nec adeò debilis.

Explicatio cum curatione.

Vir hic febre erraticâ laborat, quod ex casu superfluè patet; primariò afficiuntur intestina, quod dolor illorum maximè evincit; ingruente paroxysmo afficitur quoque cor, delatâ scil. materiâ ad ipsum, ibique irritatione instituente febrilem.

Causa autem videtur esse humor pituitosus subacidus & biliosus qui sibi invicem misti sunt. Pituitam in vitio esse evincit affectus in longum tempus protractus, & frigus illud, quod maximè præ calore sentit æger. Bilem quoque in vitio esse, indigitat calor, quem remisso frigore æger percipit, ut & nidorosus ille sapor, per totum os dispersus.

Quòd autem febris hæc mox 2. tertio aut quarto die se manifestat, id est partim à dispositione humoris quantitate aut qualitate peccantis, si nimirum ita dispositus sit hoc vel illo die, ut fluxilis reddatur, partim à dispositione viarum, per quas defertur ad cor, ibique febrem causat.

CURATIO.

Quia hic æger nullum remed. in sui auxilium assumpsit, & hâc die in Nosocomium delatus est, qui dies est intermissionis, pilul. sequ. ordinatæ fuerunt, de quibus quinque horâ 6. vespertinâ assumpsit; eodem modo singulis intermissionis dieb. procedente, quando commodius ipsi videatur tempus, sive conveniens id sit, sive manè sive vesperi; & in hunc finem potissimum ordinatæ sunt, quia alvus erat segnior.

℞. *Gumm. ammon. c.*
Acet. præp. ʒß.
Mastich. el. ℈j.
Trochisc. alhandal. gr. xv.
Ol. dest. gran. Junip. Gutt. vj.
M. f. pilul. N°. XXX.
Dos. N°. V.

Hæ pilul. maximè incidunt & attenuant humores viscidos & lentos.

Ingruente paroxysmo assumat sequ. haust.

℞. *Aqu. fumar.* ℥ß.
Theriacal. simpl. ʒiij.
Sal. Armoniac. gr. xv.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M. f. haust.

NB. Sudoris causa est primò Aër, si calidus & humidus qui maximè sudorem promovet. 2. Alimenta, si calidè adhibeantur. 3. Motus corporis omnis, ut & animi, inprimis qui sunt conjuncti cum aliquâ sollicitudine. 4. Excreta & retenta; si quis adstrictioris sit alvi, aut urinam non debito modo excernat. 5. Somnus magis facit ad sudorem, minus autem vigiliæ. Itaque his omnibus benè pensitatis causis in genere transeundum ad causas speciales sudoris in hoc ægro, in quo prædictæ causæ locum habent, & humores

res redditi volatiliores & fluidiores, factâ scil. ebullitione, unde moti sunt humores & foràs propulsi, & in illis, qui valdè sudant, notatur febricula, pulsus enim celer, & magnus deprehenditur à sanguinis rarefactione; & observandum non esse commodum sistere subitò sudorem, sed potius temporis tractu hoc fieri debet.

Casus LXXIII.

Vir quidam per 15. dies febre tertianâ continuò laboravit, accedente paroxysmo frigus à lumbis incipit, & dehinc per totum corpus dispergitur; tremor artuum adest; primis dieb. dolorem pectoris in sinistro latere sensit, jam verò die 8. Nov. cum in nosocomium delatus esset, dolorem lateris dextri persentiscit; nullum calorem percipit, sed frigus cum insigni tremore, frigore autem remisso, tremoreque cesso, capitis dolor adest, tantusque ut omnia aspecta ipsi duplicia videantur, item post tremorem incalescentiam in corde instar ignis urentis percipit, nullo manifesto in aliis corporis partib. calore; sitis adest magna; pulsus celer & frequens; & urina turbida.

Explicatio.

Febrem hanc tertianam esse patet ex casu, afficitur autem cor, causaque febrem excitans est humor pituitosus & biliosus, prævalet autem pituitosus.

Die 25. Nov. Manè hor. 3. paroxysmum habuit; frigus fuit blandius, duravitque per duas horas; leve frigus fuit in regione lumborum; remittente frigore in crurib. tantus est excitatus dolor, isque lancinans, ut non potuerit incedere, durans per 3. cujus causa videtur esse aut spiritus acidus, aut sal lixiviosum, delatum ad cruris partes sensibiles; non autem à sale lixivioso dolorem dependisse, sed potius à spir. acido, his rationibus probat Cl. Sylv. quia dolor fuit lancinans & duravit per 3. hor. si enim à sale lixivioso fuisset, vix horam excessisset. Hoc patet in ulcerib. fordidis, quæ si probè à sordib. liberentur, & spiritu Vitrioli eluantur, dolor est acerrimus, qui tamen vel ad hor. 3. vel nonnunquam ad integrum diem extenditur; quod non fit à sale lixivioso barbitonsorum, quod nihil aliud est, quàm sal lixiviosum, ubi dolor nec horam excedit. 2. Dolor, qui à spir. acido excitatur, lancinans & acerrimus est, qui autem à sale lixivioso, urens est, citoque cessat; quod experimentum etiam licet observare in ulceribus sordidis; quia autem dolor ille ægrum non amplius urget, ideò iteretur haust. in mox præcedente casu præscriptus.

13. Dec. Dolores sentit magnos in intestino colo & tum quidem, quando dejicere vult, ut & aliquem calorem in illo intestino; excrementa quæ dejicit, durissima & valdè calida sunt, causa hujus doloris videtur esse acrimonia istorum excrementorum, vellicans ipsum intestinum, & quia admodum dura sunt, distendunt primum, unde molesta sensatio; præterea non improbabile videtur, esse quandam excoriationem in illo intestino, quia dolorem tantum in illo percipit, & non in aliis, assumat ergò de sequ. decoct. subinde haustum.

℞. *Rad. alth.* ℥ij.
Fol. malv.
Bismalv. heder. terr. ana Mj.
Tamarindor. ℥j.
Hord. mundat. ℥ß.
Coqu. ex aqu. pur. in Colatur. ℥xx.
Dissolv.
Syr. de Rhab. simpl. ℥iiß.
M.

14. Dec. A decoct. quinquies dejecit, prima dejectio fuit cum dolore aliquo, ob excrementorum duritiem, reliquæ fuerunt sine dolore; multaque aquosa dejecit; non sensit hodiè paroxysmum, sed satis benè se habuit. Habet adhuc decoct. de quo cras iterum sumat haustum.

Casus LXXIV.

Mulier quædam ante tres dies malè se habere cœpit, à quo tempore febricitare incepit, alvusque per illud tempus fuit constipata; calor viget continuò, sed non adeò magnus est. Quia autem hoc malum Belgis familiare est, & in quibusdam solo purgante aliquo medicamento curatur; itaque quia alvus est segnior, cras sequ. haust. assumat.

℞. *Elect. Cholagog.* ℥iij.
Aqu. Bethonic. q. s.
Pro haust.

8. & 9. Dec. His diebus speciem salivationis habuit; continuò enim os salivâ diffluebat, & uti Cl. Sylv. observavit, id sæpius contingit, nam tali modo morbi solvuntur.

18. Dec. Conqueritur hodiè phlegmata viscida &

& amara semper in ore ipsius colligi, ut nesciat, unde illa proveniant; quorum causa est permixtio bilis, quia per modum halitus sursum ad os ex ventriculo ascendit, ibique salivæ permixta illam inspissat, & hoc patet exinde magis, quia ante aliquot dies, cum malè se admodum haberet, valdeque debilis esset, salivationem tanquam crisin aliquam passa est, à quo tempore melius se habere cœpit, & quæ hactenus nondum planè cessavit, & quia salivæ, quæ in salivationibus etiam viscida est, bilis permiscetur, magis incrassatur; & quia illâ salivatione materia tanquam per modum criseos se exonerat à vitiosis humoribus, non temerè illa impedienda est, sed bilis, quæ motu peccat, corrigenda.

CASUS LXXV.

An. 1661. 11. Nov. ANcilla quædam per aliquot septimanas scrophulis in collo, quæ illud totum circumcingebant, laboravit, ad cujus curationem tales præscriptæ sunt pilul.

℞. *Gumm. Galban. c. acet. præp.* ℥ß.
Myrrh. Rub.
Mastich. el. ana ℈j.
Chalyb. præp.
Castor. opt.
Croc. orient. ana ℈ß.
Trochisc. Alhandal. ʒß.
Resin. Jalapp. ℈j.
Ol dest. gran. Junip. Gutt. VIII.
M. f. pilul. N°. LX.
Assumat singulis dieb. V.
Præterea imponatur singul. dieb. empl. diachyl. c. gumm.

A die 10. usque ad 20. assumsit singul. dieb. quinque pilul. & semper commodè purgata fuit semper quater aut quinquies.

Hodiè die 21. Nov. conquesta est de dolore capitis & cardialgiâ; pulsus satis debilis; noctu non potest quiescere; itaque sequ. medicamentum assumat cochleatim, & inprimis sub vesperam.

℞. *Aqu. Menth.*
Fœnic. ana ℥j.
Tinct. Cinamom. ʒß.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

22. Nov. Benè se iterum habet, cras iterum utatur pilulis.

23. 24. Commodè hisce dieb. dejecit à pilul. & benè se habuit. Habet adhuc pilul. quibus utatur.

25. Nov. Hodiè conquesta est de angustiâ cordis, quasi cor opprimeretur aquis, & funiculo quasi suspensum esset; multum salivæ ex ore effluxit, cujus causa potest esse, quia scrophulis in collo laborat, ubi glandulæ affectæ sunt, glandulæ autem, uti notum est, scatent humoribus; itaque quia hactenus medicamentis adhibitis humores viscidi magis soluti sunt, & perveniunt jam ad Ventriculum, magnaque copiâ confluunt, viscidisque humoribus in eo hærentibus permiscentur, ac quasi aquis opprimi videtur, in primis quia saliva etiam magnâ in copiâ ad Ventriculum defertur; itaque ut humores in Ventriculo hærentes educantur, cras manè sequ. assumat haust.

℞. *Elect. Hydragog.* ʒiij.
Aqu. fœnic. q. s.
Pro haust.

Hodiè conquesta est de dolore primò in lumbis, oriente, deinde ad sinistrum hypochondrium vergente; cum levi frigore incedit dolor, quod frigus subsequitur levis calor, quæ symptomata levem testantur febrem; dolor fuit tendinosus, vergens à lumbis in sinistrum latus, causa fuit pituita in intestino tenui bili permixta, quibus humoribus effervefactis flatus excitati sunt, qui dolorem illum causarunt.

1. Dec. Conquesta est de angustiâ circa ventriculum, & sibi esse, quasi in animi deliquium incidere vellet, à vaporibus sursum ad cor ascendentib.

23. Dec. Melius se habuit, sed 24. conquesta est de dolore hypochondriorum, inprimis sinistri; & de angustiâ circa præcordia, itaque cras secetur vena in pede, sanguisque mittatur ad ℥iiij. vel v.

Benè se habet post Ven. sect.

CASUS LXXVI.

9. Nov. & 10. Anno 1660.

FOemina quædam de dolore faucium maximè conquesta est, erant enim tumidæ & rubicundæ, ut difficulter deglutire posset, talem igitur gargarismum ipsi præscripsit Cl. Sylvius.

℞. *Aqu. hord.* ℥VIII.

Mell.

Mell. Rosat. colat. ℥iß.
Lapid. prunell. ℈ij.
M. f. gargarism. quo sæpius gargarizentur fauces.

2. Dec. Ab assumto pharmaco hydragogo quinquies dejecit, quæ excrevit aquea fuerunt, & ante meridiem malè se habuit, ubi aliquid ex Ventriculo ad gulam usque ascendit aquei viscidique humoris, quem tamen exspuere non poterat, sed deglutire coacta, cujus causa sunt vapores viscidi ex Ventriculo elevati, qui aliquam visciditatem in se habuerunt, ut commodè illas non posset excernere; levissimam habuit febrem, habet adhuc mixturam, quâ utatur.

16. Dec. Hâc nocte horâ quintâ habuit paroxysm. ubi tres hor. ante paroxysmum frigus & dolorem sensit in capite, qui dolor postmodum quasi è capite in lumbos descendebat, causa etsi difficilis, tamen conjicere licet, fuisse humorem frigidum in capite hærentem, & secundum ductum nervorum delatum per ductum dorsi versus lumbos; cum paroxysmus invaderet, frigus molestum per tres hor. sensit; in regione lumborum primò, & deinde per totum corporis habitum dispersum; internè quidem frigebat, externè autem calebat; frigus hoc subsecutus est calor, qui etiam molestus fuit, & valdè sitivit, & duravit paroxysmus per totum diem.

Ad eliciendam materiam frigidam & viscidam è capite, in nares immittat folium nicotianæ, quod sine cerebri perturbatione humores è capite prolicit.

26. Nov. Heri circa hor. nonam quasi novum paroxysmum sensit, sed sine frigore & calore, horum vice verò dolor lancinans ac terebrans artus tam superiores quàm inferiores, per sesqui horam invasit, in interioribus autem nullum sensit dolorem, ubi tunc in sudorem incidebat, exterioresque partes calore tunc ardebant, & tunc dolor remisit, & in somnum incidit, ex hoc expergefacta optimè se habuit, & tali modo, ut quasi tota sana esset, nec hodiè amplius quid incommodi sensit. Causam hujus doloris Cl. Sylvius fuisse suspicatur bilem cum spiritu acido permistam, qui humores paroxysmo febrili moti delati sunt ad partes corporis externas, ubi tunc cum mediante sudore pori cutis fuerunt aperti, discussi sunt, & tunc dolor remisit, & bonum Cl. Sylv. signum putat esse, quod materia febrilis ad partes exteriores deferatur, quia autem jam nihil incommodi patitur, iteretur haust. sequ.

℞. *Aqu. fumar.* ℥ß.
Theriacal. s. ʒiij.
Sal. armoniac. gr. XV.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M.

30. 31. Nov. Hisce dieb. non sensit febrem, sed conquesta est de dolorib. Ventris sub umbilico, qui dolores durant per horam, & tunc secedunt; flatus non emittit, nec venter tumet, ergò à materiâ viscidâ in quâ latet spiritus acidus, cui materiæ viscidæ accedens bilis effervescentiam causat, & tunc magis solvuntur illi humores acres, doloremque efficiunt.

7. Dec. Heri vesperi sensit febrem, frigus non grave fuit, sed durante frigore dolorem sensit quasi conquassantem artus, quem primò sensit in lumbis, cujus causa fuit humor vitiosus acris effervefactus in intestino tenui receptus in vasa, propulsus ad partes artuum sensibiles sive periostia dolorem contundentem instituit, & ex tumore illo sanguine permixto halitus & flatus quoque potuerunt excitari, unde dolor non continuus fuit, sed intermittens. Et notandum, quia hæc ægra est melancholica & primo tempore febre quartanâ laboravit, quæ jam planè vaga facta est, curari tamen debere ut quartana.

CASUS LXXVII.

VIr quidam de febre quartanâ, dolore partium externar. & summo frigore conqueritur; partes corporis sunt debiles, externæ scil. & tremor illas infestat, inter omnia medicamenta sudorifera ei fuerunt exhibita, quia maximè pronus erat ad sudorem; primis diebus benè se habuit, post adhibita sudorifera, itaque quia die 9. Nov. in nosocomium fuit delatus, ut prorsus curaretur, ad relata ejus Cl. Sylv. sequ. sudorifer. ei præscripsit.

℞. *Aqu. Card. bened.* ℥ß.
Theriacal. simpl. ʒiij.
Antimon. diaphor. gr. VIII.
Syr. papav. errat. ℥ß.
M. pro haust.

14. 15. Nov. Febris quartana ferè sublata est, hâc 15. Nov. nocte levem sensit paroxysmum; jam de angustiis & tensione hypochondriorum conqueritur, & de ingenti tusse, ut lachrymæ ex oculis erumpant, quando tussit; post cibum assumtum tussis illum maximè affligit, & adeò, ut sedere cogatur, cujus causa videntur esse halitus è Ventriculo sursum ascendentes, itaque sta-

statim post cibum assumat pilul. j. de sequ.

℞. *Mass. Pil. de Cynogloss.* ℈j.
F. pil. No. VIII.

20. Nov. Anhelosè respirat, cujus causa videtur esse materia viscida per pulmones circulata, flatus excitans, hinc sanguinis motus segnior, unde pulmones commodè dilatari non possunt, præparetur itaque decoctum de quo sæpius in die haustum assumat.

℞. *Rad. Apii.*
Levistic. ana ℥ß.
Baccar. Junip. ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥ij.
Sem. anis.
Fœnic. ana ʒij.
Coqu. ex aqu. par. s. a. in Colat. ℥xxx.
Dissolv.
Syr. Menth. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
Nitr. ℈j.
M.

21. 22. Nov. A decocto levamen habuit, & commodè potest respirare, tussiendoque ejicere phlegmata.

25. Nov. Hodiè paroxysmum non sensit, & in omnibus melius se habet; per os ejicit phlegmata pura; de terrore tantillo, qui ipsi in somno contingit, conqueritur, terror autem à spir. acido ad partes sensibiles cerebri per intervalla delato provenit; quia autem spiritus ille acidus contemperatione indiget, præstare autem hoc potest mixtura superius præscripta, ideò iteranda est.

28. 29. Heri 28. Nov. habuit febrem, ut & hodiè, sed hodierna non tam gravis fuit, qualis hesterna; in hesternâ nullum sensit frigus, nec calorem, sed loco horum per 4. hor. perpetuò ascitavit, & hodie per sesquihoram cum anhelosâ respiratione, cujus causa fuerunt halitus è Ventriculo ascendentes, & quia oscitatio est symptoma respirationis (respiratio enim est intercepta quando ascitamus,) & halitus illi mediante aëre in pulmones inspirando ingrediuntur, & tunc pulmones halitus illos excludere coguntur; quamdiu autem tales halitus sursum ascendunt, & tali modo ad pulmones veniunt, tamdiu oscitationes fiunt, si autem halitus illi sanguine permiscentur, ac ad partes musculosas deferuntur, pandiculationes contingunt.

30. Nov. Hodiè habuit febrem horâ primâ, quæ tali modo invasit, uti hesterna, primò enim aliquid sursum ascendere sensit, unde oscitationes, sed non tam vehementes & diuturnæ ut hesternæ, & præterea quoque levem vertiginem sensit; anhelosa fuit respiratio, & tussis urget; oscitationibus & vertigine remissis fatigationes & dolores pungitivos per 3. hor. in manibus & pedibus sensit, ut quasi defatigata talia membra essent, cujus causa fuit materia viscida delata sursum, & deinde cum sanguine ad partes musculosas pedum & brachiorum.

Viscidam fuisse materiam constat, quia per duas hor. tales dolores duravere.

15. Nov. Hodiè benè se habet; conquestus est saltem de dolore, quem sentit in urinâ reddendâ per totum urethræ ductum, retulitque hoc malum sibi familiare esse, & hoc accidisse ei sæpius, quòd nonnunquam per quinque dies non potuerit reddere urinam, sed quando eam iterum reddere potuisset, passum tunc fuisse urinæ stillicidium, ut sæpius mingere coactus fuerit, & unâ vice ultrà tria cochlearia urinæ plena non emiserit; & quæ urina post ischuriam illam emissa erat, ita fœtuit, ut nemo talem ejus potuisset ferre odorem, ea verò quæ postmodum reddita est, non fœtuit, & urinæ sedimentum tunc fuit purulentum, ut ipse narravit, hocque malum passus est, antequam delatus fuit in nosocomium; sed jam tantummodò conquestus est, de dolore in redditione urinæ, non autem de illis, quæ ipsi anteà acciderunt, & cum illud malum sensit, dolorem passus est in regione lumborum, & urina magis fœtebat, quando calebat, & causa hujus ischuriæ fuit, obstructio in renibus à sanguine viscido, qui aliquid in se habuit, ut potuerit constringere meatus in renibus, hinc sanguis ille diu subsistens denique purulentus factus, & sensim resolutus guttatim excretus est. Cum autem lotium suum hic æger non asservavit, curetur ut id asservet.

17. Nov. Hactenus paroxysmum sensit quotidiè, à præterito die duodecimo usque ad hunc diem, circa vesperam hor. 7. invadentem, & hodiè ille hor. 12. pomerid. illum passus est, cum tensione in regione lumborum, & dehinc totius abdominis, per quatuor dies tumuit abdomen, sed magis in paroxysmo, qui tumor remisso paroxysmo cessat; signum est, flatus in frigore excitari, unde tumor; in superficie corporis dolorem sensit, non autem in interioribus partib. quod bonum est signum, indicat enim causæ mortificæ translationem versus partes exteriores, lingua obducta est phlegmate. Hodiè hor. 10. matutina habuit febrem; anteà frigus in præcedentib. paroxysmis molestum fuit, jam autem calor; & sensit dolorem capitis & ardorem in plan-

tis pedum; assumsit hodiè manè pilul. sed nondum aliquid præstiterunt; & hoc sæpius contingit ut superveniente paroxysmo febrili vis medicamenti obtundatur; & si operantur, hoc præstant finito paroxysmo, & hujus causa patet ex inde, si consideretur, quid in principio paroxysmi moveatur & Cl. Sylv. putat febrium omnium intermittentium sedem esse pancreas, ex quo spiritus acidus, qui secernitur in pancreate, per ejus ductum defertur, ad intestinum tenue, hinc sese jungit pituitæ, quæ semper in intestino illo est, & bilis, quæ per ductum bilarium eò defertur, effervescentia fit; (ubi hoc patet ex symptomatis, qui prodeunt in paroxysmo) & ita vis medicamenti à copiâ spiritus acidi impeditur, & quò major ejus copia est, eò quoque gravius est frigus, inde coagulatio quasi fit purgantium medicamentorum, quæ scatent sale volatili ac spiritu acido; superveniente autem calore sensim fit attenuatio, & hinc sub finem paroxysmi operari incipiunt.

29 Nov. Melius se habet, quàm aliàs, appetitus, qui planè fuit prostratus, rediit, adhuc gr. ij. de sal. suo volat. fixato Cl. Sylv. ei exhibuit, post quæ sensit primò dolorem in lumbis, deinde magnam perturbationem in toto corpore, ut omnia susque deque moveri ipsi viderentur; aliquoties in illâ perturbatione nauseabundus fuit, & quasi vomere vellet, sed non potuit, semper enim quando ad vomitum hodiè proclivis fuit, deorsum aliquid deglutire coactus est, appetitus indies magis redit, & odoratus, qui fuit depravatus per quinque dies etiam hesterno die & hodiè ad naturalem statum magis magisque pervenit; Cras iterum gr. ij. de sale illo Sylv. assumat. Iterum ex iis perturbationem sensit, primò in lumbis totoque Ventre & reliquo corpore, ut omnia in toto corpore mutata fuerint, posteà bis alvum deposuit; excrementa fuere planè naturalia, & optimè se jam habet, & quidem ita, qualiter ipsi nunquam fuit per biennium, quod ipsemet retulit.

CASUS LXXVIII.

Ancilla quædam viginti quatuor annor. ante aliquot septimanas in regione lumborum sensit frigus, quod de hinc per totum corpus dissit frigus, quod de hinc per totum corpus dispergebatur, duravitque per sesqui horam, frigus deinde calor est subsecutus, qui duravit per quinque hor. pulsus fuit celer ac inæqualis; quando calor ingruit, capitis dolorem sentit, & hæc symptomata de quarto in quartum diem recurrunt; hactenus nulla adhibita sunt medicamenta, hodiè autem 10. Nov. in nosocomium, ut ad pristinum rediret statum, delata est.

EXPLICATIO.

Febrem quartanam esse, quâ ancilla laborat, satis patet, ex typo symptomatum, de quarto scil. in quartum diem recurrentium.

Causa autem istius frigoris, quod primum in lumbis sentitur, est biliosi & pituitosi humoris effervescentia in intestino duodeno; in illud enim intestinum duæ sunt insertiones, videlicet ductus bilarius & pancreaticus, hinc concurrentibus illis humoribus & illis, qui jam in intestino hærent, effervescentia fit, & quia primum frigus persentiscit hæc ancilla, pituitam prædominare signum est, hinc materia illa ad cor delata irritans illud, unde pulsus celer est, etsi frigeat valdè, nam sæpissimè pulsum celerem deprehendimus in febricitantibus, etsi frigus illos summè urgeat; ad caput autem delata materiâ vitiosâ capitis dolor ortus est.

Conquesta est die 24. de sanguine ex gingivis minimo illorum attactu effluente, itaque præscribatur gargarismus, quo sæpius os colluatur.

℞. *Rad. bistort.* ʒij.
Fol. salv.
Flor. Rof. rub. ana Mj.
Sem. levistic. ʒj.
Alum. crud. ʒij.
Coqu. ex aqu. pur. add. sub. fin.
Acet. vin. ℥ij.
In colatur. ℥xv. *dissolv.*
Mell. Rosac. ℥iß.
M.

21. Nov. Hodiè conquesta est de dolore capitis, retulitque se vermes aliquot per alvum dejecisse, itaque cras sequ. pulv. in cochl. cerevis. assumat.

℞. *Sem. Zedoar.* ʒj.
F. pulv. subtilissimus.

17. Jan. sequ. anni. Hactenus optimè se habuit, nullumque incommodum sensit, nisi quia tempus fluxus mensium instat, qui fluxus non contingit ex obstructione, cum sanguis è narib. copiosè efflueret, incidit in tumorem & dolorem capitis, instar erysipelatis, & hoc contingit in iis, quibus menses debito tempore non fluunt, unde sanguis versus aliam partem deferri necesse est; alvus est laxa, itaque sequens sudorifer. circa vesperam assumat.

℞. *Aqu.*

℞. *Aqu. puleg.* ℥ß.
Theriacal. ʃ. ʒiij.
Antimon. diaphor. ℈ß.
Syr. arthemis. ℥ß.
M. pro hauſt.

18. Jan. Aſſumſit ſudorifer. & inde valdè ſudavit, dolorque capitis diminutus eſt, attamen egregiè adhuc tumet & rubet; pulſationes in temporibus ſenſit; oculos non poteſt aperire propter tumorem, laborat enim vero Eriſypelate in capite, itaque in ſequ. liquore humectetur lint. quod deinde faciei imponatur, & ſi exſiccatum ſit, iterum humectetur, & hoc iteretur aliquoties; quòd ſi autem liquor juſtô craſſior ſit, aliquid vin. affundi poteſt, & probè miſceatur. Liquor eſt ſequ.

℞. *Theriac. vet.* ʒiij.
Vin. alb. ℔.ß.
M. Optime.

Prætereà quoque egregia eſt ſequ. mixt. in hoc caſu, de quâ ſubinde cochl. j. aſſumat.

℞. *Aqu. petroſel.*
Fœnic. ana ℥iß.
Acet. ſtillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Syr. quinque Rad. ʒvj.
M.

19. Jan. Paulò melius ſe habuit; conqueſta eſt de ingenti ſiti, & non mirum, quia febris ſimul adeſt, itaque ſequ. decoct. ſitim ſedat, ſudorem enim movet, & alterat, pro lubitu ſubinde hauſt. tepidè ſumat.

℞. *Rad. Scorzoner.* ℥iß.
Baccar. Junip. ʒij.
Raſur. C. C. ʒiij.
Sem. aquileg. ʒß.
Coqu. ex aqu. pur. ad
Colatur. ℥xxx.
add.
Syr. papav. errat. ℥iij.
Spir. nitr. ℈j.
M.

20. 21. 22. Tumor in facie ſenſim imminuitur, & paulò melius ſe habet; valdè ſitit, iteretur ergò decoct. 19 præſcr.

CASUS LXXIX.

VIr quidam annos natus circiter 32. temperamenti calidi & humidi ab anno decimo pueritiæ hæmorrhagiæ narium uſque ad hoc ſuæ ætatis tempus ſubjectus, talem hæmorrhagiam poſt nimiam fatigationem à labore expertus eſt; ante quatuor autem ſeptimanas in tantam incidit hæmorrhagiam, ut vix ſiſti potuiſſet, à quo tempore tuſſis ipſum invaſit, ut plenas manus cruenti ſanguinis primis diebus excreverit, & per aliquot dies accidit, ut excretiones cruentas per 10. dies per alvum paſſus ſit, & ab ejuſmodi excretionibus quaſi in animi deliquium incidit. Ab eo tempore regio Ventriculi tumeſcere incepit; appetitus fuit proſtratus; poſt cibum ſtatim in tuſſim incidebat, ut omnia quaſi evomere coactus eſſet; exhibitum ei fuit vomitorium, à quo evomuit viſcida, viridia & amara; tuſſiendo autem vel vomendo excrevit ſanguinem ex pulmonibus; cum alii non ſentiunt frigus, ille friget, & ab injuriâ minimâ aëris offenditur, ingentem calorem ferre non poteſt, ſed moderatum; dejectiones mordent ipſi inteſtina. Poſt hæmorrhagiam & tuſſim Ventriculi tumor remanſit, cum dolore conjunctus, qui magis turget & urget poſt cibum aſſumtum; ſaliva ſatis craſſa eſt; ructus aliquando poſt cibum potumque aſſurgunt, & tunc melius ſe habet; facies admodum pallida eſt.

Affectus hìc multi ſunt & complicati, qui omnes ortum duxere ex largâ hæmorrhagiâ præcedente, ex illâ enim ſanguis acrior potuit in pulmones exſtillare, ibique irritationem inſtituens tuſſim excitare, quod patet ex ſanguine cruento, quem mediante tuſſi excrevit; ſanguis prætereà potuit colligi ex largâ illâ hæmorrhagiâ in Ventriculi cavitate, ibique cum aliis humoribus permiſceri & ſubſiſtere, unde tumor Ventriculi, & ex materiâ illâ viſcidâ ſanguineâ provenit, ut alimenta aſſumta mox in acrem & viſcidam materiam à Ventriculo convertantur, unde à Ventriculo irritato rejiciuntur per vomitum alimenta aſſumta, & ex ſanguine illo tum copiâ tum qualitate acri potuerunt oſcula vaſorum in inteſtinis erodi unde cruentæ & dolorificæ dejectiones, ventriculi dolor; quia autem pars oleoſa & ſpirituoſa per largam hæmorrhagiam è ſanguine abſumta eſt, hinc minimas aëris injurias ferre non poteſt; Tuſſis & tumor ventriculi, qui poſt hæmorrhagiam remanſit, à materiâ pituitoſâ & viſcidâ tenaciter ventriculo impactâ pendet; ructus,

ctus, qui post cibum assurgunt, proveniunt, quia fermentatio in ventriculo quidem inchoatur, sed à copia materiæ viscidæ non potest convenienter ac debitò perfici, unde ventriculus distenditur, ructusque proveniunt; pallor faciei præterea notatur, à partibus serosis & pituitosis sanguini permistis.

CURATIO.

Quia appetitus prostratus est, & tussis maximè urget, exhibeatur sequ. medicamentum, quod humorem viscidum flatibus permixtum & in ventriculo fixum hærentem paululum emendat; primo igitur loco assumat Elix. propriet. ℨj. de quâ assumat Gutt. VIII. ante cibum.

Ad humorem viscidum emendandum præscribantur sequ. pilul. de quibus singulis dieb. v. assumat, non neglectâ hor. j. ante cibum Elix. propr. assumtione.

℞. *Gumm. ammoniac. c. acet præp.* ℨß.
Mastich. el. ℈j.
Salis Tartar. Vitriolat. gr. xv.
Myrrh. rub. ℈ß.
Croc. Britann. gr. vj.
Aloës Rosat.
Resin. Jalapp. ana ℈j.
Ol. dest. Junip. Gutt. vij.
M. f. pilul. N°. xxx.
De quibus hâc vespera v. *assumat.*

19. Nov. A pilul. heri vesperi assumptis ter dejecit, & quidem cum minoribus torminibus quàm anteà, conqueritur de dolore ventriculi, qui illum adeò vexat, ut manum ei semper imponere cogatur, quod signum est, humores viscidos & tenaces in ventriculo hærentes continuò flatus excitare, itaque de sequ. decocto sæpius de die haustum assumat, hoc enim vim habet incidendi & attenuandi humores viscidos, flatusque incidendi.

℞. *Rad. apii.*
Levistic. ana ℥ß.
Baccar. Junip. ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥ij.
Sem. anis.
Fœnic. ana ℨij.
Coqu. in s. q. aqu. pur. in colatur. ℥xxx.
Dissolv.
Syr. Menth. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
Nitr. ℈j.
M.

21. 22. Nov. Quotiescunque dejicit, sensim tumor ventriculi remitit, ab assumto autem cibo & potu intumescit; quando mane surgit è lecto, pedes tument, & maximè vesperi; assumat diligenter de decocto, & cras iterum assumat pilul.

26. Nov. In omnibus bene se habet, nisi quòd tumor pedum & ventris aliquis appareat, à materiâ aliquâ inter cutem & partem carnosam subsistente, ut igitur materia commodè evacuetur, de sequ. apozemate cras bonum haust. assumat.

℞. *Rad. Levistic.*
Apii. ana ℥j.
Rasur. lign. guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. colocynthid. ℨj.
Rad. Jalapp. ℨij.
Coqu. in s. q. aqu. pur. ad Colatur. ℥XL. *add.*
Syr. de heleb. nigr. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
M.

28 Nov. Assumsit de hoc apozemate, à quo admodum copiosè dejecit, & proinde 29. venter magis tumet, quàm anteà per biduum, quod signum est, à medicamento humores viscidos commotos admotum flatuosos esse, qui flatus ita ventrem distendunt, itaque ad eos discutiendos assumat subinde articulum de allio.

2. Dec. Hodiè multos flatus emisit, sed venter adhuc tumidus est; quando flatus emittit, melius se habet, qui proveniunt à materiâ viscidâ.

4. Dec. Heri vesperi assumpsit pilul. à quibus ter dejecit; venter in regione ventriculi valdè turget ac distentus est, & hoc contingit; quando humores admodum viscidi solvuntur, aut in flatus vertuntur, tum distenditur abdomen.

5. 6. Dec. Heri paulò melius se habuit, sed hodiè ingentem dolorem in ventre sensit, qui instar cinguli illum ambiebat, & singulis penè dieb. ei accidit, ut per hor. tantos & immanes cruciatus sentiat, qui tunc aliquo modo desinunt, quando flatus emittit, & hoc est à materiâ viscidâ, ex quâ excitantur flatus, qui illos dolores causant, quique non remittunt, antequam flatus discutiantur.

8. Dec. Hodiè multos flatus emisit, à medicamento, exiguumque levamen sensit; die 9 Dec. conquestus est de dolore in extremitatibus costar. à distensione ipsius peritonei, multosque flatus emisit, itaque linimentum aliquod præscribi debet, quod leniat illos dolores.

℞. *Ung.*

℞. *Ung. alth. simpl.*
Martiatum. ana ℥ij.
Ol. lil. alb. ℥ß.
M. f. linim. quo inungatur locus, in quo sentit dolorem.

CASUS LXXX.

FOemina quædam de angustiis circa præcordia conqueritur, die 16. Nov. delata est in nosocomium, ubi toto die friguit, calorem non sensit. Quia autem tale frigus non sensit unquam, judicandum est, ab aëre externo illud contigisse, præscripta est sequ. mixtura, quam assumsit redeunte frigore.

℞. *Aqu. fumar.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥j.
Aceti stillat. ʒvj.
Spir. Vin. rectif. ʒiij.
Ocul. Cancr. ʒß.
Syrup. papav. errat. ℥j.
M. f. haust.

5. Nov. Frigus heri circa vesperam remisit; hodiè conquesta est de summâ virium debilitate; & quando sedet quasi mures ad fauces adscenderent, ibique suffocationem quasi introducerent, asserit, quod symptoma quasi speciem suffocationis uterinæ denotat.

6. Jan. Conquesta est de summo ventris dolore; subinde febricitat, noctu sudat, sitit, & quando potum assumit, statim eum rursus evomit.

CASUS LXXXI.

ANcilla quædam ante 3. septimanas incidit in febrem quotidianam continuam; ubi primum in regione lumborum sensit frigus, quod duravit per sesqui horam, & calor, qui illud insequitur, non tam gravis fuit; in paroxysmo sensit Ventriculi dolorem; alvus adhuc satis respondet; hactenus nullum ei adhibitum fuit medicamentum, sed hodiè die 16. Nov. in nosocomium delata est, ut restitueretur.

EXPLICATIO.

Febris hujus causa est materia biliosa, è ductu bilario in intestinum duodenum effusa, quæ si permisceatur cum humore è ductu pancreatico etiam in intestinum duodenum delato eoque vitioso effervescunt; hinc ex illâ effervescentiâ in regione lumborum sentitur frigus, & ad ventriculum delata sursum illa materia dolorem ibi excitat.

Ab assumto pulv. sem. zedoar. excrevit 6. vermes.

CASUS LXXXII.

VIr quidam 43. annor. aliquandiu laboravit erysipelate, in pede; & quando novum medicamentum applicatur pedi, incidit in febrem gravem (quia à dolore pedis maxima fit perturbatio in toto corpore & maximè spirituum, hinc aliquid potuit latitare in corpore, quod ex illâ perturbatione motum tunc acquisivit, & ad cor delatum, febrem excitavit,) alvus per 3. dies fuit adstricta.

29. Nov. A medicamento cholagogo assumto hodiè semel dejecit, sed satis copiosè; quæ dejecit, acria fuêre, ut ipsi quasi lancinaverint ipsam anum; habuit febrem, sed non tam gravem ut aliàs; tussis adest, sicca & anhelosa respiratio, illæque magis urgent, quando it cubitum, & in lecto jacet; causa autem tussis & anhelosæ respirationis videtur esse catharrus acris & salsus (de quo etiam conqueritur, nimirum quòd ipsi subinde aqua salsa è naribus effluat,) unde sensim ex capite destillant humores acres, qui se insinuant circa bronchia pulmonum, anhelosam respirationem causant, & ad pulmonum partes sensibiles tussim siccam excitant.

25. Nov. Melius se habuit hodiè quàm præcedentibus diebus ab assumtâ emulsione humores acres temperante; febrem quidem habuit, minus tamen gravem sed leviorem quàm aliàs; multum urinæ excrevit, cujus causa videtur esse, quia à medicamentis assumtis acres humores sunt leniti, contemperati ac ita dispositi, ut educi potuerint, per vias urinarias.

CASUS LXXXIII.

ANcilla quædam per octiduum laboravit febre quotidianâ, & primò cum invaderet frigus, sensit in lumbis, quodque per totum corpus dispergebatur, durabatque per 2. hor. hodiè delata est in nosocomium, ubi conquesta erat de paroxysmo; præterea post frigus cum sensim incalesceret, hemicraniam patiebatur; alvus erat segnior & pulsus frequens.

EXPLICATIO.

Febrem hanc continuam quotidianam esse ex casu manifestum est, & ortam à pituitæ & bilis vitio, in intestino tenui collectæ; qui humores, si effervescant, dolorem in lumbis causant; & quia pituita prædominium habet, frigus maximè urget.

Quando lectum petit, venter intumescit, manè verò rursus detumescit, inprimis quando flatus emittit.

CASUS LXXXIV.

JUvenis quidam annos natus circiter 24. per quadriennium fuit valetudinarius, sed per 6. septimanas pejus se habere cœpit, & conqueritur de frigore continuo, quod sensit in lumbis, cum tensione tumoreque abdominis, frigusque tam continuò urget eum, ut semper igni assidere cogatur, quam primum autem ab eo recedit, frigus graviter illum urget, ut calorem nullum habeat nec sentiat, nisi ab externo igne; dolor etiam ventris & capitis gravativus in parte anteriore ipsum infestat, pulsus celer nec adeò debilis; sitis urget, & quando bibit, statim sentit frigus in lumbis; appetitus aliquo modo urget & alvus laxa est, hactenus autem nihil assumpsit, sed die 30. in nosocomium delatus est, ut ad pristinam rediret valetudinem.

EXPLICATIO.

Ægrum hunc febre continuâ affligi, ex casu satis manifestò apparet; causa autem antecedens fuit, quòd per quadriennium fuerit valetudinarius, quo tempore multum pituitæ potuit colligere, quæ jam causa proxima est hujus mali, omniumque symptomatum; quatenus namque in intestino duodeno, quod pro parte affectâ habetur, effervescit; flatus excitat, unde tensio, tumor, dolorque lumborum & ventris; flatus enim hi ad caput delati dolorem efficiunt gravativum; quia verò tota sanguinis massa inquinata est, continuum frigus ipsum urget.

Quia autem vires ex parte constant, nec ullum in affectus remotionem auxilium est adhibitum, illa præscribi debent, qui incidunt, attenuant & è corpore educunt humorem peccantem.

1. Dec. Hodiè de decoct. aliquo purg. assumto ter copiose & quidem cum torminibus dejecit, hodiè quoque retulit se per quadriennium tumorem glandularum in collo & sub axillis usque in hanc diem sensisse, & nullum ad eundem adhibuisse medicamentum, quia autem ad ejus curationem decoctum præscriptum valdè conveniens est, quia tumores isti glandularum à viciato sanguine viscidiore originem duxerunt, de eo cras bonum haustum assumat, est autem decoct. sequ.

℞. *Rad. Apii.*
Fœnic. ana ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Pulp. colocynthid. ʒj.
Passul. Maj. mundat. ℥iiij.
Coqu. in s. q. aqu. pur. in Colatur. ℥xl.
Dissolv.
Syr. de helleb. nigr. ℥iij.
Misce.

Foris ad discutiendam materiam illam viscidam imponatur omnibus glandulis valdè tumidis seq. empl.

℞. *Empl. diachyl. c. gumm.* ℥ij.

Extendatur super alut. Vel quod melius, sæpius illinantur glandulæ tumidæ sequ. ung.

℞. *Ung. Martiatum dialth.*
Fernel. ana q. pl.
M.

8. 9. Dec. Paulò melius se habet, nisi quòd conqueratur de molestiâ in ano, sentit enim in illo tumores ad instar pollicis, (hi tumores sunt hæmorrhoides,) itaque de sequ. ung. inungat tumores.

℞. *Ung. populeon.* ℥ij.
Bol. armen. ℈j.
Opii in Ol. rosat. dissolut. ℈ß.
M.

His diebus, etsi nullum haustum de decoct. assumat, tamen singulis hisce binis diebus sexies dejecit, & quidem copiosè; sensit præterea dolorem continuò in ventre, & qui cum insultu affligebat; cum autem tormina tanta essent, frigus sensit in lumbis, sensim ascendens ad regionem ventriculi, quasi glaciei frigidæ ad modum ibi hærentis; cum autem tormina hæc paululum desierint, calorem sentit in abdomine, & circa illas partes, quæ anteà frigebant.

Etsi autem hæc symptomata febrem habuisse comitem videntur, tamen febris non dicenda est, nam

nam nec frigus nec calor disperſus eſt per totum corpus, quod in febribus contingit, ſed ſaltem in abdomine hæſerunt, itaque potius ventris tormina nominari debent.

Præterea tumor in ano à linim. detumuit.

Aliquod levamen habuit; de ariditate linguæ conqueritur; quando tuſſit, dolorem ſentit, quaſi caput diffindatur; & hunc ſentit incipere à poſteriore uſque ad anteriorem capitis partem pertendere, cujus ratio eſt, quia ex vehementi motu concutiuntur partes cerebri, & quando ex illo motu partis duræ meningis conſtituentis proceſſum falcatum ſe invicem tangunt, dolor ille quaſi caput ſcindens percipitur.

17. Dec. Dolor capitis findens adhuc perſeverat; conqueſtus eſt hodiè de tumore ventris & inprimis pedum, cujus cauſa eſt, quia beneficio ipſius medicamenti humores admodum viſcidi, qui in ipſo dominarunt, ſoluti & fluxiles redditi ſunt, & ad partes jam deferuntur; præterea dolorem ſenſit in pectore ſine tuſſi, quem anteà percipiebat cum tuſſiret. Quia autem à decoct. 30 Nov. præſcr. benè ſe habuit, niſi quod paulò fortius ipſum purgavit, iteretur idem, & loco ℥j. pulp. coloc. ſumatur ℥ß.

18. Dec. Hodiè conqueſtus eſt de ſummo dolore in capite, ut corpus, propter ejus conſenſum, movere non poſſet, quando capite proclinat, ſummum dolorem in fronte percipit, quando illum elevat, quaſi grave pondus in capite hæreat, ipſi videbatur. Mucus etiam è naribus non emunctis effluit, & horum ſymptomatum cauſa eſt, quia materia illa ſoluta in vaſa partim recepta & ad caput delata, partim extrà vaſa in capite hærente partes ſenſibiles capitis afficit, unde dolor; itaque quia humores illi qualitate & quantitate peccant, corrigendi ac ſenſim emendandi ſunt, & ita ad humores illos è capite eliciendos ſternutatoria hîc locum jam non habent, ſed aliud quid ſubſtituendum, quod humores illos ſine irritamento ad ſternutationem è capite per nares proliciat, quod nullo alio medicamento præſtari poteſt, quàm foliis majoran. tabaci, ſalv. aut bethonic. in nares immiſſis.

Annotata ex ſectione hujus cadaveris.

Abdomen valdè tumidum fuit, ab aquâ, quâ repletum fuit; per paracentheſin enim ultrà pintas 4. Belgicas educebatur.

Et hoc notandum in applicatione inſtrumenti (quod eſt fiſtula cava, argentea & longa quæ in fine acuta ſit, & in utroque latere duo habeat foramina, ut aqua, quamprimum intromiſſum eſt, per ea intret, quæ etiam ſtylo argenteo ſit prædita, qui extrahi pro neceſſitate poſſit,) in paracentheſi, ut duobus digitis tranſverſis infrà umbilicum, vitatâ lineâ albâ intromittatur, & ſi multa aqua in abdomine contenta eſt, uti in hydrope fit, per intervalla immittatur, & quidem non in uno loco, ne mortificatio adveniat. Vulnus emplaſtro diapalma conſolidari poteſt. Notandum etiam eſt, hanc apertionem in principio hydropis, inprimis ejus, qui ex febbr. ardentibus nimioque potu ortum duxit, locum habet, & ægri quàm multi liberantur, ubi autem malum inveteratum eſt, aliquod levamen quidem ſentiunt ægri, ſed tamen non planè extirpatur malum.

Omentum planè ſurſum erat diſtractum, verſus ventriculum, eratque glanduloſum, & inteſtina prorſus nuda erant, ſine omento; & illi, quibus hoc contingit, ſemper frigent, niſi continuò aſſideant igni, quod & fecit hic mortuus, cum in vivis adhuc eſſet; Inteſtina incipiebant rubere, quod erat ſignum corruptionis & acrimoniæ aquæ in abdomine contentæ.

Meſenterium plurimis glandulis majoribus & minoribus erat refertum; glandulæ magnæ æquabant magnitudinem nucis juglandis, minores autem nucis avellanæ, & paulò minores referebant magnitudinem piſi magni; omneſque glandulæ per totum Meſenter. ita diſperſæ erant, totque ut inteſtina etiam magis verſus latera contorta fuerint, ſubſtantia glandularum planè gypſea erat; Inteſtina diſtenta erant à flatibus, & mox contracta à parte ſuperiore & inferiore ejus diſtenſionis, & in diſtenſione illâ obſervabantur dolores.

Ventriculus valdè parvus erat, & veſiculæ fellis proximus & per ligamentum veſiculæ firmiter annexus, & qui tale quid habent, delicatiores ſunt, poteſt enim aliquid bilis mediante illo ligamento pervenire ad ipſum ventriculum; unde nauſea.

NB. Omentum annectitur ventriculi parte ſuperiore & inferiore, & conſtituit marſupium, ſive cavitatem, in quâ multi flatus & humores colligi poſſunt, ut inquit Hippocr.

Pancreas paulò durius erat, quàm debebat, ſed non ita tumidum, & hoc contingit, quia per ductum ſuum ſe exonerare potuit, quod non item facere potuerunt glandulæ meſenterii. Pancreas æquans magnitudinem duorum pugnorum obſervavit Cl. Sylv. in ſectione mulieris Amſtelodami Anno 1658.

Lien paulò durior erat, quàm debebat, & ſatis magnus.

Vulgus Medicorum omnes affectus melancholicos lieni tribuit, dicuntque eos, qui magnos

ha-

habent lienes, melancholicos esse summos, quod autem falsissimum est, & Cl. Sylv. illos, qui hoc asserunt, perrisit referens: Se 30. cadavera secuisse, eorum, qui omnes pro melancholicis in vivis habiti fuerant, & in illis nullum viscus tam benè constitutum reperisse, quàm ipsum lienem.

Præterea Amstelodami Cl. Sylv. secuit cadaver alicujus Consiliarii, viri valdè hilaris & nunquam melancholiæ dediti, in quo reperit lienem quoad longitudinem 14. digitorum transversorum, quoad latitudinem autem 8. digitor. & quoad crassitiem 5. digitor. & si melancholia magnis lienib. est adscribenda, in hoc viro maximè locum habuisset, in quo tamen nunquam ullius melancholiæ vestigia, cum adhuc in vivis esset, notata fuerint.

Vesicula fellis valdè magna erat, & viridis coloris, qui color aliàs naturaliter obscurior esse debebat.

Vesica urinaria erat urinâ valdè repleta, & interna vesicæ substantia erat rubicunda, quod præter naturam fuit, speciem enim inflammationis minabatur, & talis rubor contingit ab acrimoniâ humoris sive urinæ, quæ contenta in vesicâ paulò acrior erat, quàm debebat. Diaphragma per 3. digitos transversos annexum erat, ultrà cartilaginem costarum in ipsas costas.

Pulmones ubique per totum pectus firmiter annectebantur tam pleuræ, quàm ossi sterni, ut cum difficultate separari debebant, uterque lobus pulmonum superior tam dexter, quàm sinister durus erat, ac glandulis plenus; inferior autem pars utriusque lobi naturalem consistentiam habebat Glandulæ, quæ sub axillis tumidæ & valdè magnæ fuerunt, mollioris erant consistentiæ, quàm illæ, quæ fuerunt in omento, & his glandulis applicatum fuit liniment. ac emplastrum, cum mortuus hic in vivis adhuc esset, quæ talem mollitiem produxerunt; & in affectibus glandularum nihil magis conducit, quàm gummata intus adhibere, extus verò linimenta & unguenta, ex ol. è laterib. ung. Martiat. U. Alth. & inprimis Myrrha præ cæteris commendatur in his affectib.

NB. Affectus glandularum familiarissimus est pueris, ubi abdomen valdè distentum & durum, & reliquarum partium tabes apparet, German. dicitur das angewachsen. Belg. autem Ungst Kock; voraces enim tunc sunt pueri, & suprà nominatis medicamentis facilè curari potest talis affectus. In pericardio glandula maxima instar parvæ nucis juglandis observabatur, talisque consistentiæ, qualis in omento fuerunt glandulæ. In cordis auriculâ dextrâ macula alba & magna reperiebatur, instar vesiculæ igne combustæ, & membrana quæ talem vesiculam constituebat; densa satis erat; causa autem hujus vesiculæ videtur fuisse humor acris in illa membranâ contentus.

Glandulæ, quæ in collo reperiebantur, ejusdem substantiæ erant, ac illæ quæ fuerunt sub axillis, mollioris scil. vi medicamentorum ita dispositæ.

Quatuor ductus salivales observabantur aspectu satis jucundi; in utraque nimirum genâ primi duo, orti à glandulis conglomeratis seu parotidibus, desinentes in genæ partem internam; alteri duo ductus oriuntur à glandulis conglomeratis colli parte scil. dextrâ, & sinistrâ, terminantur autem sub linguam.

Cranium cum aperiretur intra illud spatium, quod est inter cranium & duram meningem aqua contenta ibi effluebat, multaque aqua erat inter duas meninges, quæ aqua in anteriore capitis parte contenta spumosa erat, quod contingit à flatibus.

Sanguis & aqua reperiebantur in dextrâ cerebri parte & substantiâ, & sanguis nigricantis erat coloris, vasaque multò turgebant sanguine; in sinistro autem latere sanguis in substantiâ cerebri reperiebatur, non autem sanguis extravasatus, uti in dextro latere.

Casus LXXXV.

3 Dec. Juvenis quidam ante 8. septimanas cum valdè incalefactus maximè sitiret, bibit haustum aquæ frigidæ; post triduum autem cum vellet opus suum ordinarium aggredi, pistor enim fuit, frigus in regione lumborum sensit, quod instar cinguli ventrem ambiebat, & ex eo tàm debilis, ut non potuerit stare; frigore hoc remisso, paulò melius cœpit habere, & ante septimanam, videlicet 27. Nov. dolor pectoris utriusque nempe lateris cum ingenti tussi ipsum invasit, cum difficili respiratione conjunctus, tussiendo multa ejicit, & quidem viscida; alvus per 3. dies fuit constipatior; pulsus celer ac frequens, sitisque urget.

Die 4°. Dec. delatus est in nosocomium, ut ad pristinam deduceretur valetudinem.

Explicatio.

Juvenem hunc pleuritide laborare, colligere licet ex Symptomatibus, quæ illum infestant; conqueritur enim de laterum dolore, difficultate respirandi & tussi.

Pulsus celer & frequens febrem adesse indicat.

Videtur autem in hoc juvene peculiarem esse constitutionem & dispositionem sanguinis, & pituitam

tuitam in eo dominare, quod patet ex eo, quia tamdiu & quidem per 8. septimanas latitavit malum, antequam in conspectum prodiret; si enim à sanguine bilioso ortum duxisset, brevissimo id temporis spatio sensisset, quod malum autem jam protractum est, ad nonam septimanam; deinde pituitam ejus causam esse, ex symptomatibus colligitur, dolor enim ipsum non adeò urget, uti in illis, qui pleuritide laborant ex sanguine bilioso; tussis etiam non gravis est, ut aliquem dolorem afferret, quàm tussim; si à sanguine bilioso esset pleuritis, vix eam ferre posset æger. Causa autem externa fuit haustus aquæ frigidæ, copiosè ab hoc juvene æstuante & sudore madente haustus; nam is primò potuit aërem ingredientem in ipsos pulmones per asperam frigidiorem reddere. 2. Per œsophagum aqua illa frigida transiens & in ventriculo existens clausit suo frigore multos in pulmone & pectore poros, per quos sanguis & vapores transire debebant, unde aliam viam eamque apertam quærunt, unde alii meatus plus justo aperiuntur; poris plus justo apertis sanguis pituitosus se in illos insinuavit, & ob viscidítatem suam tamdiu ibi hæsit, antequam factâ effervescentia seu fermentatione talia pleuritidis symptomata inducere potuisset.

Die. 4. Dec. Assumpsit medicamentum hydragogum, à quo copiosè dejecit; quæ autem ejecit, valdè viscida fuerunt.

Die 6. Dec. A trochisc. becchic. materiam valdè solutam esse retulit, multaque tussiendo rejecit, quæ valdè cruda & viscida erant, quæ etiam confirmant pituitam hujus pleuritidis causam esse; si enim à sanguine bilioso, sputa illa fuissent corrupta.

Non inconvenies itaque est, ut materia illa viscida incidatur, attenuetur, & sensim evacuetur, in cujus usum de sequ. decoct. assumat bis in die haustum, & subinde de trochisc. utatur.

℞. *Rad. Apii.*
Fœnic. ana. ℥j.
Rasur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Sem. anis.
Dauc. ana. ʒij.
Coq. s. a. in aq. Pur. in Colatur. ℥xl. *dissolv.*
Syr. de Sennâ. ℥iij.
M.

℞. *Trochisc. Becchic. Alb.* ℥ij.

8. 9. Dec. Heri die 8. ab apozemate copiosè dejecit; respiratio non tam gravis fuit, quàm aliàs, hodiè die 9. multa tenuia & spumosa phlegmata tussiendo ejecit, quod signum est materiam illam crassam aliquo modo esse attenuatam; unde liberior fuit respiratio; quando manè tussit, & quæ ejicit, fœtent; assumat itaque de trochisc. & de pilul.

℞. *Mass. Pil. de cynogloss.* ℈j.
F. Pilul. N°. viij.
Sumat subinde. j.

10. Dec. Per noctem & hoc die tussis non tam gravis fuit, prout & commodius respirare potuit; non multa phlegmata tussiendo ejecit; quia autem conqueritur de dolore vermiculante, quem per quadriduum sensit in plantâ pedum, illumque magis exacerbare, quando igni assidet. Quia autem hujus doloris causa videtur esse humor acris, cum sanguine delatus ad illas partes, non inconveniens videtur ad liniendum illam materiam acrem, fomentum præscribere, in quod pedes per quadrantem horæ manè & vesperi imponat, in cujus usum

℞. *Rad. Alth.* ℥ij.
Fol. Malv.
Viol.
Verbasc. ana. M. ij.
Sem. lin.
Fœnugræc. ana. ℥j.
Concisa & crassè contusa d. ad. chart.

Quæ dehinc coqu. in aqu. pur. per spatium horæ quadrantis, & balneum hoc servetur, ut iterum possit calefieri, & in ægrotantis usum adhiberi.

18. Dec. Habuit hodiè paroxysmum cum levi frigore, & eo urgente assumpsit de decoct. quod autem statim evomuit, & hoc contingere solet, quando in paroxysmo humores moventur, si tunc quid assumitur, evomitur iterum; sed frigore remisso, & cum paululum versatus in calore, qui frigus subsecutus est, iterum de decoct. sumpsit, à quo quinquies dejecit, quoad cætera paulò melius se habuit. Convaluit.

CASUS LXXXVI.

VIr quidam ante annos 12. ministravit figulo ad fornacem, ut extraheret vasa cocta, unde ab insigni fornacis æstu admodum incalescens valdè sitivit, ut sitim delere non posset; copiosè assumsit frigidam, quâ assumtâ cœpit tussire, difficulter & anhelosè respirare, & circa præcordia angi, ut non amplius potuerit interesse huic operi,

hocque malum per 12. ann. continuò duravit, à quo tempore illud notavit, quando aliqua facta est aëris mutatio, corpus ejus quoque mutatum fuisse, ab aëre autem sereno melius se habuit, ut & à calidiori; pejus autem ab aëre frigido & nebuloso; tussis quæ ab illo tempore sicca continuò fuit, & adhuc talis est; aëre flante humidiore tussiendo aliquid ejicit; præterea quando lacticinia aut alia humida assumit, in tantum intumescit venter, ut cogatur solvere ligamina, nullumque levamen sentit, nisi flatus emittat; ante 15. dies pedum & faciei tumorem leucophlegmaticum sensit, qui illum adhuc urget, alvus satis respondet, & symptomata supra narrata ipsum adhuc continuò comitantur.

EXPLICATIO.

Difficultas illa respirandi, quâ vir hic laborat, est à materiâ viscidâ, quæ tenaciter impacta est ipsi pulmonum substantiæ, unde commodè distendi non possunt; uti enim spongia humore viscido infarcta difficulter distenditur, ita quoque pulmones; & quia in pulmonum substantiâ pituita illa firmiter hæret, tussis sicca causatur.

Materia autem quæ in pulmonum substantiâ hæret, pituita est admodum viscida, quod patet 1. quia pituita copiosè satis in his regionibus, puta Belgicis, generatur, ab aëre humido, qui dominatur, & propter aquarum viciniam. 2. Quia hic vir plebejus est, utens alimentis, quæ humorem illum generare & augere possunt. 3. Quia cum adesset fornaci figulinæ, humores pituitosi magis inspissati sunt, & particulæ humidæ exhalarunt, assumpto autem potu liquefacta iterum fuit pituita & deducta ad cor, ex hoc in substantiam pulmonum; & quia continuò generatur pituita, continuum quoque malum per 12. annor. spatium fuit tractum; corpus autem extensum fuit à flatibus, assumpto enim potu aut alio liquore flatus in intestinis generantur, quia in intestinis maxima pituitæ copia hæret.

CURATIO.

Quia leucophlegmaticus tumor, qui aliis symptomatibus supervenit, maximè urget, & reliqua symptomata non adeò urgent, quin adhuc officio suo potuerit fungi (per 12. enim annos fuit vigil nocturnus) & ob tumorem illum se die 7. Nov. in nosocomium contulit, illius habenda est ratio prius, & à leni purgante inchoandum, ut humores leniter per alvum educantur.

Die 8. A medicamento hydragogo quinquies copiosè satis & admodum blandè dejecit; asperitatem & siccitatem linguæ sentit, quando à somno expergiscitur, per hor. autem à somno cum expergefactus est, humida fit; & hæc linguæ siccitas est à vaporibus, qui in linguâ subsident, de nocte cum quiescit, & non movetur, de die autem quia movetur lingua iterum humida redditur.

11. Commodè se habuit, conqueritur de lancinationibus, quas sentit in virgâ, & tunc semper quando hæ lancinationes ipsum urgent, urinam reddere cogitur, hocque malum per 7. septimanas sensit.

12. 13. Conquestus est de linguæ ariditate, quæ ipsi quidem videbatur actu arida, sed ad conspectum tamen humida erat; Urinam commodius excernit, & de dolore pectoris gravativo conqueritur, cujus causa est materia valdè viscida, ipsis pulmonibus impacta, ariditas autem linguæ, quæ ipsi planè arida videtur, actu tamen non erat, est à spiritu acido & bile, in se invicem mistis, si enim à bile solâ, planè arida actu esset, de sequ. decoct. subinde haustum assumat.

℞. *Rasur. lign. Guajac.* ℥iij.
Rad. liquir. Rasæ ʒvj.
Apii. ℥iß.
Baccar. Junip. ℥ij.
Ocul. 69. ʒij.
Pulp. Colocynthid. ʒj.
F. Decoct. in aqu. p. ad col atur. ℥xl.
In quib. dissolv.
Syr. de 5. Rad.
Sennâ. ana. ℥ij.
Misce.

21. Dec. Conquestus est hodiè de tumore scroti & intorsione virgæ, ut vix urinam reddere possit, itaque seq. species coq. in cerevis. tenui, madefactaque spongia in Decoct. calidè applicetur ipsis partibus.

℞. *Flor. Sambuc.*
Chamom. Rom.
Summitat. Melilot. ana. M. j.
Fol. Alth.
Majoran. ana. M. j. ß.
Sem. annis.
Cumin. ana. ℥ß.
M. & grosso modo contus. d. ad chart.

NB. Spongia madefacta probè iterum debet exprimi, antequam applicetur.

23. 24. Scrotum valdè intumuit, ut & virga valde tumida erat, itaque de sequ. decocto sin-

singulis diebus assumat bis bonum haustum.

℞. *Cort. Rad. Ebul.*
Levistic. ana. ℥ß.
Rasur. lign. Guajac. ℥ij.
Baccar. Junip. ℥iß.
Sem. Urtic. Rom. ʒiij.
Pulv. Rad. Jalapp. ʒiß.
F. Decoct. in aq. pur. ad colat. ℥xxx.
add.
Syr. de Helleb. Nigr. ℥iij.
Spir. Salis ℈j.
Vin. rectif. ℥iij.
Misc.

25. 26. 27. Hisce diebus usus est Apozemate, sed nihil dejecit, alvusque manet constipatior. Scrotum valdè tumefactum est, ut nec commodè se movere, decumbere aut incedere possit, praescriptae fuerunt 21. Nov. herbae in cerevis. decoquendae ad arcendum illum tumorem, sed hactenus in usu earum valdè negligens fuit, itaque saepissime debet imponere spongiam vel linteum in decoct. madefactum; & hoc saepissimè iterari debet.

Scrotum valdè molle erat, non autem induratum.

7. Tumor scroti & virgae planè cessavit.

Post mortem ejus Cl. Sylvius instituit paracenthesin, ubi multa aqua ad heminas tres effluxit, multa etiam intus permansit.

CASUS LXXXVII.

MUlier quaedam annos nata circiter 50. ante annum cum vellet lectum petere seque devestiret, incidit in animi deliquium, unde atrocissimos circa praecordia fuit passa dolores, evomuitque cruenta, & ab hoc tempore dolores sensit in toto ventre, & potissimum in regione lumborum; ante 15. dies sensit dolorem valdè molestum circa inguina, & potissimum in inguine sinistro, quando assurgit, lotium non potest excernere, decumbente autem ipsâ sponte effluit, & quae tunc effluit urina, cruenta est valdè, & una carunculae cruentae excernuntur; medicamenta quae ipsi fuerunt adhibita, ab aliis Medicis, nihil levaminis ei attulerunt, quia autem malum illud valdè molestè illam urgebat, hodiè die 11. Nov. delata est in Nosocom. ut ad pristinam rediret valetud.

EXPLICATIO.

Quia haec aegra confusè admodum sua symptomata narrabat; ut illa tamen, quae in casu proposita sunt, curiosè ex ipsius querelis colligere possemus, videtur, vomitum illum cruentum tum indicare sanguinis è rupto vase effusionem; & dum ruptio illa vasis alicujus contigit, deliquium animi aegra passa fuit & dolores circa praecordia à sanguine ad ventriculum confluente, qui cardialgiam partim acrimoniâ causatus est, partim copiâ suâ, vel aliâ pravitate, unde vellicatio intestinor. & ventriculi.

Sed quod ad mictionem illam cruentam & intolerabiles dolores in inguine videtur causam etiam esse sanguinem extravasatum, quae apertio in renibus, aut in ipsâ vesicâ facta est à sanguine acriori, & uti Cl. Sylv. vult, à spiritu acido erodente vasa & efficacissimos dolores inducente, unde sanguis extravasatus & in grumos concretus (ideò assurgens urinam commodè non potest emittere,) meatum vesicae urinariae obvelat, & ita urinae exitum prohibet, decumbente autem ipsâ magis cedit, ut major urinae exitus pateat; grumosus enim sanguis acrior factus putrescit, & ulcus excitatur, unde dehinc dolor ille.

Itaque de his vid. aphor. 80. Sect. 2. 6. Hipp. cum interpretatione Hollerii.

Curationem quod attinet, illud procurandum est ut spiritus acidus concentretur, vires debiles restaurentur, vasa aperta consolidentur, & si sanguis coagulatus, dissolvatur, quae omnia sequ. mixtura praestare videtur, de quâ subinde Cochl. j. assumat.

℞. *Aq. Plantag.* ℥ij.
Cinamom. ℥ß.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ℈j.
Sang. Dracon. ℈ß.
Laud. Opiat. Gr. iij.
Syrup. Myrtillor. ℥j.
M.

14. 15. Dec. Urinam cruentam non amplius excrevit, sed sedimentum purulentum est; conquesta est hodiè de dolore quem sentit in urinâ emittendâ, & quòd saepius irritetur ad illam excernendam, cujus causa videtur esse, quia collum vesicae exulceratum est, quod colligitur ex dolore & sedimento purulento; hinc si urinae particulae acriores ac salsae ad partem affectam perveniunt, irritatio fit ad excernendum urinam. Hodiè quoque valdè vomuit, ac nauseabunda fuit; sitis eam etiam urit, & de dolore, ubi sedes est vesi-

cæ conquesta fuit; utatur mixturâ præscr. & Mas. Pil. de Cynogl. ℈j. form. in Pilul. Nº. viij. sumat subinde j.

Hodie conquesta est de dolore circa regionem colli vesicæ, & de summâ debilitate; magis tamen de summâ virium debilitate, quàm de dolore urgente; urinam cruentam non amplius excernit, sed purulentum ac fœtidum in urinâ deprehenditur sedimentum.

22. Admodum nauseabunda fuit, ut nihil posset assumere; ab omnibus adhorret, & quando aliquid assumsit, è vestigio evomuit. Conquesta est de dolore & ordore in collo vesicæ, assumat j. de Pilul. de Cynogl.

23. 24, His diebus cruentam urinam excrevit; nihil adhuc potuit assumere, nihil itaque præscript.

25. Postquam omnia medicamenta abhorrebat, & in pejus omnia mutata sunt, die 26. manè hor. 6. obiit.

CASUS LXXXVIII.

Puella quædam 16. annor. de dolore ventris & febre quotidianâ conquesta est, quæ febris illam per 8. septimanas infestavit; de frigore non conqueritur, sed tantum de tremore summo, quando paroxysmus eam invadit; nullum adhuc assumpsit medicamentum.

Curata est more ordinario, qui videri potest in aliis Casibus.

CASUS LXXXIX.

Vir quidam per quadriennium valetudinarius fuit, & antequam in hunc affectum, quem jam patitur, incidit, febribus lentis vagis ac erraticis vexatus fuit, unde intrà quadrans horæ bis terve frigeret & incalesceret, initio autem mensis Octobr. cum valdè iratus esset, sensit in lumbis pulsationem, & quasi flammam sursum ad caput ascendere; unde caput valdè incaluit, & brevi post in linguæ paralysin incidit; cruraque ita elevata sunt, ut non potuerit ea continere; & ab eo tempore non potuit dormire, & caput caldè doluit, dolorque gravis in brachiis valdè urgebat illum, artusque tam debiles, ut eos non potuerit movere; die 15. Nov. delatus est in Nosocomium.

EXPLICATIO.

Hic æger longis vigiliis emaciatus, ut ordine commodeque omnia non potuerit proferre, tamen ex illis quæ in casu notata sunt, quòd causa hujus mali ex causis antecedentibus petenda sit, quia scil. valetudinarius fuit, in quo vitiosi humores valdè abundârunt, & quia valdè irâ commotus perturbatio quædam facta fuit illorum humorum, & potissimum ipsius bilis in intestinum duodenum, quæ cum humore pituitoso (qui in illo abundabat, quod colligitur ex morbi diuturnitate;) permista, effervescentia ibi facta est, unde pulsatio in lumbis, & bilis recepta in vasa, ad caput delata, dolores capitis & vigilias causata est; ad reliquas autem partes, ubi cum humore pituitoso subsistit, dolores gravativos efficit.

Quia autem caput valdè dolet, & vigiliæ ipsum maximè vexant, mixtura quædam ipsi præscribenda est.

℞. *Mithridat.* ʒij.
Syrup. stœchad. ℥j.
Aq. Theriacal. simp. ℥ß.
Lavendul. ℥ij.
M. assumat eam cochleatim.

Hac nocte se bene quievisse retulit, cum hactenus per 10. septimanas inquietè admodum ac per noctem ultrà 2. aut 3. hor. non dormivisset. Per triduum alvus fuit segnior; itaque quia bilis non solum peccat, sed & pituita, quod ex eo colligitur, si à bile solâ malum fuisset, sponte cessasset, nec tamdiu durasset, ac si à pituitâ maximè dependeret.

Igitur præscriptum fuit medicamentum utrumque humorem evacuans.

℞. *Elect. cholagog.* ʒij.
Hydragog. ʒj.
Aqu. Bethonic.
q. s. pro haust.

17. Hac nocte benè quievit, non assumto medicamento; à purgante autem quinquies dejecit; lingua mobilior paulò fuit; Conquestus est hodiè de dolore vermiculante per omnia membra, & dolore quasi stupido, si enim aliquid tangit, quasi aliquod interesset medium, nimirum charta cuti interposita, per quam adeò stupidè sentiret.

18. Dolor ille, de quo heri conquestus est, non ita continuus hodiè fuit, & paulò melius se habuit.

21. Heri vesperi ter adhuc dejecit; hodiè autem quinquies, & paulò melius se habuit; ipsi vide-

debatur, quòd calor inferius ascenderet versus genua, sentiebatque dolorem, quasi medulla ex ossibus traheretur (quod videtur esse species convulsionis,) sed dolor ille remisit iterum; de somno interrupto conquestus est.

25. Levem sensit febrem, sed die 26. & 27. commodè se habuit, noctuque benè quievit, nec sensit febrem; venter qui adhuc mollis fuit, hodie 27. durior erat, & quia tum subito durior factus est, concludendum est, à flatibus duritiem illam esse; præterea conquestus est de obscuritate oculorum, ut tam clarè videre non posset; quia autem utplurimum hoc contingit ab halitibus melancholicis, versus oculos ascendentibus, sanguinique permixtis, hinc humores oculorum, eo, quo debent modo, non nutriuntur.

8. Jan. Benè se habuit hodiè; conquestus est de frigore in pedibus, cujus ratio, quia ex affectu animi, à quo ab initio incidit in hunc morbum, à quo sensim jam liberatur, commoti sunt omnes humores in corpore; hinc pituita partim ibi in loco subsistens, partim jam cum sanguine mixta ad illas partes affluens tale frigus causatur, & quia antea pedes laborabant stupore, non putandum, quasi jam de novo hoc frigoris incommodum primum sentiret, sed graviore stupore urgente frigus non sensit, vel non curavit, cesso autem jam stupore, magis percipit illud frigus, quod bonum est signum, si partes, quæ paralysi laborârunt, iterum sentiunt, quid incommodi ipsis contingat; arguit enim paralysin fore solutam, & notandum est, omnes partes paralyticas esse frigidiores reliquis, & frigus per aliquod tempus adhuc durat, etsi moveantur, frigusque in partibus resolutis non sentiri, nisi sensim auferatur paralysis.

Casus XC.

Ancilla quædam per 4. menses valetudinaria ante 14. dies incidit in febrem quotidianam, à quo tempore pedes venterque sensim intumescere cœperunt, qui tumor in dies magis augetur.

20. 21. 22. & 23. Dec. Hactenus benè se habuit, sed hodiè 24. conquesta est de alvo adstrictiore; sanguis ex naribus effluxit, cui aliàs non assueta; quia autem retulit se per 9. menses non passum esse fluxum menstruum, bonum signum videtur, nempe humores sensim corrigi, emendari, fluxilesque reddi; & sæpius Cl. Sylvius observavit talia exempla, ubi per annum menses substitere, tandem expurgato probè corpore, liberatoque a pravis humoribus sponte rediisse sine adhibitis medicamentis, quæ vulgò menses moventia dicuntur.

Casus XCI.

Vir quidam ante 13. septimanas incidit in febrem tertianam intermittentem, quæ duravit per 3. septimanas, & dehinc mutata est in febrem quotidianam continuam, valdeque confusam, quæ illum afflixit per 6. septimanas; ante 4. autem septimanas mutata est in quartanam intermittentem. Quando paroxysmus invadit, sentit frigus in lumbis, cum dolore, qui tantus est, ut omnia in lumbis ipsi dilacerari videantur; frigus dispergitur versus partes inferiores, ut quasi in ossibus hærere sentiret; posteà sursum ascendit in abdomen, dispergiturque per illud, durans per 3. hor.

Febre continuâ dum laboraret, liberalius assumsit potum, unde hactenus per 6. septimanas sensit pedum tumorem, qui adhuc durat, & dolor capitis, qui illum valdè urgebat in febre continuâ, sed tumefactis pedibus planè remisit.

Appetitus satis ipsum urget, noctuque benè quiescit; pulsus robustus est, magnus & frequens fuit in die remissionis; nulla adhuc adhibita sunt medicamenta.

Explicatio.

Febrem quartanam ortum duxisse ex pituitâ, satis patet ex effectis, & duratione tum febris, per longum enim tempus duravit; & quando ingruit paroxysmus, dolorem & frigus percipit; Causa autem hor. symptomatum est, quia in intestino tenui (vel secund. vulg. in duodeno) duo reperiuntur ductus, bilarius scil. & pancreaticus, qui duo ductus se exonerant in principium illius intestini, vulgò jejuni dicti, quod firmiter lumbis annectitur, & si illi humores, qui ex illis excernuntur, benè se habent, temperata sunt omnia, & ex effervescentiâ, quam instituunt, nullum incommodum oritur; his autem malè dispositis, sive vitium sit unius, sive alterius, sive utriusque effervescentia fit illorum humorum & phlegmatis, quod semper reperitur in intestino; hinc si bilis prædominatur, calor magis est manifestus; si vero frigus, pituita.

Quò autem major fit effervescentia, eò magis distenditur illud intestinum, unde dolor percipitur.

Tumor pedum, qui ſpeciem hydropis minatur, eſt partim à flatibus, partim à pituitâ viſcidâ, quæ ſe exonerat ad partes externas, non autem à vitio alicujus partis ſeu læſione orta ſpecies hydropis, ſed à largiore in febre continuâ aſſumpto potu, unde etiam ſtatim tumorem pedum ſenſit.

Itaque in curatione præſtandum, ut humores illi alterentur & educantur, itaque de ſequ. apozemate ſingulis diebus manè hauſtum aſſumat.

℞. *Cortic. Rad. ſamb.* ℥ß.
Leviſtic. ℥vj.
Raſur. lign. Guajac. ℥iij.
Cortic. lign. Guaj. ℥ß.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. colocynthid. ʒj.
Sem. Anis.
Dauc. ana ʒij.
Coqu. ſ. a. ex aqu. pur. in Colatur. ℥L.
Diſſolv.
Syr. de helleb. nigr. ℥v.
Spir. Vin. rectif. ʒiij.
Miſc.

NB. Cortices & rad. lign. guajac. ſolum poſſent coqui lento igne vaſe probè clauſo, per 24. hor. tanta vis enim ipſis ineſt antequam reliqua addantur, quia autem à pharmacopœis hoc non obſervatur, notandum tamen eſt, ſi quis ſibi ipſi vellet parare tale decoctum quòd tali modo parari poſſit.

23. Hodiè habuit febrem, frigus duravit per hor. calor per 2. ſed neutrum fuit moleſtum; poſt calorem ſenſit dolorem vermiculantem in externis corporis partibus, quaſi animalcula perreptarent illas partes, à vaporibus & halitibus bilioſis acribus ad illas partes delatis, poſt illum dolorem incidit in ſudorem, qui duravit per 3. hor.

3. Februar. hodiè aſſumpſit ſal. vol. fixat. Sylviani gr. ij. unde perturbationem in toto corpore ſenſit, quaſi omnia ſuſque deque moverentur, & levem inde habuit febrem.

CASUS XCII.

VIr quidam per 14. ſeptimanas laboravit febre quartanâ, quæ illum invaſit ſemper hor. 6. veſpertinâ, frigus ingruit cum dolore, incipiens in lumbis, diſpergiturque per totum corpus & ad caput, unde dolorem patitur; poſt frigus calor ingruit, & tunc incidit in ſomnum, quando ſe movet, ſuperiora ſudant, inferiora autem non item; in ejus curationem ſeq. præſcripta eſt mixtura, de quâ ſubinde cochl. j. aſſumere debet, redeunte autem paroxyſmo cochl. iij.

℞. *Aq. card. ben.* ℥ij.
Cochlear. ℥j.
Theriacal. ſ. ʒx.
Antimon. diaphor. ʒß.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

Hodiè manè hor. 8. habuit paroxyſm. cum ſummo frigore, ut ſella, cui inſedebat, à tremore quem paſſus eſt, moveretur; in frigore valdè deliravit & ſitivit, ceſſante autem frigore ceſſavit quoque delirium; ingruente calore dolorem capitis moleſtum paſſus eſt; cum aliquid comedit, amara ipſi omnia ſapiunt, & horum omnium ſymptomatum cauſa videtur eſſe pituita acida bili permiſta, prædominium autem habente pituitâ, in quâ abundat ſpiritus acidus, quæ delata ad caput ſpiritibus animalibus inordinatum motum conciliavit; itaque utatur rurſus de ſuperius præſcriptâ mixt.

12. Conqueſtus fuit de dolore ventris circa umbilicum; alvus eſt adſtricta, & quando aliquod excernit, ſummâ cum difficultate hoc facit, quia fæces admodum induratæ, cauſa autem indurationis eſt ſpiritus acidus, junctus oleo & ſali, quibus ſcatent excrementa illa; quod ſeq. decoct. præſtare poteſt, à quo bis in die hauſtum aſſumat.

℞. *Rad. Apii.*
Leviſtic. ana ℥j.
Raſur. lign. Guajac. ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. colocynthid. ʒj.
Coqu. in ſ. q. Aqu. pur. in Colatur. ℥xxx.
Diſſolv.
Syr. de helleb. nigr. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
M.

NB. Lignum Guajac. eſt egregium ad incidendum quoſcunque humores viſcidos, ratione ſalis volat. quo maximè ſcatet.

CASUS XCIII.

VIr quidam ante 14. ſeptimanas incidit in febrem quotidianam continuam; paroxyſmi ſem-

ſemper magno cum frigore invaſerunt, febre autem ante dies aliquot remiſſâ, incidit in magnum ventris dolorem totiuſque corporis; non ſitit, nec eſurit; per 10. dies non dejecit.

EXPLICATIO.

Multi hîc ſunt affectus intricati ab humoribus intricatis, & vario modo vitiatis in corpore contentis; quos humores cum excernere non valeat & ut melius pateat affectus de ſequ. mixt. ſubinde cochl. j. aſſumat.

℞. *Aqu. petroſel.* ℥ij.
Theriacal. ſimpl. ℥ß.
Acet. ſtillat. ʒvj.
Ocul. cancr. ʒiß.
Antimon. diaphor. ℈j.
Laud. Opiat. gr. ij.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

1. Jan. Commodè dejecit ab hauſtu hydragogo. 2. 3. Benè ſe habuit; conqueſtus eſt ſaltem de dolore in plantis pedum & laſſitudine brachiorum.

CASUS XCIV.

Vir quidam cujus uxor profluvio alvi valdè fœtido laboravit, quâ occaſione ei ſemper adeſſe coactus intrà ſpatium 7. dierum non dormivit, unde ante 10. dies incidit in febrem continuam, quæ illum circa veſperam invadit hor. 6. ubi primum ſummum frigus percipit in lumbis, quod deinde per totum corpus diſpergitur, duratque aliquando per 3. 4. aut 5. hor. in ipſo frigore ut & calore, ſummum capitis dolorem percipit, ingruente calore valdè ſudat, ſititque & pulſus debilis reperitur.

CASUS XCV.

Vir quidam ante 5. ſeptimanas levem dolorem in lumbis ſenſit, unde quaſi levem auram ad caput aſcendere ipſi videbatur, ut omnia in gyrum ſecum ferri putaret, & ſedere coactus fuerit; decidit in terram; totius corporis convulſionibus, cum ſtertore, ſpumâ ex ore effluente omnium ſenſuum & aliarum perceptionum privatione correptus eſt; mens finito paroxyſmo per 3. dies non conſtitit, loquela etiam tam diu impedita fuit; adhibita fuere medicamenta, unde paroxyſmi non tam graves fuerunt.

Per 8. autem dies adeò mitigata ſunt ſymptomata, ut bis vel ter ſentiat paroxyſmum, & antequam paroxyſmus invadat illum, pulſationes per totum corpus, inprimis in abdomine ſentit, unde dolorem etiam gravem in lumbis totoque ventre & capite; manus dextra ſubinde contrahitur, inprimis autem pollicem in manu arctè tenet, quæ convulſio in illâ manu illum deſerit, & migrat in ſiniſtram; mens tamen in paroxyſmis ſatis conſtat, pulſus contractus fuit, ſed non debilis.

EXPICATIO.

Epilepſiâ virum hunc laboràſſe & adhuc laborare ſatis ex circumſtantiis & ſymptomatibus recenſitis patet, cum epilepſia alia ſit gravior, alia levior; & alia cum ſenſuum privatione; hæc autem cum levioribus ſymptomatibus, ſenſibuſque ex parte conſtantibus invadit; illam in principio, hanc vero adhuc patitur.

Cauſa autem proxima ipſius motus convulſivi & convulſionis fuit imprimis ſpiritus acidus volatilis minus acris, ad principium nervorum accedens, illique moleſtiam inferens, unde convulſio; hinc ſi conſiderentur omnia, quæ ad motum animalem ſive voluntarium concurrunt, unde benè perficitur, non difficile erit concludere, quænam ſit cauſa motus inordinati ſive convulſionis.

Quia vires ſatis conſtant in hoc ægro, de ſeq. mixt. ſubinde cochleare j. aſſumat.

℞. *Aqu. flor. tiliæ.* ℥ij.
Theriacal. ſimpl. ʒvj.
Antimon. diaphor. ℈j.
Syrup. flor. pœon. ʒj.
M.

16. 17. Jan. Valdè debilis eſt pulſus; nihil alimenti aſſumit; non amplius vomit; Cauſa pulſus debilioris eſt ſanguis vitiatus, ex quo ſpiritus generari non poſſunt, unde minor ventriculorum contractio.

Hodiè 18. hor. 2. pomerid. vitam cum morte commutavit.

Annotata ex diſſectione cadaver. ipſius.

Muſculi abdominis valdè tenſi erant, ſanguiſque ſatis fluxilis ex minimis vaſis effluebat.

Inteſtini coli pars in dextro latere ab omento non tegebatur, alias omentum ſatis benè ſe habebat, & minimâ pinguedine perfuſum erat.

Vaſa in ſuperficie inteſtinor. valdè turgebant, majoraque quàm naturaliter cernebantur.

In-

Inteſtina tenuia unâ parte erant diaphana, in alterâ autem parte obſcurioris & nigricantis coloris, uti contingit in gangrænâ, & hoc vitium contingit, ſi humor acidus valdè peccat, unde ingentes dolores excitantur, de quibus etiam ab initio conqueſtus fuit; adhibitis autem iis, quæ ſpiritum acidum concentrant, melius ſe habuit. Inteſtinum tenue quod ſub meſenterio circa lumborum regionem vergit, internâ ſuâ ſubſtantiâ valdè eroſa erat, & rubra, eâ in parte, quæ vergebat verſus latera, albeſcebat autem in illâ parte, quæ tendebat ſurſum verſus ventriculum, ſignum efferveſcentiam ex humoribus, qui ex duobus ductibus pancreatico ſcil. & bilario eò deferuntur, & juſto acriores fuêre, ibi factam eſſe, non autem uſque adeò verſus ventriculum, aliàs magis illa pars infeſtata fuiſſet, vapores autem & halitus ex illâ ferveſcentia excitatos & ad Ventriculum delatos eſſe ſatis teſtantur vomitiones, quas paſſus eſt æger, jam defunctus, in ſuà vitâ.

Sub Ventriculo ductu tranſverſo debuiſſet obſervari inteſtinum colon, quod in hoc ſubjecto latebat admodum, ut non commodè potuiſſet videri, ut aliàs ſolet.

Obſervandum eſt, inteſtinum colon naturaliter in latere ſiniſtro ad partem ferè ſummam coſtarum ſpuriarum aſſurgere & à flatibus aut aliâ materiâ viſcidâ, in illo contentâ diſtendi, unde nonnunquam tumor & dolor percipitur, & tunc ſæpius culpatur lien, etſi nullum vitium in liene ſæpius obſervetur, & ſæpè talis tumor dolorve ſubinde recurrit; cum autem medicamenta incidentia flatuſque diſcutientia adhibeantur, malum ceſſat.

In hoc ſubjecto flexio ſygmoidea in latere dextro, ubi incipit inteſtinum colon aſſurgere, obſervabatur, quæ aliàs naturaliter non ita ſe habebat; ſed luſu naturæ tale quid contigiſſe ſtatuendum; in latere autem ſiniſtro ubi naturaliter illa flexio ſygmoidea obſervatur, dè rat, & inteſtinum hoc colon rectâ deſcendebat.

Ventriculus in parte ſuperiore & inferiore prominebat & turgebat, in medio autem coarctabatur.

Phlegma, quid in Ventriculo reperiebatur, nigricantis erat coloris, cujus cauſam Cl. Sylv. judicavit fuiſſe, quia medicamentis, quæ aſſumſit, lap. hæmatites fuit permiſtus, qui talem ſuppeditat tincturam.

Interna Ventriculi ſubſtantia quaſi inflammata ac eroſa erat, à materiâ acri eò delatâ, unde vomitus; ſuperius autem orificium planè albicantis erat coloris.

Pancreas benè ſe habebat, ſuccus qui in eo reperiebatur, ſubacidus & adſtringens erat.

In cavitate abdominis aqua cruenta reperiebatur, ſed paucâ quantitate.

In thorace omnia benè ſe habebant, nihilque præternaturam obſervabatur in cordis & pulmonum externâ ſubſtantiâ.

In cordis dextro ut & ſiniſtro Ventriculo ſanguis ater carneâ ſubſtantiâ circumvolutus extrahebatur; ſanguine probè abluto carnea ſubſtantia reperiebatur, tantaque acrimonia fuit in illâ aquâ, ut membranæ pleræque prorſus abraſæ eſſent.

Aqua quæ in pericardio erat, ſaporis erat acris & ſubacidi, ſubdulcis vero in fine ſapiebat.

In capite ſub tenui meninge ſanguis extravaſatus obſervabatur, & in utroque latere ſanguis ille reperiebatur, non autem in anteriore, nec in poſteriore capitis parte.

Vaſa admodum turgebant ſanguine, inprimis in lateribus, unde ſi res ita ſe habet, pulſationes moleſtæ circa tempora percipiuntur.

In Ventriculis cerebri aqua reperiebatur, quæ ſalſa erat, & paululum acida, uti inter alios & ipſe guſtavit Cl. Sylvius.

In glandulâ pineali arenulæ obſervabantur, NB. Circa nervos opticos arteriæ carotides obſervantur, & quando ſanguis copioſior aut acrior per illos defertur, dolor circa radices oculorum notatur.

Plexus retiformis ſeu rete mirabile Galeni egregiè in hoc ſubjecto cernebatur. In externis palpebrarum ad extremum canthum utriuſque oculi majorem demonſtravit Dominus Sylvius duos exiguos ductus; qui tamen admittebant ſtylum minimum, prodeuntes ex glandulis, quæ ſunt circa radices narium, & ex glandulâ quaſi unus ductus primò prodit, qui dehinc in duos diſpergitur ramos, qui deſinunt in canthum oculi majorem.

Casus XCVI.

Ancilla quædam ante aliquot dies ſenſit levem calorem in lumbis, unde paulò poſt anguſtiam circa præcordia & palpitationem cordis ſenſit, ſibi dehinc videtur aliquid ſurſum vergere verſus fauces, quod ſemper deglutire coacta fuit, exinde levem patitur vertiginem, ut ſedere cogatur; levem ſubinde etiam ſentit febrem; abdomen eſt diſtentum, in primis poſt alimentum aſſumtum magis angitur, & per aliquot dies non dejecit.

EX-

EXPICATIO.

Effervescentiam in intestino tenui circa lumbos fieri, satis manifestum est ex relatis ægræ, dum de calore circa regionem lumborum conquesta fuit, materiam autem ex quâ effervescentia ista contingit, bilem pituitam esse, ex ductu pancreatico & bilario in illud intestinum delatum, arguit Dominus Sylvius, unde halitus & flatus elevati sursum versus cor, fauces & caput symptomata illa excitant; inprimis autem acidos esse istos halitus arguit constrictio faucium, ut semper in faucibus quid hærere videatur nostræ ægræ, quod symptoma speciem suffocationis hystericæ (uti vulgò dicitur) denotat, abdomen autem distentum à flatibus provenire verum videtur. NB. Oleum succin. dest. egregium est in suffocationibus uterinis, scatet enim sale volatili, unde corrigitur spiritus acidus, & ratione olei spiritus volatilis.

Tinctura succini optimè adhibetur in hystericis affectionibus, sed quia in quibusdam pharmacopœis non prostat, loco ejus tinctura castorei præscribatur.

7. Melius se habuit, quoad suffocationem & vertiginem, ut & reliqua symptomata, conquesta tantum fuit, de ardore ventriculi, quasi carbones vivi in illo essent, & assumto potu hoc symptoma maximè urget, Germanis dicitur *der soot*, itaque duabus vicibus sequ. pulverem in cochl. cerevisiæ assumat.

℞. *Cret. alb.*
Bol. armen ana ℈ß.
M. ad chart.

NB. Bolus Armena non tantum præstat uti creta, sed ideò additur, ne ab ægris rejiciatur medicamentum, si sola creta addatur.

CASUS XCVII.

Ancilla quædam per tres menses laboravit febre quartanâ, quæ ingruit summo cum frigore in lumbis, quod dehinc dispergitur per totum corpus, inprimis autem quia per quatuor septimanas venter pedesque valdè intumuerant, ab illo tempore frigus maximè sensit, circa præcordia, ventrem & pedes; frigus, quod valdè molestum, durat per duas horas, in quibus valdè tremit; calor, qui frigus subsequitur, valdè molestus etiam est; antequam paroxysmus illam invadit, valdè sitit, non autem in paroxysmo, sed die quoque sequente post paroxysmum; noctu non potest quiescere; alvus non satis respondet. Quia autem sequenti hâc nocte expectat paroxysmum, cujus ratio habenda est, de sequ. mixturâ cochl. j. subinde assumat, & redeunte paroxysmo cochl. iij.

℞. *Aqu. fœnic.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥j.
Acet. stillat. ʒx.
Laud. Opiat. gr. ij.
Antimon. diaphor.
Ocul. Cancr. ana ʒß.
Syr. de quinque radic. ℥j.
M.

CASUS XCVIII.

Vir quidam per 8. dies febre quotidianâ laboravit, ubi primò in lumbis sensit summum frigus, quod dehinc per ductum dorsi defertur ad caput, unde capitis dolorem & vertiginem sensit; noctu non potest quiescere; alvus hactenus fuit constipata, sed assumto prunor. brodio, jam laxa est.

14. A medicamento hydragogo quodam assumto non dejecit, sed sensit dolorem tensivum sub umbilico, qui transversim fertur ad latus dextrum, & hic dolor est in intestino colo, quia nullum est intestinum, quod transversim fertur, quàm Colon, & quia medicamentum hydragogum debile fuit, ad expellendos viscidos humores, excitati sunt flatus.

CASUS XCIX.

Foemina quædam per 3. menses laboravit febre quartanâ, & jam per mensem incidit in tertianam, cum ingruit paroxysmus summum frigus valdeque molestum sentit in lumborum regione, quod dispergitur inde in totum corpus, duratque per 2. hor. calor autem dehinc, qui sequitur frigus, valdè molestus est, ut etiam in terram decumbat, ad contemperandum calorem, in calore valdè sudat, alvus præstereâ satis respondet; noctu non commodè quiescit. Itaque de sequ. mixturâ subinde cochl. j. assumat, & urgente paroxysmo 5. aut 6.

℞. *Aqu. Menth.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ʒvj.
Acet. stillat. ʒß.
Ocul. Cancr. ʒß.
Syr. quinque Radic. ʒvj.
M.

25. Conquesta est hodiè de dolore punctorio in dextro hypochondrio, qui subinde recurrit; & melius se habet, præsertim si emittit flatus.

CASUS C.

MUlier quædam per 14. dies laboravit doloribus totius corporis & imprimis jam conquesta est de doloribus capitis; febrem sentit quotidiè, sed magis de calore, quàm de frigore conquesta est; assumsit ante hâc purgans, à quo alvus hactenus laxa, sed quia jam adhuc inprimis dolor capitis & totius corporis durat, febris quoque lenta ipsam comitatur, de sequ. mixturâ subinde cochl. j. assumat;

℞. *Aqu. petrosel.*
Hyssop. ana ℥iß.
Theriacal. simpl.
Acet. stillat. ana ℥ß.
Ocul. Cancri ʒß.
Laudan. opiat. gr. ij.
Antimon. diaphor. ℈j.
Syr. quinque Rad. ℥ß.
M.

Hactenus mediocriter se habuit ab assumtâ mixturâ cum Laudan. opiat. sed conquesta est de dolore artuum, & inprimis ventris; caput fœdum fuit ulceribus, quæ ulcera per aliquot septimanas habuit, & suspecta ab aliis habita fuit, quasi specie luis Venereæ sit affecta, quia maritus tali lue correptus est. Hodiè 7. Febr. cum satis bene se habuit, statim in pejus res ejus mutatæ sunt, & obiit.

Annotata ex Anatome hujus mulieris.

Aperto abdomine intestina nullo omento tegebantur, sed sursum planè erat retractum, & ad latitudinem 3. digitorum transversorum circumcingebat epatis superficiem, eratque omentum fœdi coloris; prætereà omentum adhærebat ventriculo. Magna aquæ copia in abdomine erat contenta, & quidem valdè acris, quæ suâ acrimoniâ partem intestinorum, quæ hærebat in fundo, abrasit, ut planè nigra, & principium gangrænæ repræsentarent; pars autem intestinorum, ad quam aqua non pervenit, pallidioris erat coloris. Peritonæum etiam ab aquæ acrimoniâ abrasum erat. Pus circa uterum reperiebatur valdè fœtidum; tubis uteri vesiculæ aquâ repletæ adhærebant. Intestina flatibus valdè turgebant, omnium maximè intestinum colon in illâ parte, ubi flexio illa sigmoidea observabatur, quæ alias naturaliter in sinistro latere notatur, in hoc autem subjecto in dextro latere cernebatur, quod contigit ab ingentibus doloribus, unde intestina veluti contorquebantur. Hepar firmiter annectebatur ventriculo ac diaphragmati, & valdè deorsum prominebat, eratque pallidi coloris. Lien major quàm naturaliter, satisque magnus conspiciebatur; pars superior pallidioris; inferior verò lividioris erat coloris.

In vesiculâ fellis 75. calculi formâ triangulari reperiebantur, sed in paucâ bilis quantitate. Intestinum tenue, in quod inseruntur duo illi ductus bilarius scil. & pancreaticus valdè excoriatum erat; & hoc contingit, quia parvâ in quantitate bilis adfuit, unde acrimonia aliorum humorum acidorum & acrium per ductum pancreaticum eò delatorum à bilis defectu non potuit corrigi, unde excoriatio. Vesica Urinaria formam triangularem repræsentabat, ejusque orificium, quod naturaliter albere debebat, valdè rubebat, & quasi levem inflammationem adesse cernebatur, quod contigit ab urinæ acrimoniâ. Cavernulæ in uteri substantiâ internâ observabantur, quibus inflatis tumebant uteri tubæ. Ex orificio uteri interno materia viscida & quasi purulenta effluebat, qualis solet excerni in illis fœminis, quæ gonorrhæâ laborant. Pulmones undique adhærebant non solum pleuræ, sed & ipsi diaphragmati. Aqua cruenta in latere dextro thoracis observabatur; & dexter lobus pulmonis naturaliter penè se habebat, sed sinister ferè erat consumptus, exiguaque ejus vestigia apparebant, multumque puris & aquæ exhauriebatur, talis, qualis solet excerni in phtysi. Membrana quæ pulmones cingebat, decuplo crassior erat, in lobo pulmonum sinistro exulcerato, quàm in lobo dextro, qui naturaliter se habebat. Vesicula quasi candelâ combusta in cordis superficie apparebat, quod contigit ab humorum acrimoniâ, qui ubi subsistunt, simile quid ob suam acrimoniam causant. NB. Cum inflaretur ductus thoracicus seu chyliferus, intumescebat vena azygos, & vena cava; cor movebatur, & pulmones extendebantur. In cute capitis fœda notabantur ulcera, quæ cutem tantum & pericranium affecerunt; sed cranium nondum aliquid passum est, nisi hinc & illinc levia vestigia apparebant; & hoc notandum in lue venereâ, ubi ulcera ad ossa perveniunt, unde caries ipsorum sequitur, & non solum dolores intolerabiles patiuntur illi, qui hoc affectu correpti sunt, sed & incurabilis est affectus ille, & adhibentur frustrà remedia. In cerebro omnia benè se habebant.

CASUS CI.

VIr quidam per 4. septimanas laboravit febre quartanâ, quando ingruit paroxysmus sentit frigus in lumbis, quod instar cinguli ambit abdomen, duratque per 4. hor. calor, qui frigus subsequitur tanto quoque tempore durat, sed non adeò molestus, in calore sentit capitis dolorem; sitit; prætereà alvus per aliquot dies fuit constipatior; Præscriptus est haustus hydragogus purgans & mixtura temperans humores.

CASUS CII.

ANcilla quædam per 14. dies laboravit capitis gravedine, i. e. hat den Schnupfen/ sed per 2. dies conquesta est de ventris & lumborum dolore ingente, ut & capitis; alvus per 3. dies constipatior fuit, itaque cras manè assumat haustum hydragogum.

25. Jan. Semel copiosè dejecit; conquesta fuit de summo capitis dolore, ut non loqui, nec loquentes audire sive perferre posset; de sequ. itaque mixturâ cochleatim assumat aliquid sæpius.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnicul. ana ℥j.
Acet. stillat. ℨvj.
Tinct. Cinamom. ℨij.
Ocul. Cancr. ℨß.
Laud. opiat. gr. ij.
Syr. de betonic. ℥j.
M.

CASUS CIII.

23. Jan. VIr quidam per 8. dies laboravit febre quartanâ; frigus sensit primò in lumbis, quod dehinc in totum corpus dispersum est, sed non est molestum; calor qui frigus subsequitur, molestior est; de summis ventris doloribus conquestus fuit; per 3. dies non dejecit.

27. Hodiè habuit febrem, quæ autem non adeò molesta fuit; conqueritur de doloribus circa ossa, qui magis urgent circa vesperam, ut noctu non possit dormire, quia autem uxor laborat lue venerea, hæc signa videntur etiam aliquam ejus speciem indicare; de sequ. ergò decocto singulis diebus haustum manè assumat, & si alvum non deponit, à meridie iterum, & sic bis in die.

℞. *Rasur. lign. Guajac.* ℥iij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Pulp. colocynthid. ℨj.
Sem. Anis. ℨiij.
Coqu. s. a. ex aqu. pur. ad Colatur. ℥xxx.
in quibus dissolv.
Syr. de helleb. nigr. ℥iiij.
Aqu. Theriacal. simpl. ℥j.
M.

Indies post assumtum decoct. melius se habet.

CASUS CIV.

CLarissimus Dominus Sylvius Amstelodami ad fœminam aliquam vocatus fuit, quæ jam per tempus aliquod acerbissimo dentium dolore vexata fuit, cui cum præsens Medicus dentem evelli curavit, malum ad proximum dentem serpebat, quem Medicus quoque evelli jussit, ita ut brevi aliquot dentes evellerentur; interim illa vix aliquod levaminis cum sentiret, illis tandem fessa malis, tum etiam Cl. Domin. Sylv. in consilium adhibuit, qui postquam nihil noxii in dentibus percepit, miratus imprudentiam prioris Medici, tandem mixturam ad sopiendum dolorem præscripsit, quâ dolor etiam fuit sopitus; quo sopito, medicamentum blandè purgans præscripsit, quo humor educeretur, hocque assumto tanta ventris tormina percepit, ut sibi intestina quasi contorqueri & convelli sentiret, quâ materia eductâ, plenè planeque restituta est.

CASUS CV.

22. Jan. VIr quidam per 2. menses sanguinem exspuit, assumta autem conservâ rosar. sanguinem jam non amplius excernit; per aliquot septimanas conquestus est de dolore pectoris, quando tussit, phlegmata alba ac viscida tussiendo excernit, de sequ. mixturâ assumat.

℞. *Aq. Hyssop.*
Fœnic. ana ℥iß.
Acet. stillat. ℨvj.
Tinctur. Cinamom. ℨij.
Ocul. Cancr. ℈j.
Sang. dracon. gr. vj.

Syr. quinque Rad. ℥j.
M.

23. 24. Jan. Magnum levamen habuit, dolor in pectore planè cessavit, adhuc phlegmata alba & viscida excernit tussiendo.

25. Hâc nocte suffocatus obiit.

CASUS CVI.

VIr quidam incidit in aquam frigidam, unde valdè perterritus & frigefactus sensit dolorem & frigus in lumbis; pulsus est contractior (hic signum est febris,) alvus laxior.

Quia malum ipsi ab extrà contigit, & his in casibus sudorifera valdè prosunt, de sequ. mixturâ cochleatim & sæpius assumat.

℞. *Aqu. petrosel.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Theriacal. simpl. ʒvj.
Acet. stillat. ℥ß.
Antimon. diaphor. ʒß.
Syr. quinque Rad. M.

Optimè se habet.

CASUS CVII.

VIr quidam valdè incalescens se exposuit frigori, ubi brevi post insigni febre correptus est, & sensit dolorem in lumbis, ut & frigus ac calorem, ita ut sæpissimè in die mox incalescat, mox refrigescat; dolor dehinc ex lumbis dispergitur per totum ventrem, ut omnia intestina quasi contorqueri ipsi videantur; cardialgia adest; alvus segnior, sitit, & quando potum non assumit cochleatim, eum statim evomit; quæ evomit, amara sunt. Dolor in lumbis nonnunquam tantus est, ut in terram sæpè concidat, & nesciat, quomodo se habet; non potest quiescere.

EXPLICATIO.

Causa horum symptomatum deduci potest ab effervescentiâ in intestino tenui factâ, ab humore pancreatico & bilario in intestinum illud effuso, hinc quia spiritus acidus quàm maximè peccat, quod deduci potest ex ingenti dolore; ad varias autem partes spiritus ille acidus delatus varia quoque instituit incommoda; bilis autem ex illâ effervescentiâ sursum ad ventriculum ejusque orificium superius delata vomitum cardialgiamque instituit.

CURATIO.

Ut vitium humorum illorum emendetur, de sequ. mixturâ sæpius cochleatim assumat.

℞. *Diascord. Fracastor.* ʒij.
Syrup. Card. Bened. ℥iß.
Aqu. theriacal. simpl. ℥ß.
Acet. stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ℈j.
Aqu. fœnic. ℥iiß.
M.

2. Melius se habuit post assumt. cholagogum, à quo quater purgatus est, & in omnibus levamen sensit; conquestus est de dolore faucium, itaque coquantur rapæ in aqu. pur. & assumat de jusculo ad gargarisand. fauces.

5. In omnibus levamen habuit, optimeque cum illo fuit.

CASUS CVIII.

9. Maji. Anno 1664.

JUvenis quidam ante 10. septimanas febre tertianâ laboravit, per aliquot autem dies febris quotidiana illum afflixit; quando paroxysmus illum invadit, dolorem sentit in lumbis, & frigus durat per sesquihoram, calor autem per 2. hor. in calore valdè sitit; appetitus alias est prostratus; urgente calore caput dolet; adhibita sunt Vomitoria, non tamen vomuit, non nauseat; alvus satis est laxa; paroxysmus febrilis cum sudore cessat; quia autem uterque humor peccat, bilis nempe & pituita, alterantia commodè hîc adhibentur, & quidem in formâ mixturæ præscripta.

10. Pondus in ventre sentit; anticipat febris; frigus non fuit grave; venter subindè tumet; heri fuit immunis à febre; hodiè paroxysmum habuit; pergat in assumtione mixturæ hujus.

℞. *Aqu. petrosel & fœnic. ana* ℥ß.
Theriacal. simpl. ℥j.
Acet. stillat. ʒx.
Antimon. diaphor. ʒß.

12. Maji. Hodie horâ undecimâ antimeridianâ paroxysmus illum investavit; frigus primò sensit

sit in lumbis; quod dehinc secundum dorsi ductum dispersum fuit, duravitque per sesquihoram, calor verò per 2. hor. in calore valdè sudavit, ut & postquam paroxysmus penè remisit sine tegumentis corpori adhibitis.

Laud. Opiat. Gr. ij.
Syrup. de Fœnic. ℥j.
M.

Optimè se habet.

CASUS CIX.

9. Maji. JUvenis quidam sub hypochondrio punctiones sensit, per tempus aliquod subinde remittentes, quod malum contraxit, postquam valdè calidus frigidam largiter assumserit; dolores autem tanti fuêre, ut vix loqui præ doloribus posset; Medici qui ipsi adfuerunt, judicarunt esse pleuritidem & venam secare ante 6. dies mandârunt, quod etiam factum, dolores quidem paululum remisserant, sed tamen adhuc satis molesti sunt ipsi; post V. S. anhelosus factus est, & difficilis respiratio ipsum urget. Judicat autem Cl. Sylv. malum illud in ventre & potius intestino tenui locum habere, flatusque ex pituitâ & bile peccantibus excitatos fuisse, murmura enim subinde in intestinis percipere æger asserit, itaque necessum est, ut flatuum generatio impediatur, flatusque producti discutiantur; 2. ut humores peccantes emendentur, & sensim educantur, itaque præscribatur decoct. ex ingredientibus quæ scatent sale volatili.

12. Maji. Per aliquot noctes non quievisse retulit, & noctu pejus se habet cum decumbit, quàm si de die sedeat; noctu enim sentit dolorem in hypochondrio sinistro, unde quasi aliquid ascendere ipsi videtur, & angere pectus; mirum autem est, quòd tale malum non contingat de die, sed de nocte, quando decumbit in lecto; & putat Cl. Sylvius rationem esse, quia quædam plumæ gravem spirant odorem, unde aliquid volatile elevatur, quod corpori nostro se insinuat, & promovet, motum alicujus humoris in eo, qualis qualis ille etiam sit, unde effervescentia tunc contingit, & quâ potest aliquid elevari, quod varia constituit commoda, prout ad varias defertur partes; quia autem non planè liber à febre est, & humores peccantes correctionem requirunt, & somnus ut ipsi concilietur, necessum est, ergò sequ. mixturam cochleatim assumat.

℞. *Aqu. petrosel.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Antimon. diaphor.
Ocul. Cancr. ana ℈j.
Spir. Vin. rectif. ℥ß.

CASUS CX.

9. Maji. VIr quidam portavit onus grave, unde debilior factus in lumbis & sub costis dolorem sentit, subinde febricitat; debilis est, in cruribus circa articulationes cruris tàm dextri, quàm sinistri potiùs rigorem, quàm dolorem sentit, magis tamen in dextro, quàm in sinistro crure; nullus tumor in cruribus observatur; sapor ingratus in ore est, aliàs de nullis amplius symptomatibus est conquestus. Quia vitium in sero esse videtur, ideò præscribatur ipsi purgans hydragogum.

12. Maji. Sudavit, sed paululum, nullum notabile levamen adhuc in pedibus sentit, quod non mirum; quia enim est malum inveteratum, necesse est, ut tractu temporis illud corrigatur.

14. Maji. Vesperi cum decumbit, dolorem capitis sentit, interdiu autem non; manè quando surgit, paululum ambulare potest, sed statim defatigatur, & sedere cogitur; tumor in sinistro pede major, quàm in dextro, ut & dolor, (potest autem tumor & dolor dependere à materiâ serosâ viscidâ & acri) alvus per duos dies fuit adstricta, sudavit paululum ab assumto decocto; nihil autem dejecit per alvum, ut educantur humores serosi.

17. Maji Maculæ scorbuticæ cum dolore præthereà accedunt, quod non tam malum signum, quia ad superficiem sensim malum propellitur. Externè crura illinat sequ. Ungu.

℞. *Ung. Martiat.*
Ol. Lumbric. ana ℥ij.
M.

20. Maji. In eodem statu fuit, sed hodiè 21. Maji cruris tumor versus inferiora minuitur; in superioribus in eodem statu permanet, dolor in interioribus tumoris est, scil. in musculis, seu eorum carne, humor acris adest, dolor verò hic non est à distensione, melius habet, cum decumbit, pejus autem ubi surgit, idque ad meridiem usque ratio quia sanguinis fluxus, dum extrà lectum est, non æquè procedit, qui sanguis, ubi magis hæret, majorem molestiam creat, deinde etiam reliqui humores, qui in habitu sunt, dum, cum interdiu magis moventur, malum augent,

 deinde

deinde tempore somni à spiritibus volatilibus in somno acris ille humor magis temperatur.

Scorbutus sæpè in interioribus est satis vehemens, & tunc nullæ maculæ adsunt, sæpè exteriores partes magis afficit, & tunc maculæ apparent; interdum ubi malum ad extremum pervenit, ut ex interioribus ad exteriora penetret, & tum maculæ similiter apparent. Balneum & fotus hic conveniunt, nisi sumptibus parcendum esset, & tunc Decoct. lign. Guajac. & Baccar. Junip. convenirent.

24. Maji. Pedum tumor non tàm durus nec magnus nec etiam tensio tanta. Sensit dolores ventris hodiè, (potest fieri, ut humores, qui in pedibus diu hæserunt, doloremque causarunt, magis soluti sint, & ad intestina delati unde dolor) & pro bono signo habet Cl. Sylv. dolor in pedibus valdè diminutus.

1. Junii. Benè se habuit, sed die 2. pejus, & hoc sensit, quòd alternis diebus pejus habeat, hinc non dubitandum, quin aliquid febris intercurrat; nullus enim affectus præter febrem per paroxysmos invadit; pejus autem habuit hic æger, quoad dolorem & tensionem in cruribus. Ad fomentandos pedes

℞. *Rad. Alth.* ℥ij.
Fol. Absinth.
Abrotan.
Card. Bened.
Matricar.
Summitat. Melilot.
Chamomill. Rom.
Flor. sambuc. ana. M. j.
Baccar. Junip. ℥iij.
Laur. ʒj.
Sem. Cumin ℥ß.
Concis. & Contus. d. ad Chart.
Coq. in s. q. cerevis. tenuior. aut aq.
Cum Decoct. calid. pedes foveantur.

16. Junii. Rigiditas in pedibus & quidem in suris adhuc permanet; tormina in ventre habuit; commodum esset, si liceret instituere fomentum ex Spir. Vin. paratum. Sed intereà alia quæ etiam præstantia sunt, non intermittemus; addantur igitur fomento suprà præscripto Fæc. Vin. ℔j. quæ in hoc casu egregiæ sunt. Post fotum sequ. linimento illinantur suræ, & quidem illo in loco, ubi maximam persentiscit rigiditatem.

℞. *Spir. Vin. Rectif.* ℥iij.
Camph. ʒß.
Ol. Succin. ℈j.
M.

In tali casu quoque convenit Ol. de lateribus & balsamus Sulphuris.

18. Junii. Circa finem musculorum inprimis in dextro pede in tendinibus puta, majorem rigiditatem sentit, quàm aliàs, quod potest esse à materiâ viscidâ eò delatâ, unde ubi difficilius discutitur, ob partes membranosas, facilius autem in partibus carnosis.

CASUS CXI.

9. Maji. Vir quidam per aliquot septimanas febre tertianâ laboravit, & adhuc laborat; ingruente paroxysmo frigus sentit in lumbis, quod durat per sesquihoram, calor autem per 4. hor. & in paroxysmo distensionem ventris patitur.

24. Per aliquot noctes valdè sudavit, & quidem horam post cum petierit lectum; noctu dum sudat, non quiescit, sed manè & interdiu dormit; in principio sudoris sentit dolorem magis urgentem in hypochondrio sinistro, quàm aliàs; alternis diebus febricitat, & dum febricitat, dolor in hypochondriis gravior est, non negandum tamen, cum tàm sudet, illum febricitare etiam, ab effervescentiâ enim factâ in intestino tenui, dolor in hypochondrio, & quicquid ad cor deducitur, ibique novam effervescentiam instituit, febris quoque oritur, & in paroxysmo tunc sudor erumpit, non autem malum hic sudor videtur signum, & spes est, brevi inde fieri mali solutionem.

25. Maji. Hodiè habuit febrem, frigus duravit ultrà horam, calor non molestus fuit; in frigore pulsus frequens & compressior; in calore frequens & dilatatior; caput dolet nonnunquam in frigore, nonnunquam in calore, nonnunquam etiam extra paroxysmum ab aliquo acre, quod elevatur ante paroxysmum, & partes capitis sensibiles lancinat; quod autem quædam magis capitis doloribus sint participes, provenit à partium constitutione, quatenus in hoc subjecto partes magis aptæ sunt ad recipiendum vitiosum humorem, quàm in alio.

30. Maji. In lumbis tempore paroxysmi dolores lancinantes sensit, non tamen adeò gravis fuit paroxysmus; noctu dolorem cinguli adinstar ventrem ambientem sentit; circa finem autem paroxysmi ventris tumorem habet. Putat Cl. Sylv. circa finem febris aliquam pituitæ viscidæ partem in flatus jam abire.

14. Hesternâ die assumsit lac dulce, unde tormina in ventre sensit; quæ deducenda sunt à lacte coagalato, uti hoc in melancholicis fit, qualis & hic æger est.

NB.

NB. In lactis coagulatione pars butyrosa cum caseosâ jungitur, serosa verò separatur. Idcircò lac coagulatum per salia volatilia & plantas aromaticas similiaque medicamenta, quale est sequ. corrigitur.

℞. *Aqu. Menth.*
Puleg. ana. ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥iß.
Syr. de Fœnic. ℥ij.
M. assumatur Cochleatim.

CASUS CXII.

9. Maj. VIr quidam conqueritur adhuc de gravitate totius corporis, inprimis autem artuum inferiorum; alvus semper adstricta est, nisi adhibitis medicamentis laxior reddatur.

CASUS CXIII.

9. Maji. FOEminæ cuidam circa vesperam venter intumescit; alvus est adstricta; in regione ventriculi compunctiones sentit sub costis; nausea subinde adest; sapor amarus horis matutinis in ore, & tunc incalescit; manè circa regionem renalem sentit dolorem, qui antrorsum vergit, nauseamque excitat; calore accedente melius se habet, & tum aliquid quasi fauces comprehendit; nullum frigus sentit.

EXPLICATIO.

Malum hoc species est affectionis hypochondriacæ, & pituita viscida & stiptica hîc peccat, & illa imprimis ratione viscíditatis; bilis autem peccat, quod non possit pertransire pituitam, ut magis vires suas exerat.

CASUS CXIV.

9. Maji. FOEmina quædam quæ hactenus scrophulis laboravit, indies jam pejus habet, & scrophulæ indies excrescunt & duriores fiunt, & subinde suffocatio uterina eam infestat.

10. Maji. Hodiè dolores ingentes circa lumbos sensit, ut partes quasi dilacerari videantur; ut igitur magis incidatur & attenuetur pituita viscida in glandulis hærens, de sequentibus pilul. cras manè quinque assumat.

℞. *Gumm. Galban. c. acet. pp.* ʒß.
Chalyb. pp.
Mastich. el. ana. ℈j.
Carabes albiss. Gr. XV.
Myrrh. Rub.
Castor. ana. Gr. XII.
Croc. Britannic. Gr. VIII.
Trochisc. Alhandal.
Resin. Jalapp.
Scammon. ana. ℈j.
Ol. Gran. Junip. Gutt. VI.
M. f. a. & f. Pilul. N°. L.

12. Maji. Quinquies dejecit à pilulis, & quidem magnâ copiâ; antehâc pilul. assumsit, illas tamen non tam potenter operatas esse testatur, sed doloribus totius corporis affligitur, ut & capitis dolore tumores scrophularum majores sunt, quàm unquam fuêre.

19. Maji. Conquesta est de dolore lancinante & pungente capitis, in parte inprimis anteriore; dolorem sentit in lumbis; assumsit de pilulis, à quibus ter dejecit.

1. Junii. Hactenus mediocriter se habuit; pilulis subinde usa est; scrophulæ in sinistrâ colli parte penè curatæ sunt, non item in parte dextrâ, hodiè 23. Jun. conquesta est de summâ capitis gravitate, quam per aliquot dies sensit; non rejecit phlegmata per os, sed in faucibus materiam hærere refert.

℞. *Fol. Majoran. recent.* P. j.

Aliquot folia terantur, & naribus indantur.

CASUS CXV.

MUlier quædam quartanâ hactenus laboravit, & quidem per 8. septimanas; paroxysmus cum calore ingruit, qui sentitur in lumbis, & semper ferè calor adest, nullum autem frigus; cum febris discedit, venter inflatur; molestissimè tussit; calor, cum ingruit paroxysmus, in lumbis incipit, & in hypochondrio dextro aliquando commoratur, desinit demum in sinistro; durat autem paroxysmus per 12. horas, in quo tussis valdè molesta est, eaque sicca, horis matutinis hæmorrhagiam narium satis largam patitur; in principio hydrope laboravit, & in sinistro hypochondrio apostema habuit; febre discedente totum corpus sudore diffluit; alvus adstricta est; sequenti die post

post paroxysmum tumor ventris illam infestat.
Præscriptum est sequ. Decoctum.

℞. *Rad. Levistic.*
Apii. ana. ℥j.
Sem. siler. montan.
Dauci. ana. ʒij.
Baccar. Junip. ℥iß.
Coqu. ex aqu. pur. ad Colatur. ℥xxx. *quibus add.*
Syr. de Helleb. Nigr. ℥iij.
Tinct. Cinamom. ʒß.
M.

De hoc Decoct. bis terve in die haustulum assumat.

Casus CXVI.

Mulier quædam per longum tempus valetudinaria fuit, unde corpus planè emaciatum; phlegmata ejicit multa, magis purulenta quàm viscida; aphtis quoque per aliquot dies laboravit, & valdè debilis est, ardorem summum in faucibus sentit & valdè tussit, Phlegmata illa purulenta exulcerationem pulmonum arguunt, & phtysi hanc fœminam laborare certum est, quia autem de aphtis valdè conquesta, de sequ. utatur medicamento.

℞. *Aq. Hord* ℥ij.
Syr. Viol. simpl. ℥iß.
Lap. Prunell. ʒß,
M.

Obiit.

Casus CXVII.

11. Maji. Mulier quædam per longum tempus laboravit ex ulcere colli vesicæ; unde urinam cum summâ difficultate & summis doloribus emittit, itaque de sequ. mixturâ subinde cochleatim assumat.

℞. *Aqu. Petrosel.*
Fœnic. ana. ℥iß.
Acet. Stillat. ℥ß.
Tinct. Cinamom. ʒiij.
Antimon. Diaphor. ℈j.
Laud. Opiat. Gr. iij.
Syr. de Fœnic. ℥j.
M.

℞. *Mass. Pil. de Cynogloss.* ʒj.
Form. Pilul. N°. lx.
Sumat. subinde j.

Ab assumptis pilul. semper sentit levamen.

Casus CXVIII.

9. Maji. Mulier de summo ventris dolore in dextro hypochondrio conquesta est, in cujus auxilium sequ. Mixtura est præscr.

℞. *Aqu. Fœnic.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥ß.
Acet. Stillat. ʒvj.
Ocul. Cancr. ʒß.
Laud. Opiat. Gr. ij.
Syr. quinq. Rad. ʒvj.
M.

Quinquies in die sumat cochl. j.

Casus CXIX.

9. Maji. Ante quadriennium ancilla laboravit febre erraticâ, ex quâ restituta est, & ante 14. dies incidit in febrem quartanam, frigus ingruente paroxysmo ipsi non est molestum, magis autem calor.

Casus CXX.

9. Maji. Mulier quædam cum valdè caleret se frigido exposuit aëri, eadem calefacta subitò frigus passa est, inde malè se habuit, & colli glandulæ tument, præscripta est mixtura.

11. Maji. Melius se habet, sed die 12. conquesta est de mensium fluxu, qui typum non servat, & fluxus est diminutus & rarior, ut autem sanguis magis disponatur, & ad fluxum illum naturalem promovendum de seq. decoct. singulis diebus haustum assumat, & continuet in illo assumendo, donec illud absolverit.

℞. *Rad. Angelic.* ʒj.
Levestic. ʒß.
Spic. Nard. Indic.
Schœnanth. ana ʒß.
Fol. majoran.
Puleg.
Arthemis. Rubr.

Sabin. ana. Mj.
Sem. dauc.
Anis.
Cinamom. acut. ana. ℨij.
Baccar. Junip. ℨj.
Coqu. s. a. ex aqu. pur. ad colat. ℥xxx.
add.
Syr. de Arthemis. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
M.

CASUS CXXI.

8. Maji. MUlier quædam per aliquot dies febre ardente laboravit, & gravi capitis dolore; præscripta est Mixtura cum Laud.

10. Non melius se habuit, ab assumptâ mixturâ, sed ardorem in oculis percipit, alvus segnior est; cras assumat haustum cholagogum.

11. Maji. Paulò meliùs se habet hodiè, ardor non tantus amplius est in oculis, nec dolor capitis; commodè ab assumpto haustu purgante alvum deposuit, tumor tamen in crure adhuc illam molestat, & videtur humorem non solum ex parte beneficio medicamenti eductum, sed & magis versus illas partes motum.

CASUS CXXII.

9. Maji. MUlieri quædam, quæ ante 9. septimanas fœtum enixa est, 14. dies post tempus illud exclusionis tumorem & dolorem cruris sentit; tumor est œdematosus, & mulier subinde febricitat. Hoc malum nonnunquam circa pauperculas contingit, quando non benè ab obstetricibus tractantur circa partum.

NB. In puerperis leniter procedendum, & talia, quæ humorem peccantem temperant, imprimis verò roborantia adhibenda.

Hactenus pessimè habuit, hodiè 20. sua mala paululum referre potuit, nempe secundinas nondum esse exclusas, itaque assumat haustum decoct. Casu LXI. præscript. quod ad menses & secundinas expellendas est egregium. Obiit.

CASUS CXXIII.

9. Maji. FOEmina quædam per aliquot septimanas subinde febricitavit; cum ingruit paroxysmus, frigus sentit in lumbis, quod durat per horam, calor autem qui subsequitur, per 3. hor. tussit, quamdiu febricitat; in calore nonnunquam delirat; jam per 2. dies copiosè sudavit, ex summo animi mœrore morbum sibi contraxisse fassa est.

CASUS CXXIV.

10. Maji. MUlier quædam per aliquod tempus febricitavit, frigus primò sensit in lumbis, quod dehinc per totum corpus est dispersum; frigus per semihoram duravit, calor autem per 2. hor. & in calore deliravit, febris autem hæc fuit quotidiana intermittens; per aliquot autem dies febris valdè declinavit, attamen aliquot ejus adsunt vestigia, alvus non satis respondet.

Quia autem malum hoc penè superatum est, tamen ut humores magis corrigantur & educantur, citiusque promoveantur, de sequ. decoct. singulis diebus manè bonum haustum assumat.

℞. *Herb. Taraxac.*
Cichor.
Fumar.
Fœnic.
Bethonic. ana. M. j.
Tamarind. ℥ij.
Coqu. ex aqu. pur. add.
Syr. de Rhabarb. simpl. ℥ijß.
Misc.

CASUS CXXV.

10. Maji. MUlier quædam per 22. septimanas fluxum mensium non habuit, dolor in utroque ventris latere, venterque turgidus fuit, ante 6. septimanas in summam pedum debilitatem incidit, qui subinde tument, subindè autem detument; ardor in interioribus frigus in exterioribus viget; antequam in hoc pedum malum incidit, quoties per urbem ambularet, vehementissimè tremebat, & post in illud pedum malum incidit; purgantia quoque circa idem tempus fuêre adhibita, nullo tamen cum levamine; antè 7. menses animi mœrore affecta est, quem supra dicta mala sunt secuta, præterea imprimis circa regionem lumborum summum sentit ardorem. Malum hoc ad affectionem hypochondriacam refertur.

Tumor ventris à flatibus; tremor autem à pituitâ acidâ, uterque igitur humor hic corrigi debet.

12. Maji. Maximè conqueritur de difficultate & dolore in urinâ reddendâ; urinam omnem non potest commodè excernere; arenulæ in fundo urinalis observantur, itaque de sequ. Mixturâ Cochleatim subinde assumat.

℞. *Aq. Petrosel.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Spir. Vin. Rectif. ʒx.
Salis Rectif. Gut. xii.
Laud. Opiat. Gr. iij.
Syr. quinq. Rad. ℥j.
Misc.

25. Maji. Alvus segnior, nec à pilul. fœtid. N°. 5. dejecit; venter magis intumescit, & per 6. menses menstrua non habuit; facies valdè formosa, & faciei alicujus ægrotæ minimè similis; quia autem cautè cum iis procedendum, in quibus menses subsistunt, sæpius enim fucus latet, cum virgines de subsistentiâ mensium conqueruntur, de sequ. decoct. bis terve in die haustum assumat, donec sequatur dejectio.

℞. *Rad. Apii.* ℥j.
Levistic. ℥ß.
Fol. Majoran. M. j.
Pulv. Rad. Jalap. ℥iß.
Tart. Crud. ℥ij.
Coqu. ex aqu. pur. in col. ℥xx. *dissolv.*
Syrup. de Rhabarb. simplic.
Helleb. Nigr. ana. ℥iß.

12. Junii. A decocto venter, qui aliàs adstrictus, jam satis respondet, & menses, qui per 25. septimanas non fluxerunt, heri fluere cœperunt.

14. Junii. De pedum tumore conquesta est, bis dejecit.

℞. *Rad. Angelic.* ℥ß.
Fol. Sabin.
Matricar.
Puleg.
Arthemis. Rubr.
Majoran.
Flor. Chamomill. Rom.
Sambuc. ana. M. j.
Sem. Cumin.
Dauci.
Urtic. Rom. ana. ℥ß.
Baccar. Laur. ℥j.
Concis. & contus. gross. mod. dentur ad chart. pro fotu pedum, coqu. ex aqu. pur. aut cerevis. tenui.

CASUS CXXVI.

10. Maji. Mulier quædam per annum ferè se malè habet, inprimis in sinistro hypochondrio, ubi dolores sensit, jam autem de eodem dolore eodem in loco perseverante conqueritur, & dolor vergit jam à sinistro hypochondrio ad lumborum regionem, & ita ad dextrum hypochondrium. Duabus aut tribus horis post assumptum cibum pejus se habet, & cardialgiam patitur, ubi cor angitur, sudor erumpit, & quando ita angitur, cogitur surgere & ambulare, aliàs pessimè se habet, corpus interdum inflatur, appetitus satis bonus; sitis non multum illam infestat, menses non commodè fluunt. Omnia hæc symptomata arguunt affectionem hypochondriacam; ut igitur humores temperentur, mixtura præscripta est, & decoct. incidens & attenuans pituitam viscidam, eamque evacuans.

12. Maji. Dejecit quidem, sed nullum levamen sensit, dolores intolerabiles illam urgent, qui tanti, ut difficulter contactum vestimentorum ferre possit, (quod nonnunquam & utplurimum fit in Colicâ passione,) omnia enim contorqueri in ventre inprimis circa umbilicum ipsi videntur; flatus adsunt, qui tendunt sursum non deorsum, itaque necessum est, ut exhibeatur medicamentum quod dolores sedet, flatusque discutiat.

Flatus ipsam hactenus valdè urserant, unde venter sæpius tumuit, sed per convenientia remedia est restituta ad pristinam valetudinem.

CASUS CXXVII.

10. Maji. Mulie quædam conqueriter de continuo dolore in sinistro hypochondrio, & circa regionem ventriculi, & in regione lumbari; in dextro quoque hypochondrio tale malum sentit, ut & ardorem, dolores autem noctu sunt graviores, unde non potest quiescere; nausea illam molestat, antehàc vermes per superiora & inferiora se excrevisse retulit.

Hìc peccat uterque humor, bilis scil. & pituita, primariò tamen pituita, quæ viscidior est; necesse autem est, ut ad æstum bilis temperantia & incidentia humores viscidos accedamus, ut ad eductionem possint deduci.

11. Maji. Valdè nauseabunda est, & inclinata ad vomitum, non autem potest pervenire ad illum, igitur cras sequ. Vomitor. assumat.

℞. Oxy-

℞. *Oxymel. vomitiv.* ℥iij.
Aqu. Menth. ℥ijß.
Misc.

12. Maji. Multa biliosa evomuit, dolorem sentit in dextro hypochondrio & lumbis, deinde quoque circa regionem ventriculi; cibum statim evomit, postquam illum assumsit, potum autem non item; itaque necesse est, ut bilis temperetur, & ejus acrimonia emendetur. Post assumtum cinamomum non amplius vomuit, sed melius se habuit. Post assumtum sem. Zedoar. ℈iiij. duos vermes excrevit.

29. Maji. Omnia quæ assumit, evomit iterum, & conqueritur de angustiâ circa præcordia; quæ evomuit, fuerant amara, & paululum viscida; per 12. septimanas non experta est menses, sentit nonnunquam quasi aliquid ad fauces assurgeret, illasque constringeret; hodiè cum tria tantum appeteret pruna Damascena, quæ ipsi suppeditata sunt, ipsisque assumptis vomitus cessavit.

30. Maji. Febrem sensit, sed calor & frigus fuëre satis levia.

Casus CXXVIII.

10. Maji. Vir quidam per 4. septimanas malè se habuit, & diarrhæam per illud tempus passus est, unde valdè debilitatus; affligitur quoque tussi, unde non potest noctu quiescere; appetitus est prostratus, quoties aliquid assumere conatur, nauseat; frigus passus est, in dextro crure, exinde pes affectus & demum os ischii. Materiam catarrhosam hîc peccare certum est, qualis autem illa sit, ex sequentibus adhuc dicendis patebit, interim quoad curationem commodissimum est adhibere medicamenta, quæ discutiunt materiam peccantem, & impediunt largiorem alvi fluxum.

℞. *Rad. Petasitid.* ℥j.
Rasur. C. C. ʒiij.
Baccar. Junip. ℥ij.
Fol. Card. Bened. M. j.
Coqu. in s. q. aqu. ad Colat. ℥xx. *add.*
Syrup. Card. Bened. ℥ij.
Aqu. Theriacal. simpl. ℥j.
Misc.

14. Maji. De immobilitate dextri cruris conquestus hodiè illud commodius movere potuit; tussit valdè, & post longam tussim materiam spumosam & viscidam excernit; spumosa autem fiunt partim ex conquassatione & nisu illo in tussi, partim ab aëre admixto sputis serosis, & quando materia valdè tenuis & acris, tunc in delicatioribus Sacch. Alth. & Pilul. de Cynogloss. ad incidendum autem materiam viscidam Troch. Becchic. Alb. si utrumque concurrit, vel si adest materia viscida & tenuis, inspissantia & incidentia permisceantur. Obiit.

Annotata ex dissectione ipsius cadaveris.

Pinguedo in abdomine planè erat absumta; Omentum planè sursum erat tractum, & solummodò tegebat intestinum colon; intestina tenuia autem erant omento destituta. Parum aquæ ad ℔ß. aut ℥viij. tamen in cavitate abdominis reperiebantur. Intestina flatibus erant distenta. Ventriculi orificium superius quasi excoriatum erat, & valdè rubebat. Liquor in ventriculo continebatur, cui aliquid ramentosi innatabat, uti in aphtis observatur.

Hepar colore flavo externè penitus erat tinctum. Vesicula fellis admodum parva erat, & parum admodum bilis in eâ cernebatur. In intestino tenui, ubi inseruntur ductus bilarius & pancreaticus levis excoriatio erat facta. Pancreas admodum flaccidum erat. In dextrâ pectoris cavitate multa aqua reperiebatur cruenta. Dexter pulmonis lobus pessimè se habebat, & longè durior erat sinistro; quatuor aut quinque foramina observabantur in dextro, ex quibus pus effluebat; in parte ejusdem lobi superiore apostemata deprehendebantur. Sinister pulmonis lobus parte superiori firmiter adhærebat pleuræ, & parte inferiore diaphragmati. In sinistro pectoris latere membrana pleura dicta etiam corrupta erat & excoriata. Lobus pulmonis dexter ubi attigerat diaphragma, eique adhæserat, illo in loco excoriatum erat. Cor firmissimè adhærebat pericardio, & opus habuit vi, quò à pericardio separaretur, eoque separato deprehendebatur plana ejus excoriatio (hoc contingit ab acrimoniâ humoris, qui excoriat partes, facitque eas cum aliis faciliùs cohærere) Cor admodum parvum erat & flaccidum. Interna cordis substantia præter naturam pallebat. Vasa cerebri posteriora sanguine admodùm turgebant, anteriora etiam, sed nullus sanguis in illis erat. Cerebri substantia aliàs benè se habebat.

Casus CXXIX.

Vir quidam tussi admodum angitur, & nihil potest tussiendo excernere, unde valdè difficulter respirat, assumsit mixturam sed exinde nullum levamen sentit, quotidiè febricitat; cum invadit

vadit paroxyſmus, frigus ſentit, primò in pedibus, deinde in lumbis; poſt prandium ſtatim ingruit paroxyſmus, & cum per ſemihoram frigus duravit, incidit æger in ſomnum, & ex eo expergefactus, ſummo ſudore corpus ejus eſt diffuſum; reſpiratio valdè difficilis eſt, pulſus frequens; ſitis maxima eaque continua & ſumma linguæ ariditas.

16. & 17. Maji. Poſt aſſumtum lac dulce dolorem lancinantem & pungentem in ſiniſtro hypochondrio ſenſit, & cauſa eſt lac, quod coagulatur & in flatus mutatur; quæ ejicit, acriora ſunt & calida, à bile quæ deorſum vergit, quod bonum eſt ſignum. Melancholicis lac non conducit, quia in illis abit in coagulum.

17. Dolor per totum abdomen; lingua arida; dolor eſt inſtar cinguli corpus ambiens, dolor etiam aſſurgit verſus dextram papillam; ſumma oris amaritudo; phlegmata tenaciſſima & viſcidiſſima, tuſſis moleſta eſt, quod fit ab hepate, quod in motu tuſſis attollitur, inteſtinaque premit; facilè in aphtas incidere poſſet; quicquid viſcidum eſt, à pituitâ habet ipſa bilis quando viſcida eſt; dolor ille, qui cinguli inſtar corpus ambit, in inteſtinis eſt, dolor in papillâ ab efferveſcentiâ, in quâ aliquid attollitur, & ad illas partes defertur; vel quia illæ partes facilè refrigerantur, pejus ſe habent.

18. Dolor ventris ceſſat; jam à jugulo uſque ad inguen ſiniſtri lateris dolorem ſentit; oris amaritudo adhuc perſeverat; alvi fluxus durat & linguæ ſiccitas; ad alvi fluxum extinguatur ferrum candens in cereviſiâ, quæ ipſi exhibeatur.

19. Tuſſit adhuc, & dolor totius lateris noctu abiit, ſed alius dolor ſubitò acceſſit, circa inſertionem ductus bilarii; lingua adhuc arida eſt.

22. & 23. Conqueſtus eſt de ſummâ linguæ ariditate, ut & de ingenti ſiti; os amaricat; nec calorem nec frigus notabile ſentit; lingua quoque livido colore tincta eſt; ariditas autem linguæ dependet partim à bilioſis halitibus; qui ad os deferuntur, quod patet ex oris amaritudine, bilis enim quoad ſal lixivioſum quod in eâ eſt, vim ſiccandi habet; partim quoque à cauſâ externâ linguæ ſiccitas deduci poteſt, quia æger hic ſemper aperto ore, quamdiu ægrotavit, reſpirationem duxit; ratio autem eſt, quòd ægri aliqui aperto ore reſpirent, quia aër per nares inſpiratus non ſufficit ad inſpirationem, propterea aperto ore ducere quoque debent ſpiritum; hoc quoque locum habet in iis, quibus nares ſunt obſtructæ, à quacunque cauſâ etiam id proveniat. Lividitas linguæ etiam à bile eſt, nihil enim eſt in corpore noſtro, quod magis tingat aliquid, quàm bilis. Ad ariditatem linguæ præſtantiſſimum eſt Decoct. Fol. Semperviv. Maj. Solan. Sem. Aquileg. Semperviv. autem prævalet, & ſufficit vel ſuccus expreſſus, vel Fol. ſemperviv. Maj. à quo ſuprema pellicula eſt abſtracta, quod folium dehinc linguæ imponitur; præſtantiſſimum quoque eſt ſequ. medicamentum.

℞. *Succ. Semperviv.* ℥iiij.
Syr. Viol. ſimpl. ℥j.
M. f. linctus, de quo ſæpiſſimè lingat.

3. Junii. Hodiè multa phlegmata purulenta partim tuſſiendo, partim vomendo excrevit; & ſi quis præcedentia Symptomata in hoc ægro probè obſervaverit, inflammationem in pulmonibus adfuiſſe probabiliter concludet; valdè debilis eſt, & difficulter admodum reſpirat; in natibus tumorem quaſi in principio fientis gangrænæ obſervari ſolet, nateſque ſenſim rubere incipiunt, cui tumori applicetur empl. diapalm. præterea ad expectorationem materiæ purulentæ de ſequ. Decoct. ſubinde aſſumat hauſtum.

℞. *Rad. Liquirit. Raſ.* ℥ß.
Fol. Tuſſilag.
Violar. ana M. j.
Heder. Terr. M. ij.
Paſſul. Maj. Mundat. ℥ij.
Coq. ex aqu. pur. ad Colatur. ℥xxv. *add.*
Syrup. Jujubin. ℥j.

NB. Omnia antimonialia in phtiſi proſunt, ſi modò ritè parentur, & paucâ quantitate exhibeantur, inprimis ſi vires robuſtæ ſatis ſunt; in hoc autem ægro talia adhibere inconveniens foret, ob ſummam ejus debilitatem.

4. Junii. Vomuit purulenta, & valdè debilis eſt.

5. Obiit.

Annotata ex ejus Sectione.

Pinguedo in abdomine planè conſumta erat. Primo intuitu inteſtinorum detracto omento inteſtinum colon planè obliquo ductu ab oſſe coxendicis verſus ventriculum transferebatur. Omnia inteſtina flatibus erant diſtenta, inprimis autem ipſum inteſtinum Colon; inteſtina tenuia valdè rubebant, purpureumque colorem habebant; quem tam immenſè rubrum in inflammatis inteſtinis nunquam obſervavit Cl. Sylvius, ſed potius notavit colorem ex rubro nigreſcentem. Inteſtina quæ in profundo hærebant, magis rubebant, quàm quæ in patulo ſita erant, & ratio hæc eſt, quia hic mortuus, cum adhuc in vivis decumberet, multum potum aſſumſit, inde per materiam potulentam id quod efferveſactum in inteſtino illo temperatum qui-

quidem est, sed ad alia intestina tenuia scil. propulsum ibique hærens & aliis humoribus corruptis occurrens majorem corrosionem & inflammationem instituit. Ventriculus valdè ad latus dextrum inclinabat. Epar admodum flaccidum erat. Lien longè durioris substantiæ quàm epar.

Multum bilis in folliculo fellis continebatur, & quas attigerat partes folliculus fellis, illæ flavebant valdè, quod fit à bilis acrimoniâ. Fibræ in intestinis valdè rigidæ erant, & beneficio illarum motum peristalticum fieri judicat Cl. Sylv. Mesenterium tantillum erat membranosum, & omni pinguedine destitutum intestinum tenue, quod sub mesenterio fertur, & in quod inseruntur duo illi ductus, pancreaticus nempe & bilarius internâ substantiâ suâ cruentum erat, & partes ejus abrasæ, inprimis illo in loco, ubi est egressus istorum ductuum; cruentum autem erat usque ad ventriculi orificium inferius. Ventriculi rugæ à materiâ fœdâ & nigricante planè erant obliteratæ. Pancreas admodum laxum erat, & immisso tubulo in ductum pancreatis totum pancreas cum omnibus vasis attollebatur, nec non vasa innumerabilia in ejus superficie. NB. Quinque vix digitos transversos distat insertio utrorumque ductuum, à ventriculi orificio inferiori in intestino. Pulmones in utroque latere adhærebant pleuræ, magis tamen in sinistro, ubi tanta erat adhæsio, ut summa cum difficultate facta est separatio inprimis circa costam 6. & 7. legitimam, inter diaphragma, pulmonem & pleuram materia purulenta ac fœda hærebat, magnâ satis quantitate & ultrà pintam j. exhauriebatur. Dexter pulmonis lobus inferior planè à materiâ illâ purulenta consumptus erat, nec vestigia illius apparebant. Diaphragmatis substantiâ illâ in parte incipiebat corrumpi ab acrimoniâ puris. In sinistro pulmonis lobo apostema erat, & aliquid materiæ purulentæ exhauriebatur, qualis hic mortuus in vitâ suâ & quidem paucos dies ante mortem magnâ satis quantitate tussiendo excrevit. Ubi erat apostema in lobo sinistro scil. inferiori, ibi etiam observabatur corruptio istius lobi. Ex cavitate thoracis sinistrâ parte exhauriebatur aqua cruenta, colorem vini rubelli referens, qualis aqua quoque bonâ quantitate continebatur in ipso pericardio. Cor admodum flaccidum erat, omnique sanguine vacuum, in reliquis quoque vasis nullus planè observabatur sanguis; pulmones admodum turgidi erant, & tamen nulla durities in illis observabatur. Diaphragma costis nothis & extremis adhærebat; Dura mater firmissimè adhærebat cranio. Vasa cerebri sanguine admodum turgebant, aliàs nihil in cerebro notabile observabatur.

CASUS CXXX.

10. Maji. VIr quidam febricitat, & quidem febre tertianâ, quâ laboravit per totam hyemen; frigus per horam, calor per semihor. durat; frigus sentit in ventre; in frigore quoque magis sitit, quàm in calore, alvus est adstricta. Pituitam viscidam vergentem ad salsedinem peccare putat Cl. Sylv. itaque decoctum incidens præscripsit.

CASUS CXXXI.

11. Maji. MUlier quædam per longum tempus scorbuto oris laboravit, & manè materiam admodum viscidam ejicit summâ cum difficultate; siccitas gutturis adest. Ad oris collationem

℞. *Rad. Bistort.* ℥ij.
Fol. Salv.
Flor. Rosar. rubr. ana. M. j.
Sem. Levistic. ℨj.
Alum. crud. ℨiij.
Coq. s. a. ex. aq. pur. in Collat. ℥xvj.
dissolv.
Mell. Rosat. ℥j.
Acet. Vin. potent. ℥iß.
Misc. f. Gargarismus.

Ad phlegmata crassa & viscida commodius dissolvenda.

℞. *Aq. Hyssop.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Acet. dest. ℨvj.
Spir. Vin. rectif. ℨiij.
Ocul. Cancr. ℨß.
Syr. quinq. Rad. ℥j.
Misc.

Assumat Cochleatim.

14. Maji. De summo æstu in faucib. conquesta fuit; aphtis quàmplurimis obducta est lingua; de sequ. decocto subinde assumat haustum.

℞. *Rad. Alth.* ℨij.
Fol. Malv.
Sempervív. Maj. ana. M. j.

Rasur. C C.
Semen. Aquileg. ana ℥ij.
Coqu. ex aqu. pur. ad Colat. ℥xx. *add.*
Syrup. Viol. simpl. ℥ij.
Misc.

CASUS CXXXII.

VIr quidam sexagenarius hactenus de difficili respiratione conquestus nulla medicamenta in sui auxilium assumere voluit, cum autem jam debi- & mortem metuens sit, petit remed. quod est sequ.

℞. *Aq. Hyssop.*
Fœnic. ana. ℥j.
Acet. stillat. ʒvj.
Tinct. Cinamom. ʒiij,
Ocul. Canc. ℥ß.
Syr. quinq. Rad. ℥j.
Misc.

13. Maji. Postquam assumsit medicamentum de die in diem commodius respirat; noctu autem gravior est anhelatio; vesperi venter tumet & distenditur; assumto alimento per 3. horas pejus habet, unde cibum non assumit, quamvis fames urgeat ipsum; per biduum non dejecit.

19. Hâc nocte benè habuit, sed hodiè post meridiem anhelatio de novo illum infestavit ob defectum medicamenti; retulit enim si ad manus semper haberet medicamentum suprà præscript. melius se habere; appetitus est prostratus, appetit & quidem sæpè hoc vel illud edulii genus, sed quando ipsi offertur, ab illo abhorret. NB. Semel biduò tantum dejecit, & de pedum dolore conqueritur; non potest incedere, nisi ab alio ducatur.

28. Maji. Hac nocte pejus habuit; pulsus valdè debilis est; phlegmata fœda & cruenta excernit.

4. Junii. Obiit.

Annotata ex Sectione Cadaveris ejus.

Dissectis abdominis musculis humiditas in ipsis observabatur, inprimis inter musculos & peritonæum. Pinguedo planè consumta erat; nullum omentum, quod intestina tegeret, observabatur, sed omne sursum tractum erat ad ventriculum, eratque fœdi coloris; omenti pinguedo erat fusca. Aqua multa in abdomine continebatur colore flavo, sapore subamaro & paululum acido. Intestina tenuia flatibus admodum turgebant, inprimis illud intestinum in quod inferuntur ductus bilarius & pancreaticus. Inflato ductu pancreatico intumescebant penè omnia mesenterii vasa.

NB. Intestinum Colon mediantibus aliquot membranulis firmiter annexum erat vesiculæ bilariæ, an per illas membranulas aliquid bilis trans sudet ad intestinum colon, illudque ad deponenda excrementa irritet, non est negandum. Pancreas valdè flaccidum erat; Ventrilus penitus occupabat latus sinistrum & in medio contortus erat, ita ut quasi duplex videretur, flatibusque erat distentus. Epar obscuriorem habebat colorem, quâm debebat naturaliter, & planè situm erat in latere dextro, nec ullo modo uti naturaliter debet, inclinabat ad latus sinistrum.

Pulmonis dexter lobus ut & sinister erant obscurioris & subfusci coloris, qualis observari solet in suffocatis & strangulatis. Dissecto sinistro lobo multum effluebat sanguinis, & apparebant initia inflammationis, ex dextro lobo dissecto etiam aliquid sanguinis effluebat, sed non in tantâ quantitate. Cor valdè inclinabat ad latus sinistrum, & valdè magnum erat, quantum Cl. Sylvius non observavit, cum tamen 250. cadavera dissecuisset. Cordis ventriculi & auriculæ valdè repletæ erant sanguine, hinc si tantâ copiâ non potest propelli, pulsus debilis est, & vix sensibilis. Substantia cordis admodum flaccida erat, cum tamen debebat esse admodum dura, & sine ullo labore à vasis separabatur. Mediastinum cruenti erat coloris, quod naturaliter album referre debet. Propter temporis angustiam nihil amplius poterat examinari.

CASUS CXXXIV.

10. Maji. VIr quidam sub hypochondrio sensit punctiones per tempus aliquod subinde remittentes, subinde iterum accedentes; non commodè sternutat; per totam noctem sudat; Medicus judicavit esse pleuritidem, cum tamen neque tussiat, neque alia pleuritidi convenientia symptomata sentiat; & ideò sanguinem per V. S. extrahi curavit, unde malum quidem quodammodo mitigatum. Malum autem magis sedem in ventre aut potius intestinis habet; murmura sentit; flatus peccant, ut & bilis & pituita; longè magis tamen pituita quàm bilis; flatuum igitur generatio hîc impediri debet, & flatus producti discuti.

Medicamentum ergò conveniens pituitam viscidam incidens & leviter evacuans præscriptum est. Febris ipsi supervenit, à quâ curatus est.

CASUS CXXXV.

VIr quidam olim ictero laboravit, & quidem per 3. septimanas; appetitus est prostratus, & in ore amaritudinem sentit.

℞. *Elect. hydragog.* ℥ß,
è Succ. Rosar ℥ij.
Conserv. Rof. Pallid. ℥j.
Crem. Tartari ℨj.
M. f. Conditum.

Sumat pro lubitu ad quantitat. nuc. moschat. ut alvus laxior servetur.

CASUS CXXXVI.

VIr quidam cum valdè incaluerit, frigori se exposuit, unde in febrem quotidianam continuam incidit, quæ febris planè erratica facta est; mox enim tertio, mox quarto die invadit, in ipsâ febre capitis dolor adest, & sitis; nullum frigus sentit, sed tantum calorem. Præscripta est mixtura.

18. Maji. Heri habuit febrem, calorque gravior fuit, duravit per totam noctem; dolor in sinistro hypochondrio permanet, quando respirat profundius dolor augetur; abdomen tensum est; sentit rugitus & flatus in ventre, quibus emissis melius habet; quando autem nullos emittit flatus, pejus habet, & respiratio difficilis est à majori effervescentiâ factâ. Dolor in intestino est, quia ibi nulla alia pars est, quæ sedes ejus doloris esse possit; prætereà tensio istius loci idem confirmat. NB. Loco acet. stillat. spiritus nitri ad flatus discutiendos admisceri potest.

25. Benè se habuit, nisi quòd de surditate & sibilo aurium inprimis sinistræ conquestus est, quæ subinde recurrunt; nihil autem præstantius est, quàm si sumatur panis albus adhuc calidus admodum, dissectus in duas partes, Spir. Vin. madefactus & applicatus.

CASUS CXXXVII.

14. Maji. FOemina quædam ex opere suo valdè calefacta aëri frigido se exposuit & malè habere cœpit, unde purgatio menstrua non tam commode processit, uti debuisset; sensit prætereà internum calorem valdè urentem, externè autem nullus in partibus notatur, pulsus non adeò frequens est; assumsit quidem purgans, sed irrito cum successu.

CASUS CXXXVIII.

6. Maji. MUlier quædam, quæ phlegmata spumosa ac viscida ejicit, seq. condit. assumere debet.

℞. *Conserv. Rosar. pallid.* ℥j.
Elect. è succ. Rosar. ℥ß.
Rad. Jalapp. ℨß.
Crem. Tartari ℈ij.
M.

Assumat subinde ad quantitat. nuc. moschat.

CASUS CXXXIX.

18. Maji. MUlier quædam conqueritur de dolore in sinistro hypochondrio, sub costis spuriis; appetitus dejectus est; gravatur ab alimentis; nauseat & prona est ad vomitum; alvus adstrictior est; biduò ac triduò semel dejecit; raucedo adest, vergit semper hæc ægra ad tristitiam. Quoniam pituita in illâ peccat, ad incidendam & educendam eam.

℞. *Mass. Pil. fœtid. Maj.* ℨj.
Ol. dest. carioph. Gutt. ij.
M. & f. pilul. N°. xv.

Assumat vesperi, cum lectum petere velit, N°. iij. si inde non dejicit, cras iterum iij.

CASUS CXL.

14. Maji. MUlier quædam de tumore in pedibus, sine dolore tamen, conqueritur; non habet motum in pedibus, sunt enim debiles, ut vix sustentare possint corpus, alvus est segnior; tumor pedum si prematur digito, nulla manent vestigia.

Quia hæc mulier agit annum 73. & humores serosi & pituitosi in illâ abundant, & non negandum, aliquid flatuosi intercurrere, de decoct. incidente & evacuante pituitam subinde bonum haustum assumat.

CA-

Casus CXLI.

Menses ancillæ cuidam diutius suppressæ fuerunt, & inde levis fatuitas, ob vapores per sanguinis circulationem ad caput delatos.

℞. *Aqu. puleg.* ℥iß.
Theriacal. simpl. ℥ß.
Laud. Opiat. gr. j.
Syrup. stœchad. ℥j.
Misc.

Bis terve in die haustulum assumat.

Casus CXLII.

Vetula de dolore oculorum conquesta est, itaque sequenti collyrio sæpius lavare debet oculos.

℞. *Aqu. fœnic.*
Rosar. ana ℥j.
Sief. alb. ℈ß.
Vitrioli Alb. gr. ij.
Misc. exactissimè.

Casus CXLIII.

23. Maji. Infans quinque annor. per 3. septimanas febricitavit & quidem primò febre tertianâ intermittente, jam autem duplici tertianâ seu quotidianâ; in ipso paroxysmo frigus per semihoram durat, calor autem ad 4. hor. extenditur, frigus primò in dorso sentit, quod dehinc per totum corpus dispergitur; paroxysmus semper duas postponit horas; tempore frigoris valdè sitit; in principio cum primis diebus febricitaret, ex sternutatione incidit in narium hæmorrhagiam, à quo tempore grumosum sanguinem ex faucibus excrevit, tamen nec tussiendo, nec screando; statim cum illâ sanguinis excretione apparuerunt maculæ purpureæ, quæ jam lividæ factæ sunt & æquant piperis granum; facies tumida & quasi leucophlegmatica; pedes vesperi tument; alvus laxa; præscriptus est ab alio Medico haustus subinde assumendus, ille tamen nullo cum successu adhibitus est. In malo hoc sanguinis acrimonia peccat, quæ corrigenda est. De sequ. mixturâ quater in die propinetur infanti cochleare j. & redeunte paroxysmo cochlearia iij.

℞. *Aqu. plantag.* ℥ij.
Theriacal. simpl. ℥ß.
Acet. stillat. ʒiij.
Ocul. Cancr. ℈j.
Sang. dracon. gr. v.
Antimon. diaphor. ℈ß.
Syr. Card. Bened. ℥j.
Misc.

Casus CXLIV.

Vir quidam ante vesperam per 9. dies malè habere cœpit, & tum caluit, & doluit circa hypochondria & præcordia; os amaricat; & omnia quæ assumit amarum saporem sapiunt; dolor jam gravativus & distendens per totum corpus est dispersus; à quo ipsum caput non est immune; tussit; tussiendo viscida excernit; alvus medio modo se habet; non quiescit; frigus nullum sentit, sed tamen calorem.

Bilis primariò hic peccat, quod facilè satis symptomata demonstrant; pituitam quoque peccare patet ex materiæ viscidæ excretione, quæ tussiendo rejicitur, ut & dolor gravativus & distendens, & alvus ferè adstricta; ad corrigendos itaque & præparandos humores peccantes præscribatur mixtura consueta. Quia alvus est segnior, præscribatur haustus hydragogus.

4. Junii. A medicamento bis dejecit; conquestus est de lancinationibus in lumbis cum dolore, sed non tantæ fuêre, uti prius; sensit murmura; interdiu paulò melius habet, quàm vesperi, & noctu lancinationes ipsi videntur ex lumbis ad thoracem assurgere, unde respiratio paulò difficilior & tussis excitatur; utrumque humorem pituitam puta & bilem peccare ex præcedentibus ut & ex præsentibus symptomatibus patet; à pituitâ enim viscidâ flatus, à bile autem æstus excitantur. Hactenus optimè habuit, hodiè die 27. Junii conquestus est de tussi, & de puncturâ in pectore, quando tussit venter tumet, angiturque in ventre; quando inspirat dolor in superiore loco, quando exspiratin inferiore pectoris parte sentit. In inspiratione dolet pectus, quia dum abdomen flatibus distensum est, majori vi diaphragma deprimitur, ut impedimenta illa removeat, inprimis in concussione illâ tussis; folliculus fellis concutitur, bilisque excernitur, quæ flatus generat, unde inprimis in eo loco hypochondrii dolor

lor sentitur. Os sternum non ita sequitur motum diaphragmatis, ut costæ, unde illud magis afficitur, si motus fiat vehementior, & distensio major. Uterque humor peccans corrigendus & evacuandus per conveniens decoct. phlegmagogum nempe.

℞. *Ung. Martiat.*
Ol. d. absynth. ana ℥ij.
M. inungat pectus, ubi dolet.

CASUS CXLV.

Vir quidam ex itinere valdè incalescens aëri frigido se exposuit, unde in dolorem totius corporis incidit; alvus satis respondet; febris adest continua.

A corpore calefacto magis moti ac soluti sunt humores in corpore, hinc & pituita magis soluta, & ad habitum corporis delata, à vento autem frigido corpus afficiente coagulata, & in partibus corporis subsistens dolorem totius corporis excitat.

Utatur consueta Cl. Sylv. mixturâ. In omnibus levamen habet; sudat nonnunquam, dum enim adeò calet, & impeditur sudor, quando augetur; hoc autem fit, quando novus accedit paroxysmus, tunc calor augetur, & impeditur sudor, etsi enim hic æger febre continuâ quoque laboret, tamen continuæ febres suos quoque habent paroxysmos.

21. Deliravit.

25. Dolorem sentit in capite, quando tussit, (dolor fit in tussi, si aër exspiratus & propulsus in cerebrum, id afficit,) heri commodè dejecit, & optimè se habet. Tempore æstivo inprimis spir. volatil. & aqua pereunt, unde Sal lixiviosum & spiritus acidus acriora fiunt in corpore. Fermentatio minor fit æstate, quia aqua deest in corpore; in acidulis Spadanis est spiritus acidus temperatus à Spir. volat.

5. Jun. Multum sanguinis è naribus excrevit, & valdè debilis est.

6. Jun. Obiit.

CASUS CXLVI.

21. Junii. Juvenis quidam 21. annos natus, ante 3. menses cum noctu sub tecto decubuisset, circa collum sensit frigus cum dolore lancinante, ita ut ab eo tempore adhuc usque torticollus factus sit; dolor ille scapulis communicatus est, & primò dextro quoque brachio, dehinc sinistro, ut & pedibus, cum summâ motus impotentiâ, ita ut nec incedere, nec stare posset; sed semper decumbere coactus fuerit, nihilque manibus apprehendere potuerit; motus quidem in manibus & pedibus adhuc aliquis est, sed exiguus, & magno labore artus moventur; sensus tamen est exquisitus; pedes nonnunquam sursum trahuntur, & tunc sentit dolorem in scapulis; motis manibus etiam dolorem in scapulis persentiscit; venter per 8. septimanas tumuit, flatusque multos emisit; pulsus frequens est; alternis diebus magis sitit; alvus satis respondet; appetitus viget; noctu cum somniat, perterretur, aliàs benè dormit. Quæritur, qualis sit affectus, & quæ curandi ratio? Distinguendi sunt affectus, qui in hoc ægro sunt; 1. considerandus ille qui observatur in motus difficultate; & alter, qui spectat febrem ventrisque tumorem. Ab externo frigore caput affectum est, ut & omnes humores in capite contenti. Collum quoque primariò affectum videtur, ex intorsione colli; in collo autem musculi primariò moventes collum, & nervi qui ex vertebris transeunt ad artus ab humore viscido ibi hærente nervosque premente, ne pateat liber aditus spirituum animalium ad artus. Scapulas quoque affectas esse patet, quando movet pedes aut brachium, tunc enim sentit dolorem in scapulis. Materia autem circa scapulas hærens habet aliquam in se acrimoniam, hoc patet ex convulsione; pedes enim nonnunquam sursum trahuntur, tuncque nullum dolorem nisi in scapulis sentit. Dehinc corpus abundare pituitâ, non tantum communis victus ratio in hoc ægro suadet, sed & copiosi flatus illud indicant, quos emittit.

Totum sanguinem affectum judicat Cl. Sylv. & hunc ægrum laborare insuper principio hydropis ascitis, cui conjuncti sunt flatus; nec judicandum ascitem nullos flatus habere conjunctos, quod falsum, & contrarium sæpissimè observavit Dominus Sylvius.

Flatus sunt à pituitâ viscidâ; obstructa sunt aliquot vasa lactea, unde ruptio & effusio chyli in cavitatem abdominis, ut ita ascites; à pituitâ quoque febris excitari potest.

CURATIO.

Blandis sudoriferis hic æger est curandus, ab acrioribus autem abstinendum, e. gr. ab usu lign. guajac. id enim ob acrimoniam hic non conducit, sed omnia quæ sale volatili non acriori ab-

undant, hìc conveniunt, quæ ab Authoribus urinam movere dominatur.

De sequ. decoct. bis terve in die haustum assumat.

℞. *Rad. Apii.*
Fœnic. ana ℥j.
Baccar. Junip. ℥ij.
Sem. siler. montan.
Urtic. Rom.
Saxifrag. ana ℥ij.
Coqu. ex aqu. pur. ad
Colat. ℥xxx.
add.
Syr. de quinque Rad. ℥iij.
Spir. Vin. rectif. ℥ij.
Misc.

22. Manum dextram melius movere potuit, ut & collum, quàm heri.

23. Pejus habet quàm heri, caput non potest movere ullo modo, quin doleat maximè collum; febricitavit & deliravit; quòd autem febris major quàm heri & pridiè fuerit, causa videtur esse, quia pituita acida à compedibus suis magis liberata, bilisque ei permixta majorem effervescentiam & ita majorem febrem excitavit. Spiritus enim acidus quo magis liber est, & à materiâ viscidâ pituitosâ, in quâ hæret, magis liberatus, calorem quoque producit; nam quò liberior est, eò majorem producit calorem; hoc observamus, si spiritus acidus exponatur aëri, partes acriores & calidiores avolant, & phlegma manet; quòd si autem spiritus acidus pituitæ viscidæ adhuc est permistus, frigus excitat. Affusus spiritus acidus limaturæ Martis majorem excitat effervescentiam, quàm si affundatur Sali Tartari; & ratio hæc est, quia in Marte est aliquid olei. Succus pancreaticus si jungatur bili, & sit acidior ac fluidior, producit bilem æruginosam. Delirium à bile est; omnes enim affectus, in quibus observatur delirium, illi omnes à bile ortum ducunt, & delirium accidit à perturbato motu ipsorum spirituum animalium, ut & ejus impuritate; utile enim est aliquid volatile, quod facilè jungitur spiritibus animalibus, qui etiam sunt volatiles. Diversa possunt ad caput assurgere, quæ faciunt inclinationem ad somnum; quædam etiam quæ lancinatione iterum excitant à somno. Ubi spiritus acidus peccat, ab acidis est abstinendum, & ad contemperandum æstum valdè conducit phlegma Vitrioli & acet. sed non ad acidum superius est ascendendum; in phlegmate enim Vitrioli summa leniendi vis, propter spiritus volatiles, & Sulphur volatile; omne phlegma tam Vitrioli quàm aceti summam habet vim temperandi bilem. Nucha ægri inungatur sequ. linim.

℞. *Ol. lumbric.*
Vulpin. ana ʒj.
Castor. ℈j.
M.

In affectis nervis hæc selecta sunt, valdè enim leniunt Ol. lumbric. & vulpin. & Ol. Castor. ob salem volat. roborandi vim habet. Cum adhuc ipsi adessemus, pessimè se habuit, valdeque deliravit, videbaturque ipsi caput funiculis pulvinari alligatum esse; pulsus qui ante dimidiam hor. compressior fuit, cum in agone versaretur, valdè frequens, liberior & robustior erat, & ita vitam cum morte commutavit.

Annotata ex Sectione Cadaveris ejus.

Abdomen valdè turgebat, pressoque abdomine humor ex naribus effluebat.

Dissecto abdomine aqua spumosa ad aliquot cochlearia effluebat; intestina admodum turgebant flatibus, ut vix sine læsione illorum potuerit aperiri abdomen. Intestina tenuia multâ aquâ erant repleta, flatibusque distenta. Intestinum colon, quod in sinistro latere fertur, & tunc constituit flexum Sigmoideum, mirè erat distortum, flatibus distentum, & in medio abdominis reliquis intestinis instar C inflexi e. gr. Ͻ Intestinum colon cum intestinis tenuibus præter naturam cohærebat ventriculo. Liquori, qui in intestinis tenuibus hærebat, quasi ramenta ipsi permista fuissent, videbatur, nullaque pituita, quæ alias observatur, cum spumâ bullisque elevatis, uti solet in effervescentiâ fieri. Ventriculus admodum distentus erat flatibus, & liquoris aliquid in ipso reperiebatur. In mesenterio glandulæ admodum tumefactæ duræque erant, quales in scrophulis solent observari, materiamque Medicis gypseam dictam in se continebant; Externè in collo nihil potuit observari læsum. Vasa sanguinea admodum turgebant sanguine, caroque musculosa admodum flaccida erat. Cutis in collo minoribus glandulis erat infarcta. Indissolubiliter ferè dura meninx cranio adhærebat. Omnia vasa cerebri tam exteriora quàm interiora sanguine admodum turgebant, piaque meninx quasi leviter inflammata videbatur. Substantia cerebri obscurior, sanguineque saturatior erat. Aqua satis copiosa in cerebri ventriculis saporis subsalsi & parum acidi continebatur. Ductus inferior falcis ad

admodum magnus erat, quantus nunquam à Cl. Sylvio fuit observatus. Propè primum cerebri ventriculum anfractus & cavitas quasi observabatur, quales nunquam notavit Cl. Vir. Domin. Sylvius. Circa sextum par nervorum multa hærebat aqua.

CASUS CXLVII.

21. Junii. Mulier quædam per 14. menses valetudinaria fuit; interim tamen uterum gestavit, & ante 4. menses peperit filium, ante 8. autem dies frigus sensit molestum, quod duravit per 14. hor. & calor per 2. tantum, qui mediocris; & hæc symptomata quotidiè patitur; dehinc etiam dolor adest circa præcordia & sitis; assumto cibo valdè angitur; leniter sudat, sed sudor est frigidus; palpitationem in lumbis in parte magis anteriore sentit; noctu non potest quiescere; unde capitis dolor; alvus satis respondet.

Hic affectus potest dici affectio hypochondriaca, qui comitem habet febrem algidam; pituitam autem peccare patet ex frigore summo, quod dependet à pituitâ.

23. Heri benè se habuit; per 7. hor. duravit frigus; angitur in regione lumbari & magis parte anteriore; per 5. dies non dejecit; hodiè nihil medicamentorum assumsit, unde paroxysmus hesterno fuit gravior, & commoda quidem esset purgatio, quia alvus segnior, sed quia nullum commodum datur purgandi tempus, ob febrem, videndum quomodo in crastinum diem se habeat; frustra enim adhibentur medicamenta, si in ipso paroxysmo febrili adhibeantur, nihil enim agunt, si aut in principio paroxysmi aut ante declinationem ejus exhibeantur; satius ergò esto, si nullum alias commodum datur purgandi tempus, ut illud observetur, quando febris declinatio adest. Non amplius tantum frigus, sed horror adhuc adest; ab ineunte æstate tussivit, ab assumto autem hoc medicamento per octiduum non tantum tussivit.

26. Ab assumto hydragogo commodè dejecit; hodiè manè bene se habuit, sed post meridiem iterum malè; videtur ipsi cor innatare aquæ ab halitibus & vaporibus ex effervescentiâ in intestino tenui facta assurgentibus, & à salivâ magis soluta & deglutitâ.

CASUS CXLVIII.

Mulier quædam de continuâ alvum deponendi necessitate conquesta est; quæ dejecit, sunt pituitosa & aliquo modo cruenta.

Tenesmo hæc mulier laborat, qui excitatus est à materiâ viscidâ acri adhærente intestino crasso; de sequentibus suppositoriis subinde unum immittat in anum.

℞. *Pulv. Rad. aristol. Rot.*
Myrrh. Rubr.
Mastich.
Oliban.
Litharg. aur.
Lapid. calaminar. ana ℈ß.
Thereb. coct. q. s.
M. f. s. a. Suppositoria ad longitud. articuli digitorum.

CASUS CXLIX.

25. Junii. Mulier quædam conqueritur de dolore capitis & colli; qui per 6. septimanas duravit; non quievit per aliquot noctes ob dolorem dentium auriumque; Collum totum scrophulis tumidum & rigidum; menses ordinatè fluunt; cum febre & frigoris modo incidit in id malum; sæpè nudis pedibus incessit, usurpavit externa, non interna. Potest dici affectus hic catarrhus, ut vulgò solet, dolor dentium & aurium subinde gravior, subinde levior; causa est humor pituitosus, quod probant scrophulæ; & serosus, quod dentium dolor auriumque subinde affligens affirmat.

℞. *Mass. Pil. Cochiar.* ʒj.
Resin. Jalapp. ℈j.
M. f. pilul. N°. xxx.
Quotidiè v. assumat.

CASUS CL.

Juvenis per 3. septimanas inflammationem in pede habuit sinistro cum febre, ab illo tempore de angustiâ, ardore faucium, pectorisque dolore conquestus est; nullum saporem in cibis percipit; per 4. dies non dejecit. Præscriptus est

 hau-

haustus hydragogus & mixtura consueta. Ardor in faucibus remisit, uti & sitis.

Hodiè die 11. conquestus est de tussi, inprimis noctu urgente; dolorem sentit circa cartilaginem ensiformem, quando tussit; ficciora non potest deglutire, partim propter salivæ defectum, partim quia illæ partes excoriatæ fuere, unde minus aptæ ad promovendam deglutitionem; noctu ob tussim molestam non potest quiescere, ad leniendos igitur dolores acres, de sequ. decoct. subinde haustum assumat.

℞. *Rad. alth.* ℥ij.
Liquirit. Ras. ℥ß.
Fœnic. ℥j.
Fol. tussilag.
Hyssop. ana Mj.
Rasur. C. C. ℥ij.
Coqu. ex aqu. pur. in Colatur. ℥xx.
Dissolv.
Syr. jujub. ℥ij.
M.

CASUS CLI.

PUella quædam conqueritur per 3. septimanas se male habuisse, frigus in lumbis sensisse; durasse ad hunc diem, ubi primò calorem percipit, dolorem capitis patitur, nec non quandoque insultus epilepticos; intrà 3. septimanas semel dejecit; dolorem per totum corpus quoque sentit, ut vix tegumenta ferre possit.

A pituitâ acidâ primarium malum dependere putat Cl. Sylv. & vult adhiberi medicamenta sale volat. abundantia. Alvus per aliquot dies & septimanas fuit adstricta, quod deducit Domin. Sylv. à spir. acid. Adhibenda ergò quæ bilem augent, ut sunt Sal Tartari it. Oleum Tartari per deliqu. quod spir. acid. contemperat.

CASUS CLII.

JUvenis quidam cum valdè incalescere, ante octiduum adivit mare, & se in eo lavit; post balneum iterum incalescens largiter frigidum assumsit potum, à quo tempore incidit in febrem, uti mox incaluit, mox friguit, molestiam præterea in lumbis sensit, & adhuc sentit, præterea tussit & tussiendo cruenta excernit, dolorem per totum corpus sentit inprimis in pectoris latere dextro, eoque magis quando respirat & tussit; difficilis adest respiratio; pulsus durus, celer & frequens, sitis intensa. Pleuritide hunc ægrum laborare manifestum est ex symptomatibus relatis, adest enim febris, dolor pectoris, difficilis respiratio, sitis & tussis. Omnes humores male affectos esse judicat Domin. Sylv. idque ab externo frigore, cum in balneum se recepisset, & ab interno frigore, dum potum frigidum copiose hauserit, contractum. Etsi jam calor aëris in illo ægro percipitur, tamen per calida debet curari. Propinetur mixtura consueta.

14 Julii. Hodiè majorem perturbationem in lumbis sensit, & calor acrior, omniaque symptomata graviora sunt quàm heri; tussiendo sputa cruenta excernit; alternis diebus pejus habet, & hinc concludendum febrem tertianam continuam intercurrere, & ob novam exacerbationem febrilem symptomata graviora hodiè fuerunt quàm heri.

CASUS CLIII.

ANcilla per 3. dies dolores per totum corpus inprimis in capite sensit, idque à frigore externo contraxit; per 4. dies non dejecit; dolores quoque circa præcordia habet; omnia potulenta, quæ assumit, iterum evomit, quæ dehinc sapiunt saporem amarum; noctu non quiescit; pulsus præter naturam frequentior; menses alias benè se habent. Assumat mixtur. consuetam.

CASUS CLIV.

12. Julii. PUella quædam conqueritur de dolore circa præcordia, continuo vomitu, & faucium ardore; noctu non quiescit.

℞. *Diascord. Fracast.* ℥iß.
Syrup. myrtin. ℥j.
Laud. Opiat. gr. ij.
Aqu. Cinamom. ℥ß.
Plantag. ℥ij.
Misc.

14. Julii. Dolorem sentit in urinæ redditione, sedimentum urinæ purulentum est, ab exulceratione colli vesicæ; ab assumtis cibis gravatur; omnia evomit, ut vix aliquid possit assumere. Obiit.

Annotata ex Sectione Cadaveris ipsius.

Intestinum colon in dextro latere firmiter adhærebat peritonæo. Vesica coalebat cum utero, & uterus cum reliquis partibus, omniaque intestina utero vicina coaluerant. Partes uteri & uterus ipse malè erant affecta, & inter intestinum rectum & uterum materia purulenta reperiebatur. Uteri substantia magis crassa erat, quàm debebat, magisque erat porosa, uti contingit, in illis, quibus menstrua fluunt. In interiore vesicæ parte exulceratio, materiaque purulenta notabatur. Renes præter naturam majores erant, pallidi coloris ac figuræ inæqualis.

In utroque rene materia purulenta observabatur. Ureter dexter admodum magnus erat, & liquor aliquis in illo continebatur; rubebat quoque, sed magis in parte inferiore, quàm superiore. Circa insertionem hujus uretheris dextri in vesicam erat obstaculum, quo stylus penetrare non poterat; urether sinister magis tenuior, nec tam crassus uti dexter; magis teres, totiusque substantia delicatior erat. In mesenterio apostema reperiebatur, satisque magna puris quantitas illo aperto effluebat.

Intestinum tenue, quod sub mesenterio fertur, & in quod inferuntur ductus pancreaticus & bilarius secundum internam substantiam suam erat excoriata, leviterque inflammata; nullus mucus in illo reperiebatur, qui alias naturaliter adest.

NB. Ab intestino illo tenui vas notabile, in quo liquor aliquis continebatur, prodibat, desinens in glandulas lumbares; præterea plexus plurimorum vasorum, sed magis exiguorum, quæ ex eodem intestino prodibant, & in glandulas lumbares desinebant, observabatur. Ventriculus tam parvus & contractus erat, ut facilè pro parte intestini aspici potuisset.

Lien præter naturam durior erat, ut & gravior. Hepar penè naturaliter se habebat; Vesicula fellis plena erat bile, partesque ejus vicinæ colore bilis erant tinctæ. In thorace omnia benè se habebant, nisi quòd in cordis substantiâ externâ macula alba notabatur, quasi membrana esset combusta.

CASUS CLV.

PUella quædam ante 5. septimanas ad hoc usque tempus valetudinaria fuit, & quotidiè sensit paroxysmos febriles; initio paroxysmi sensit frigus in lumbis, dehinc per totum abdomen, & denique per pedes dispersum, ut pedes quasi aquæ frigidæ impositos esse, sibi videatur; 15. dies post cum malè se habere cœpit, evomuit sanguinem, & cum sanguine bilem, abhorret ab omni potu, exceptâ aqua; caput dolet, & vertigine subinde laborat; per 3. dies non dejecit, molestiamque circa regionem ventriculi percipit. Ad alterandos & præparandos humores præscripta est mixtura consueta.

CASUS CLVI.

PUella quædam per 4. annos valetudinaria fuit, ubi per totum illud tempus dolores in lumbis sensit, sed non tam graves uti jam; per aliquot dies febrem habuit, cum capitis dolore; ante hâc omnia, quæ assumsit, iterum evomuit, sed vomitus ille jam cessavit; appetitus est prostratus; alternis diebus semel dejecit.

Præscripta est mixtura consueta.

CASUS CLVII.

VIr quidam conqueritur de linguæ siccitate & faucium ardore; non potest commodè deglutire, manè cum surgit, vertiginem patitur, ac interdiu sibilum aurium; ante triduum febrem sensit cum tremore.

℞. *Aqu. Bethon.* ℥ij.
Fœnic. ℥j.
Spir. Salis Gutt. vj.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M. & assumat cochleatim.

CASUS CLVIII.

PUella quædam conqueritur de summis oculorum doloribus.

℞. *Aqu. Rosar. alb.* ℥j.
Fœnic. ℥ß.
Croc. Opt. gr. ij.
Opii Thebaic. gr. j.
Misc. pro Collyrio, quod guttatim in oculorum angulos immittat.

CASUS CLIX.

JUvenis quidam valdè pituitosus de gravi auditu conquestus; præterea & de seroso tumore in inferioris maxillæ parte anteriore circa latus menti, cui sequentia sunt præscripta.

℞. *Mass. Pil. fœtid. Maj.*
Cochiar. ana. ℥ß.
Ol. cariophyll. Gutt. iij.
M. f. pilul. N°. xxv.
Deaurentur. Dosis N°. iij.

Ad gravem auditum.

℞. *Ol. castor.* ʒij.
Succin. ℈j.
M.

Excipiatur Gutt. j. aut ij. gossypio, & in cavitatem auris immittatur.

Ubi dolor ex distensione membranarum aut peritonæi à flatibus, tum olea conducunt, quæ partes illas reddunt magis explicabiles.

℞. *Ung. alth. simpl.*
Martiat. ana ʒij.

Ol. lilior. alb. ratione flatuum discutiendorum externè valdè conducit, cui si jungatur nardin. & chamæmel. magis penetrat, discutit solvit & temperat acrimoniam.

Annotata ex sectione pueri de summis & immensis abdominis doloribus dum adhuc in vivis esset, conquerentis.

Abdomen admodum turgebat, eoque dissecto aqua colore ex albo viridescente instar seri lactis effluebat. Omnis abdominis pinguedo consumta erat; Inter peritonæum & omentum satis magna quantitas materiæ lactè coagulato, tam ratione coloris, quàm consistentiæ non absimilis continebatur ad ℔ij. Membrana intestina tegens admodum crassa & quasi cornea facta erat, intestinuisque firmiter adhærebat. Peritonæi pars in superiore parte dextrâ tam dura erat, ut tangenti facilè (quoad consistentiam,) pro cartilagine haberi potuisset. Ex cavitate quam constituit omentum alligatum fundo ventriculi sinistræ lienis parti & intestino colo aqua flava ad aliquot cochlearia exhauriebatur. Intestina in se invicem coälita erant, & non nisi summâ cum difficultate separari poterant.

CASUS CLX.

JUvenis pannifex annorum circiter 30. ante 15. menses sensit circa sinistrum hypochondrium in concursu notharum costarum cum suis cartilaginibus, dolorem, qui angebatur, quotiescunque vel leviter tantum tussiret, nunc autem dolorem cum alvi segnitie per 6. circiter menses passus est; incidit posteà in motus difficultatem in brachio dextro, & quidem circa humerum, adeò ut vix humerum movere posset; ubi motu continuato membrum magis incalescebat, motus liberior redditus est, interim ab opere desistens frigus molestum patiebatur, ab humero usque ad cubitum, quod frigus cessavit, postquam thoraci insuta est pellis ovina, idque malum continuavit circiter 2. menses, quo tempore tumore œdematoso & frons & faciei pars superior occupata est, & quidem tanto, ut foveam facilè admitteret, & ab imposito pileo notabile signum remaneret; post illud tempus totum brachium subitò redditum est immobile, remanente motu solo in manu & cubito; potuit flectere brachium, sed non à corpore removere, nec id hoc tempore potest, & totum malum remansit in brachio & humero. Inter alia & quidem pauca remedia in sinistro brachio fonticulus excitatus est ante 3. menses circiter, qui per unum circiter mensem servatus est apertus; interim dolores habuit conjunctos graves, & tantos, ut coactus fuerit fonticulum claudere. Eodem tempore dolor gravis excitatus est in sinistro humero, cum motus impotentiâ, quæ hactenus adhuc permanet, licet post curatum fonticulum sublatus est dolor. Eodem tempore quo in sinistro brachio excitatum est malum præfatum, obortus est quoque tumor in sinistro genu, cum dolore non quidem gravi, sed motum impediente, cum levi claudicatione, adeò ut vix per hor. quadrantem ambulare, nec nisi cum incommodo sedere queat; durante hoc, alvus fuit segnior, appetitus autem toto tempore integer, & potius auctus, quàm diminutus; sitis nunquam urlit; somnus fuit commodus; non potest cogitare æger, unde malum ipsi acciderit & ortum duxerit; vix hactenus aliquid tentatum est, per remedia, nisi quod in dextra pedis parte internâ applicatus fuerit fonticulus, à quo nullam habuit molestiam, semelque atque iterum purgantia ac sudorifera sine ullo tamen levamine sunt adhibita.

EXPLICATIO.

Quo nomine hic affectus sit nominandus, difficile dictu est, nullum enim nomen, quod ei commodissimè conveniat, vix excogitari potest; ad speciem paralyseos imperfectam quidem referri potest, quia in paralysi quacunque nullus notabilis observatur dolor, qui hic præstò est, meritò autem ad motus impotentiam ad rigorem scil. refertur, in frigore enim est rigiditas, quæ hîc observatur, in paralysi autem partis laxitas, quæ hîc abest.

2. Si in parte paralytica frigus ægro molestum, illud tamen in paralysi molestum non est.

Ergò hic affectus ad paralysin non est referendus. NB. Nervi à pituitâ non possunt comprimi, nisi ea abeat in gypseam substantiam.

Pituitam, & in eâ spiritum acid. in hoc ægro peccare, manifestò ex eo patet, nempe quia fames est aucta; fames autem non augetur, nisi ab acidis.

2. Aliquid acre adesse patet, ex humore, qui è fonticulo brachii sinistri effluxit, unde æger dolorem sensit; & hoc manifestum est argumentum, si humor ex parte effluat causans dolorem, acrimoniam adesse certissimè, humoris autem acris ratione fit dilaceratio partium.

Pars affecta videntur musculi cum sui tendinibus, ad quos defluxit humor, non quidem quantitate, sed qualitate, acrimoniâ scil. peccans; si enim quantitate peccasset humor, tumorem excitasset, quod non contigit, quia autem dolor adest, meritò ab acrimoniâ illius humoris malum deducitur. Locus autem à quo humor ille ad humerum & brachium delatus sit, statuitur intestinum tenue, quod sub mesenterio defertur & ad latus sinistrum seu hypochondrium sinistrum tendit, in quo prava facta fuit effervescentia, malam autem esse effervescentiam partes ex dolore, quem sensit æger in hypochondrio sinistro, & ex adstrictiore alvo. Viæ autem ordinariæ statuuntur, per quas humor ille acris ad partes dictas humorum scil. &c. affectus defertur, hoc patet ex humere ex fonticulo effluente. Cl. Sylvius putat fonticulum in parte nimis sensili locatum fuisse, unde dolor tantus exortus fuerit. Tumor qui notatur in facie, est ab humore viscido in partibus faciei mollioribus restagnante.

CURATIO.

In his consistit ratio curandi, ut humor excitans dolorem corrigatur, & temperetur. 2. Ut humor correctus educatur, quod commodè præstari potest, si adhibeatur decoct. ex radicibus aperientibus ut apii, fœnic. levistic. lign. guajac. addit. bacc. junip. & omnibus aromatibus & seminibus quæ temperant humorem acrem, & simul educunt. NB. Satius est plantas adhibere siccas, quàm recentes, quia ex recentibus sal volat. non benè elici potest.

RE-

REMEDIA
SYLVIANA.

1. PUlv. sternutatorius.

℞. *Rad. helleb. alb.*
Fol. Majoran.
Flor. lilior. conv. ana ℈j.
M. f. pulv.

2. Alius.

℞. *Fol. Nicotian.* ʒj.
Flor. carioph. ℈ß.
Rad. liquirit. ℈j.
M. f. pulv. tenuissimus.

3. Ad suffocationem uterinam.

℞. *Aqu. puleg.* ℥ij.
Cinamom.
Hysteric. ana ℔ß.
Syr. de fœnic. ℥ß.
M. Dos. subinde cochl. j.

4. Ad Clavos pedum.

Valet Cera viridis.

5. Ad Dysenteriam.

℞. *Lactis. Vaccin.* ℥j.
Thereb. Venet. in ovi vitell. dissolut. ℥ß.
Mell. Rosat. ℥j.
M.
F. Enema.

Ubi malum ingravescit, iterandum est aliquoties.

6. Ad eandem.

℞. *Rhabarb. el.* ʒj.
Diascord. Fracastor. ʒß.
Aqu. Cinamom. ʒij.
Plantag: ℥ß.
Conf. Alkerm. ℈ß.
M. sumat æger subinde cochl. j.

7. Ad eandem.

℞. *Rhabarb. el. leviter tost.* ʒj.
Diascord. Fracastor. ℈j.
Conf. Alkerm. ʒß.
Syr. Myrtin. ℥ß.
Aqu. plantag. q. s. M.
F. haust.

8. Scammonii præparatio, ut sine ullo incommodo usurpari possit.

℞. *Scammon. gr.* xv.
Terantur in mortar.
Additis aqu. Cinamom. ʒij.
& *Aqu. Meliss. q. s.*

Effund. sensim emulsio lactea, remanente in fundo materiâ nigricante & piceâ; emulsioni lacteæ add. Juleb. rosac. ʒij. & f. haustus.

NB. Sine ullis torminib. agit, quod debet.

9. Ad Variolarum eruptionem.

℞. *Aqu. petrosel.*
Fœnic. ana ℥j.
Acet. still. ℥ß.
Ocul. Canc. ʒß.
Syr. quinque Rad. ℥j.
M.
Detur ægro subinde cochl. j. per tot. ægritudinis tempus.

Nota. Si gr. ij. aut iij. Ol. dest. anis. Rhabarb. jungantur, sapor ejus ingratus omninò non percipietur.

10. In delirio, ad somnum conciliandum.

℞. *Hord. mundat. ad crepatur. coct.* ℥j.
Sem. papav. alb. ʒiij.
Cucumer. ʒij.
Cum decoct. hord. q. s. f.
Emulsio, cui add.
Syr. diacod. ℥iß.
Aqu. Rosar. ℥j.
Cinamom. ℥ß.
Misc.

11. Tin-

11. Tinctura Cinamomi.

℞. *Cinamom. pulv. q. placet.*
Spir. Vin. rectif. q. s.
M. pon. in digest. & extrahe Tinct.

12. Aqu. theriacal. simplex.

℞. *Theriac. Andr. Vet.* ℥j.
Spir. Vin. rectific. ℥iiij.
Misc. pon. in digest. & extrah. Tinct.

13. Electuar. diaprunum, seu Cholagogum.

℞. *Pulp. prunor. acido-dulc.* ℥x.
Cremor. Tartar.
Scammon. opt. ana ℥ij.
Rhabarb. el. ʒx.
Cinamom. acut. ʒij.
Sacchar. clarific. ℥xvj.
M. f. s a. Electuar.
Dosis à ʒiij. *ad* ℥ß.

14. Electuar. Hydragogum.

℞. *Baccar. Junip. in aqu. font. vel pluv. coctar. expressar. & ad pulp. consistent. redactar.*
Pulp. Tamarindor. ana ℥iiij.
Rad. Jalapp. ℥iß.
Scammon. el. ℥j.
Cinamom. acut.
Sem. fœnic. dulc. ana ʒij.
Sacch. clarificat. ℥x.
M. & f. Elect.
Dosis à ʒiij. *ad* ℥ß.

15. Electuar. de Sennâ.

℞. *Pulp. prunor.* ℔ß.
Tamarind. ℥ij.
Fol. senn. mundat. ℥iij.
Scammon. elect. ℥ß.
Sem. fœnic. dulc. ℥iij.
Rad. acori. ʒj.
Sacchar. clarificat. ℔j.
M. f. Electuar.
Dosis à ʒvj. *ad* ℥j.

16. Electuar. Phlegmagogum.

℞. *Uvar. passar. à nucl. mundatar. in aqu. coctar. expressar. & ad pulp. consistent. redactar.* ℥viij.
Mann. Calabrin. ℥ij.
Turbith Gummos.
Agaric. leviss. ana ℥j.
Trochisc. alhandal. ʒij.
Sem. Anis. ʒiij.
Cinnamom ocul. ʒij.
Macis. ʒj.
Sacch. clarificat. ℔j.
M. f. Electuar. Dosis à ʒvj. *ad* ℥j.

17. Syrupus de Sennâ.

℞. *Fol. senn. mandat.* ℥ij.
Sem. fœnic. dulc. ʒij.
Infund. in cucurb. vitr. alemb. cœco tectâ per 24. hor. in Aqu. Tartarisat. q. s.
Colatur. add.
Sacch. clarificat. ℥xvj.
Coqu. igne lent. ad consist.
Syrup. Dosis ab ℥ij. *ad* ℥iij.

Aqua Tartarisata fit, quando in aqua communi soluta est Tar. alb. quantitas ad mediocrem aciditatem.

18. Syrupus de Rhabarb. simpl.

℞. *Rhabarb. el. rasi & incis.* ℥ij.
Cinamomi acut. ʒij.
Infund. p. 24. hor. in aqu. Tartarisat. q. s.
Colatur. q. s. add.
Sacch. clarificat. ℥xvj.
M. f. Syrup.
Dos. ab ℥iß. *ad* ℥iiß. *vel* ℥iij.

19. Syrup. de Helleb. nigro.

℞. *Rad. hellebor. nigr. crassè pulverisat.* ℥ij.
Sem. anis. ʒij.
Infund. in aqu. Tartarisat. q. s.
Colatur. q. s. add.
Sacch. clarificat. ℥xvj.
M. f. Syrup.
Dosis ab ℥j. *ad* ℥ij. *si solus usurpatur.*

20. Syrupus de Colocynthide.

℞. *Pulp. colocynthid. à sem. mundat.* ℥j.
Infund. in aqu. Tartarisat. q. s.
Colatur. add.
Succ. liquirit. inspissat. ℥ß.
Sacch. clarific. ℥xvj.
& sub coctionis finem add.
Tinct. Cinamom. ℥j.
M. f. Syrup. Dosis ab ℥ß. *ad* ʒvj.

21. Elixir proprietatis.

℞. *Aloës opt.*
Croc. Britannic. ana ℥j.
Extrah. c. Spir. Vin. rectif. q. s. Tinct.
Interim. Myrrh. rubr. ℥j.
Affund. Spir. Vin. rect. & Vitrioli q. s. ut Eliciatur Tinctura.
Binæ Tincturæ confund. & per d. 8. aut 10. in Mar. Balneo digerantur.

22. Balsamus Sulphuris.

℞ *Flor. Sulphur.* ℥ij.

Affund. Spir. Terebinth. Venet. ℥iiij. Diger. in cinerib vel aren. Baln. igne lento, & coqu. ad flor. totalem dissolutionem in balsam. rubicundum.

23. Decoctum Vulnerarium.

℞. *Rad. aristol. rot.* ʒij.
Fol. sanicul. mar.
Alchymill.
Pyrolæ.
Consolid. Saracen.
Veronic. ana Mj.
Coqu. ex aqu. pur. ad Colat. ℥xx.
add.
Oxymel. simpl.
Syr. de Symphit. Fernel. ana ℥ij.

Mundificat, attenuat & resistit putredini.

24. Conveniens remed. in omni hæmorrhagiâ.

℞. *Aqu. plantag.* ℥ij.
Cinamom.
Acet. stillat. ana ℥ß.
Sang. dracon. ℈ß.
Lapid. hœmatid. gr. vj.
Syrup. myrtin. ℥j.
Assumat æger cochleatim, tollit enim omnem sanguinis fluxum.

25. Ung. ad Scabien.

℞. *Salpetr.*
Alum. crud.
Sulph. viv.
Zingib. alb. ana ℥ß.
Olei Rosac. q. s.
M. f. ung.

REMEDIA EXTRAORDINARIA

à Cl. D$_o$. Sylv. in Colleg. æstivo privatim habito communicata.

1. UNg. Nicotianæ ad ulcera deplorata præstantissimum.

℞. *Resin.* ℥viij.
Thereb. Cypr. ℥iiß.
Ol. Nicotian.
Ol. hyperic. ana ℥ij.

Solvatur primò cera in oleis, post resinam adde tandem thereb. spatulâ continuò agitando, soluta serv. usui.

Oleum nicotian. paratur ex succ. nicotian. depurato, cum infusione flor. hypic. & pomor. momord.

2. Potio ad accelerand. part. probatissima.

℞. *Aqu. lilior. alb.*
Puleg.
Chamædr. ana ℥j.
Cinamom. ℥ß.
Borrac. Venet.
Succin. præpar. ana ℈ij.
Croc. orient. ℈ß.
Ol. dest. cinam. Gutt. iij.
M. pro 2. dosibus.

3. Clyster egregius in Epilepsiâ.

℞. *Rad. Angelic.* ʒij.

Fol.

Fol. Majoran.
Puleg. ana Mj.
Baccar. laur. ʒij.
Coqu. in ſ. q. aqu. comm.
In Colatur. ℥viij.
Diſſolv.
Bened. laxat. ℥ij.
Ol. nardin. ℥ß.
M. & f. Clyſter.

4. Ad Clavos pedum.

℞. *Gumm. Galban. in acet. ſolut.* ℥j.
Pic. naval. ℥ß.
Empl. diach. ſimpl. ʒij.
Salis armoniac. ℈j.
M. f. empl. quod ponatur cum pann. tertio aut quarto die ſemper mutando ſuper verruc. & clavos pedum.

5. Contrà Lumbricos.

℞. *Sem. Zedoär.* ℥ij.
Pulv. Rad. Jalapp. ℥j.
Croc. orient. ʒj.
M. & f. pulv.
Senior capiat bis terve ʒj.
Infans & paulò adultior à ℈ß. *ad* ℈j. & ij.

6. Ad dolorem ſedandum hæmorrhoidum cœcar.

℞. *Farin. hord.*
Sem. lin. ana ℥j.
Flor. Sambuc.
Verbaſc. ana Mj.
Fol. Malv. Mij.
Coqu. in lact. ebutyrat. ad conſiſt. cataplaſin.

7. Ad Epiphoram.

℞. *Ung. Roſac.* ʒij.
Lap. calaminar. pp. ana ℈ß.
Camph. gr. V. M. f. Ung.

8. Ad ardorem in gutture.

℞. *Rad. alth.* ʒij.
Fol. Malv. Mij.
Caſur. CC.
Sem. aquileg. ana ʒij.
Coqu. in q. ſ. aqu. hord.
In Colat. ℥xv.
Diſſolv.
Syr. Jajub. ℥iß.
Lap. prunell. ℈ij.
M. f. gargariſmus.

NB. Si fortè quid de eo deglutiatur, nihil periculi inde metuendum.

8. Ad dolorem in auribus.

℞. *Ol. ſuccin.* ℈j.
Caſtor. ʒj.
M. inſtillet æger Gutt. ij. *goſſypio, idque impone in aur.*

10. Decoct. ad lochia perſeverantia ex fruſto placentæ in utero hærentis.

℞. *Rad. Biſtort.* ʒij.
Spic. Indic.
Schænanth. ana ʒß.
Fol. Majoran. Mj.
F. decoct. ex Vin. alb. & aqu. pur. ana p.
Æqu. in Colat. ℥xv.
Diſſolv.
Syrup, de arthemis. ℥j.
M. ſummat bis terve in die ad ℥iij. *aut* iiij.

11. Decoctum egregium ad obſtructiones menſium.

℞. *Nard. Indic.*
Schænanth. ana ʒß.
Fol. arthemis.
Sabin.
Majoran. ana Mj.
Coqu. ex aqu. & Vin. ana q. ſ.
Ad Colat. ℥xxv.
add.
Syr. de arthemis. ℥ij.
Aqu. Theriacal. ſimpl. ℥j.
M.

Sumat bis terve in die, donec prodeant menſes.

12. Contrà Vermes.

℞. *Corn. Cerv. pp.* ʒiß.
vel.
Corallin. ʒiß.
Mercur. dulc. ʒj.
Scammon. ℈ij.
Sacchar. albiſſ. in aqu. abſynth. diſſolut. ℥ij.
Miſc. & f. ſ. a. tabellæ.

13. Vinum Hippocraticum.

℞. *Sacch. albiss.* ℔xvj.
Cinamom. Acut. ℔j.
Zingib. ℥ß.
Cariophyll.
Nuc. moschat.
Mac.
Galang.
Granor. Paradysi. ana ʒiß.
Vin. Generos. Mens. IX.
Lact. vaccin. dulc. Mens. ß.
M.

14. Extractum ad faciendum Vin. Hippocratic.

℞. *Cinamom. acut. elect.* ℥iij.
Zingib. ℥ß.
Macis.
Nuc. moschat.
Cariophyll. ana ʒj.
Granor. Paradis. ℈iiiß.
Piper. gr. iiij.
Contus. gross. mod. affund.
Spir. Vin. ℥xv.

Stent in loco tepid. vitro benè clauso, ut Tinctura eliciatur.

15. Aqua perfumata.

℞. *Benzoin.* ℥ij.
Styrac. ℥j. *Ladan. opt.*
Ireos flor. ana ℥ß.
Balsam. Peruv. Gutt. viij.
Aqu. Rosar. fragr. ℔j.
Diger. in Mariæ Balneo add.
Zibeth. gr. j. *aut ij.*
Mosch. & Ambr. pro lubitu.

16. Ad erosionem faucium à bile.

℞. *Herb. heder. terr.*
Violar. ana Mj.
Hord. mundat. ʒiß.
Coqu. in s. q. aqu. in
Colat. ℔j. *dissolv.*
Mell. Rosat. ℥iß.
Spir. Vitrioli Gutt. viij.
M. f. Gargarismus.

17. Pulsus fragrantissimns vestibus aspergendus.

℞. *Rad. Ireos flor.* ℥iiij.

NB. Ex hâc vermiculi generantur.

Rad. cyperi rotund. ℥ij.
Flor. Rosar. rubr. Mvj.
Lavendul. Mij.
Stœchad. Arab.
Gumm. Benz. ana ℥iß.
Styrac. calam. ℥j.
Rorismar. Mij.
Mosch. ℈j.
Zibeth. gr. xv.
M. f. pulv. grossus.

18. Pilulæ ad ciendos menses.

℞. *Gumm. galban. c. acet. pp.* ℈j.
Chalyb. pp.
Castor. opt.
Myrrh. rubr.
Mastich. el. ana ℈ß.
Aloës Rosat. ℈j.
Resin. Jalapp.
Trochiss. de Myrrh.
Alhandel.
Diagrid. ana gr. xv.
Ol. carioph.
Mac. ana Gutt. iij.
M. f. pilul. N°. LXXX. *Dosis* N°. iiij. ad v. *vel* ℈ß. *vesperi.*

19. Potio antiscorbutica.

℞. *Raphan. rustican.*
Tamarind.
Rad. cichor, ana ℥ij.
Rhabarb. el. ℥ß.
Fol. brassic. rubr.
Nasturt. aquat.
Cochlear. ana Mijß.
Rad. Bistort.
Sem. Anis.
Fœnic. ana ℥ß.
Heder. terr.
Fumar.
Beccabung. ana Mß.
Pom. citr. N°. j.
Concis. affund. Vin.
Alb. Mens. iß.

Bibat æger singulo mane haust. & tantum vini semper rursus affundatur, quantum absumtum fuit. NB. Omnes species recentes esse debent, exceptis seminibus.

20. Con-

20. Contra tussim.

℞. *Rad. loquirit. Ras.* ℈iiij.
Spec. diaireos. ℈j.
Diatragac. frig. ℈ß.
Croc. gr. vj.
Sacch. cand. alb. ad pond. omnium.
M. f. pulv. subtilissimus. Sumat quantum cuspide cultri comprehendi potest, pro unâ vice.

21. Pulv. sternutatorius.

℞. *Flor. lil. convall.*
Lavend.
Anthos. ana ℈ß.
Fol. bethon.
Violar.
Sal. ana gr. viij.
Sem. nigell. ℈ß.
M. f. pulv. subtilissimus.
Add.
Spec. diamosch. dulc. gr. v.
Ol. lign. rhod. Gutt. ij.
Misc.

22. Epithema in capitis dolore ab ardore febrili.

℞. *Aqu. Rosar.*
Card. Bened. ana ℥ij.
Acet. Lavend. ʒvj.
Opii thebaic. gr. vj.
M. f. Epithema.

Ejus pars calefacta linteo, fronti & capiti apponatur, & si linteum exsiccatum fuerit, iterum madefiat; in delicatioribus aqua cinnamom. addi potest.

INDEX
CASUUM & MEDICAMENTORUM.

CASUS I. De Viro ventris torminib. & febre quart. affecto. Pag. 5.
II. De Puella Hystericâ. ibid.
III. De Puella febre tertiana laborante. ibid.
IV. De Vetula Ophtalmica. ibid.
V. De Viro febre intermittente laborante. 6
VI. De Fœminâ angustiis circa præcordia vexatâ. ibid.
VII. De Puellâ scrophulis affectâ. ibid.
VIII. De Viro summo æstu afflicto. ibid.
IX. De Viro multis humoribus pituitosis scatente. ibid.
X. De Viro à flatibus vexato. ibid.
XI. De Viro, qui ab acrib. humoribus vexabatur. ibid.
XII. De Viro, de ventriculi debilitate conquerente. 7.
XIII. De Vetulâ, de angust. circa præcord. & tussi conquerente. ibid.
XIV. De Puella Melancholiâ hypochondriacâ laborante. ibid.
XV. De Muliere febre tert. laborante. ibid.
XVI. De Viro pituitosis humor. scatente. ib.
XVII. De Viro Ascite & febre errat. continuâ laborante. ibid.
XVIII. De Fœminâ passione hystericâ laborante. 8.
XIX. De Viro à flatibus vexato. ibid.
XX. De Viro acidis humoribus scatente. ib.
XXI. De Viro tussi laborante. ibid.
XXII. De Fœmi. angustiis præcord. labor. ib.
XXIII. De Fœminâ febre intermittente affecta. ibid.
XXIV. De Muliere de flatibus in lumb. conquerente. ibid.
XXV. De Puellâ à vaporib. bilios. in lumb. vexata. ibid.
XXVI. De Virg. hyster. passione affectâ. 9.
XXVII. De Virg. quæ ex flatulentiâ & febre decumbit. ibid.
XXVIII. De Viro tussi laboranti. ibid.
XXIX. De Muliere, quæ ardore faucium cum febre contin. laborat. ibid.
XXX. De Viro à flatulentiâ vexato. ibid.
XXXI. De Viro tussi laborante. ibid.
XXXII. De Viro febre imminuta laborante. ib.

CASUS.
XXXIII. De Virg. Sanguinolentiâ gingivar. affectâ. ibid.
XXXIV. De Virg. scrophul. laborante. 10.
XXXV. De Viro febre quotid. contin. laborante. ibid.
XXXVI. De Viro à ructib. acid. vexato, cum corporis debilitate & pedum tumor. ibid.
XXXVII. De Viro alvo adstrictâ laborante. ib.
XXXVIII. De Viro flatulentiâ, febre quotidianâ cum capitis dolore & pedum tumore laborante. ibid.
XXXIX. De Viro tussi & adstrictâ alvo laborante. ibid.
XL. De puero delirio affecto. 11.
XLI. De Puellâ febre quotidianâ laborante. ibid.
XLII. De Viro in quo bilis abundabat. ibid.
XLIII. De Viro febre cum summis pedum doloribus laborante. 12.
XLIV. De Puellâ febre intermittente laborante. ibid.
XLV. De Viro febre cum pectoris dolore laborante. ibid.
XLVI. De Viro de hæmorrhoidibus in ano tumefactis conquerente. 13.
XLVII. De Viro epileptico. ibid.
XLVIII. De Viro de pruritu in toto corpore conquerente. ibid.
XLIX. De Viro alvo adstrictâ laborante. ibid.
L. De Viro, qui de Urinæ ardore & dolore in pene conquerebatur. 14.
LI. De Viro qui de artuum & aliis symptomatibus conquerebatur. 16.
LII. De Viro epileptico & hydropico. ibid.
LIII. De Viro febre laborante. 18.
LIV. De Alio Viro, febre laborante. ibid.
LV. De Alio febre laborante. 19.
LVI. De Viro delirio affecto. 21.
LVII. De Viro tussi & angust. circa præcordia laborante. 22.
LVIII. De Viro, qui de alvo adstrictâ, tussi, erisypelate & febre conquestus est. ibid.
LIX. De Viro Ascite laborante. 24.
LX. De Viro variis symptomatibus affecto. ibid.

LXI.

CASUS. LXI. De Viro quodam febre laborante. 27.
LXII. De Viro paralysi laborante. 31.
LXIII. De Viro febre continuâ laborante. 32.
LXIV. De Viro febre errat. laborante. 33.
LXV. De Puellâ Variol. laborante. *ibid.*
LXVI. De Muliere de oculorum dolore conquerente. 34.
LXVII. Annotata in sectione mulieris cujusdam extinctæ continet. *ibid.*
LXVIII. De Ancilla suffocatione matricis laborante. 35.
LXIX. De Muliere quâdam febricitante. 36.
LXX. De Viro febre tert. contin. laborante. *ibid.*
LXXI. De Vetul. de dolore in mictione & aliis symptom. conquerente. 37.
LXXII. De Viro febre errat. labor. *ibid.*
LXXIII. De Viro febre tert. labor. 38.
LXXIV. De Muliere quâdam febre affectâ. *ibid.*
LXXV. De Ancillâ scrophul. laborante. 39.
LXXVI. De Fœminâ Anginâ laborante. *ibid.*
LXXVII. De Viro febre quart. labor. 40.
LXXVIII. De Ancillâ febre labor. 42.
LXXIX. De Viro hæmorrhagiâ narium affecto. 43.
LXXX. De Fœminâ anguſt. circa præcord. &c. labor. 45.
LXXXI. De Ancillâ febre quotid. contin. lab. *ibid.*
LXXXII. De Viro eresypelate labor. *ibid.*
LXXXIII. De Ancillâ febr. quotid. labor. *ib.*
LXXXIV. De Juvene febre contin. labor. 46.
LXXXV. De Juvene pleuritid. labor. 48.
LXXXVI. De Viro asthmate & dyspnœâ laborante. 49.
LXXXVII. De Muliere Vomit. cruento &c. labor.
LXXXVIII. De Puellâ febr. quotid. labor. 52.
LXXXIX. De Viro febre continuâ labor. *ib.*
XC. De Ancillâ febre quotid. labor. 53.
XCI. De Viro febre tert. intermittent. lab. *ibid.*
XCII. De Viro lab. febr. quart. 54.
XCIII. De Viro febre quotid. continua laborante. *ibid.*
XCIV. De Vir. febre contin. lab. 55.
XCV. De Viro Epilept. *ibid.*
XCVI. De Ancillâ hystericâ passione affectâ. 56.
XCVII. De Ancillâ febre quartanâ & principio hydropis laborante. 57.

CASUS.
XCVIII. De Viro quodam febre quotidianâ affecto. *ibid.*
XCIX. De fœminâ quadam febre quartanâ laborante. *ibid.*
C. De Muliere febre quotidianâ laborante. 58.
CI. De Viro quodam febre quartanâ laborante. 59.
CII. De Ancillâ quâdam Coryza laborante. *ibid.*
CIII. De Viro quodam febre quartanâ laborante. *ibid.*
CIV. De fœminâ quadam dentium dolore vexatâ. *ibid.*
CV. De Viro phtysico. *ibid.*
CVI. De Viro quadam febre laborante. 60.
CVII. De alio, qui febre laborat. *ibid.*
CVIII. De Juvene febre tertianâ labor. *ib.*
CIX. De Juvene hypochondriaco. 61.
CX. De Viro febre laborante. *ibid.*
CXI. De Viro febre tertianâ labor. 62.
CXII. De Viro de totius corporis gravitate alvique adstrictione conquerente. 63.
CXIII. De Fœminâ affectione hypochond. laborante. *ibid.*
CXIV. De Fœm. scrophulis affectâ. *ibid.*
CXV. De Fœm. quartanariâ. *ibid.*
CXVI. De Fœminâ phtysicâ. 64.
CXVII. De Muliere ulcere vesicæ affect. *ibid.*
CXVIII De Muliere de summis in hypochondr. dextro doloribus conquerente. *ibid.*
CXIX. De Ancilla febre quartanâ & erraticâ laborante *ibid.*
CXX. De Muliere febre laborante. *ibid.*
CXXI. De Muliere febre ardente laborante. 65.
CXXII. De Muliere febricitante. *ibid.*
CXXIII. De Alia muliere febricitante. *ibid.*
CXXIV. De Aliâ febricitante. *ibid.*
CXXV. De Muliere mensium obstructione borante. *ibid.*
CXXVI. De Muliere hypochondriacâ. 66.
CXXVII. De Aliâ Mul. hypochondr. *ibid.*
CXXVIII. De Viro tussi & diarrhæa affecto. 67.
CXXIX. De Alio Viro, tussi labor. *ibid.*
CXXX. De Viro febre tertianâ labor. 69.
CXXXI. De Muliere oris Scorbuto labor. *ibid.*
CXXXII. De Viro sexagena. difficili respir. labor. 70.

CASUS.
CXXXIV. De Viro hypochondriaco. *ibid.*
CXXXV. De Viro Ictericо. 71.
CXXXVI. De Viro febre quotidianâ labor. *ibid.*
CXXXVII. De Fœminâ mensium obstructione labor. *ibid.*
CXXXVIII. De Fœminâ phlegmatibus viscid. scatente. *ibid.*
CXXXIX. De Muliere hypochondriacâ. *ibid*
CXL. De Muliere de tumore in pedibus conquerente. *ibid.*
CXLI. De Ancillâ quâdam de mensium suppressione conquerente. 72.
CXLII. De Vetula de oculorum dolore conquestâ. *ibid.*
CXLIII. De Infante febricitante. *ibid.*
CXLIV. De Viro hypochondriaco. *ibid.*
CXLV. De Viro de doloribus totius corporis conquerente. 73.
CXLVI. De Juvene torticollo. *ibid.*
CXLVII. De Fœminâ hypochondriacâ. 75.
CXLVIII. De Muliere tenesmo laborante. *ibid.*

CASUS.
CXLIX. De Muliere de capitis & colli dolore conquerente. *ibid.*
CL. De Juvene de inflammatione in pede cum febre laborante. *ib.*
CLI. De Puellâ Epilepticâ. 76.
CLII. De Juvene febricitante. *ibid.*
CLIII. De Ancillâ de doloribus totius corporis conquerente. *ibid.*
CLIV. De Puellâ de dolore circa præcordia &c. conquerente. *ibid.*
CLV. De Puellâ Febre quotidiana laborante. 77.
CLVI. De Aliâ Puellâ febre laborante. *ibid.*
CLVII. De Viro qui de linguæ siccitate, & faucium ardore &c. conqueritur. *ibid.*
CLVIII. De Puellâ de summis oculorum doloribus conquerente. *ibid.*
CLIX. De Juvene valdè pituitoso de gravi auditu &c. conquesto. 78.
CLX. De Juvene hypochondriaco. *ibid.*

FINIS.

REMEDIA
SYLVIANA.

1. PUlv. Sternutatorius.
2. Alius Pulv. Sternut.
3. Ad Suffocationem Uterinam.
4. Ad Clavos Pedum.
5. Ad Dysenteriam.
6. Aliud ad eandem.
7. Aliud ad eandem.
8. Scammonii præparatio, ut sine ullo incommodo usurpari possit.
9. Ad Variolar. Eruptionem.
10. In delirio ad somnum conciliandum.
11. Tinctura Cinamomi.
12. Aqua Theriacalis simplex.
13. Electuar. Diaprunum seu Cholagogum.
14. Electuar. Hydragogum.
15. Electuar. de Sennâ.
16. Electuar. Phlegmagog.
17. Syrupus de Sennâ.
18. Syrup. de Rhabarb. simpl.
19. Syrup. de Helleb. Nigro.
20. Syrup. de Colocynthide.
21. Elixir. Proprietatis.
22. Balsamus Sulphuris.
23. Decoctum Vulnerarium.
24. Conveniens Remed. in omni hæmorrhagiâ.
25. Ung. ad Scabiem.

REMEDIA EXTRAORDINARIA
SYLVIANA.

1. UNg. Nicotianæ ad Ulcera deplorata præstantissimum.
2. Potio ad accelerand. partum probatissima.
3. Clyster egregius in Epilepsiâ.
4. Empl. ad Clavos pedum.
5. Contra Lumbricos.
6. Ad sedandum dolorem hæmorrhoidum cœcarum.
7. Ad Epiphoram.
8. Ad Ardorem in gutture.
9. Ad dolorem in auribus.
10. Decoct. ad Lochia perseverantia ex frusto placentæ in utero hærentis.
11. Decoctum egregium ad mensium obstructiones.
12. Contra Febres.
13. Vinum Hippocratic.
14. Extract. ad faciend. Vin. Hippocr.
15. Aqua Perfumata.
16. Ad erosionem faucium à Bile.
17. Pulv. Fragrantissimus vestibus aspergend.
18. Pilulæ ad ciendos menses.
19. Potio Antiscorbutica.
20. Contra tussim.
21. Pulv. Sternutatorius.
22. Epithema in capitis dolore ab ardore Febrili.

Amicissime

L E C T O R.

Coronidis loco addere placuit Indicem Menstruarum Plantarum; sive Catalogum singulorum Mensium Annique temporum, in quibus hæ vel illæ Plantæ Medicæ; & in quo loco vel solo floreant atque proveniant, Botanices Studiosis, ut speramus & optamus, valdoperè proficuum. Vale.

MARTIUS.

IN hoc Mense florent.] *Acacia German* juxta vias & sepes. *Bellis* in hortis, *Chilidon. min.* in locis humid. *Fragaria* in hort. *Porrum* hoc mense seritur in hort. *Tussilago* in rivis. *Viola purpurea* juxta vias.

APRILIS.

I*N hoc Mense florent.*] *Acetosell.* in loc. nemoros. & arenosis. *Bellis* in hortis. *Buxus* hoc mense novella germina profert. *Cochlearia Epatica stellata*, & *Fragaria* in hort. *Fraxinus* in sylvis opacis. *Geranium* in loc. opacis & desertis. *Porrum* hoc in Mense seritur. *Primula veris* in loc. campestribus & sylvis. *Pulmonaria* in dumetis opacis & umbrosis. *Salix* in loc. udis. *Satyrium* in campis, sylv. ac vineis. *Taraxac.* in loc. herbosis. *Teucrium* in loc. asperis, aridis & apricis. *Vinca* in solo fœcundo.

MAJUS.

I*N hoc Mense florent.*] *Abies* perpetuò viret, montibus gaudet saxosis, & hoc mense foliis renovatur. *Acetosa* & *Acetosella* in hort. *Alchimilla* in pascuis. *Anagallis* hoc in mense floret, & per tot. æstat. in hort. vinetis & arvis. *Anagallis aquatica* in rivulis. *Aristoloch.* & *Bellis* in hort. *Branca ursina* in loc. humid. *Buglossa* in loc. campestrib. & arvis. *Calcatrippa* in hort. *Caprifolium* in dumetis. *Charefol.* & *Cochlearia* in hort. *Consolida* in loc. campestribus, *Cyanus* in agris. *Cynosbatus* in dumetis. *Epatica stellata* in hort. *Fraxinus* in sylv. opacis. *Fumaria* in hortis & vineis. *Geranium* in loc. opacis & desertis. *Hispidula* in loc. siccis. *Lichen* in loc. udis & umbrosis. *Ligustrum* juxta sepes. *Lilium convallium* in sylvis. *Milium Solis* in hort. *Nummularia* in campis. *Nymphea* in aquis. *Papaver* erraticum inter segetes. *Plantago* in loc. herbosis. *Pœonia* in hort. *Polygonatum* in sylvis & collibus. *Quinque folium* in loc. arenos. & campestribus. *Rosa* in hort. *Ros Solis* in loc. campestribus & palustrib. *Rosmarinus* in hort. *Salix* in loc. udis. *Sanguisorba* in hortis. *Soponaria* juxta vias & rivulos. *Satyrium* in camp. pratis & sylvis. *Saxifragia* in loc. asperis ac sabulosis. *Scord.* in loc. humid. *Serpillum* in locis sabulos. & apricis. *Sideritis* in loc. apric. montan. & sabulosis. *Symphitum* in pratis & hort. *Thlaspi* in loc. incultis. *Teucrium* in loc. herbos. & asperis. *Tormentilla* in loc. herbos. & arenosis. *Vinca* in solo fœcundo.

JUNIUS.

I*N hoc Mense florent.*] *Acetosa* quæ etiam semine turget. *Adianthum* in Galliâ Narbonensi. *Ageratum* in hortis. *Agrimonia* juxta sepes. *Alchimilla* in pascuis. *Alkekengi* in vineis. *Alsine* in hortis & vinetis. *Anagallis* aquatica in rivulis. *Aneth.* in loc. arenos. & aprico. *Aquileg.* in hort. & fundo pingui. *Aristoloch.* in hort. *Atriplex* in Sylv. *Basilic.* & *Bethon.* in hortis. *Bugloss.* in loc. campestr. & arvis. *Calamintha* in arvis. *Calcatrippa* in hort. *Cannabis* in agris. *Caprifol.* in dumetis. *Card. Bened. Cepa* & *Chamædrys* in hort. *Cichorium* juxta vias. *Cicuta* in pratis. *Filipendula* in solo herboso. *Fraxinella* in rupibus. *Fumaria* in hort. & vineis. *Hedera terrestr.* in loc. arenoso. *Horminum* in solo opimo. *Hyoscyamus* floret incultus. *Lichen* in locis udis & umbrosis. *Ligustrum* juxta sepes. *Lilium* in hortis in pingui solo. *Matricaria*, *Mentha Saracenica* & *Mespilus* in hortis. *Meum* in hortis & locis mont. *Millefolium* juxta vias. *Muscus* terrestr. in sylvis. *Nigella* in hort. *Nymphæa* in aquis. *Ononis* & *Origanum* in campis. *Papaver erraticum* inter segetes. *Plantago* in loc. herbos. *Portulaca* in loc arenos. & sabulosis. *Pyrola*

rola in sylv. humid. *Quinquefol.* in loc. arenosis. *Rosa*, *Rosmarinus*, *Ruta*, *Sanguisorba* & *Sanicula* in hort. *Scabiosa* in arvis. *Scord.* in loc. humid. *Secale* in agris. *Spica* in hort. *Stœchas citrina* in loc. arid. & sabulosis. *Veronica* in dumetis.

JULIUS.

IN *hoc Mense florent.*] *Absinth.* vulgare passim. *Acetosa* hoc mense semine turget. *Adianthum* in Gall. Narbonensi. *Agrimonia* juxta sepes. *Althea* in loc. humid. *Aneth.* in loc. arenos. & apricis. *Angelica*, *Anis.* & *Apium* in hort. *Aquilegia* in hort. pingui in fundo. *Atriplex* in Sylvis. *Basilic.* in hort. *Bethonica* in hort. & pratis. *Calamintha* in arvis. *Cardiaca* juxta sepes. *Card. Bened.* in hort. *Centaur. minus* in hort. & prat. sabulosis. *Cepa*, *Chamedrys* & *Chamæpytis* in hort. *Cicuta* in pratis. *Coriandr. Cynogloss.* & *Endivia* in hort. *Erysimum* juxta vias. *Eupatorium* in loc. uliginosis. *Filipendula* in solo herboso. *Fœnicul.* in hort. *Hedera terrestr.* in loc arenosis. *Horminum* in solo opimo. *Hyoscyamus* floret incultus. *Hypericum* floret etiam incultum. *Hyssopus* in hortis. *Lagopus* inter segetes. *Levisticum* in solo umbroso. *Majorana* in hort. *Marrubium* floret incultum juxta vias. *Melissa*, *Mentha*, & *Mentha Saracenica* in hort. *Meum* in hort. & locis montanis. *Nasturt. aquatic.* in rivulis & paludibus, viretque perpetuo. *Nigella* in hortis. *Olea* in locis siccis argillosis. *Ononis* & *Origanum in campis*. *Parietaria* juxta sepes. *Pastinaca* sylvestris in loc. campestribus. *Persicaria* in loc. palustribus. *Peucedanum* in hort. & montibus opacis. *Pimpinella* in solo pingui, sed inculto. *Pulegium* in loc. cult. & incultis. *Salvia*, *Spica*, *Spinachia* & *Thymus* in hortis. *Verbascum* in loc. arenosis. *Verbena* juxta muros & vias, *Vincetoxic.* & *Virga aurea* in sylvis.

AUGUSTUS.

IN *hoc Mense florent.*] *Absinth.* in hort. *Adianthum* in Galliâ Narbonensi. *Althea* in loc. humidis. *Amaranthus* in hort. *Aneth.* in loc. arenoso & aprico. *Atriplex* in sylvis. *Centaur. minus* in hort. & pratis arenosis. *Chamapitis* & *Endivia* in hortis. *Erysimum* juxta vias. *Eupatorium* in loc. uliginosis. *Fœnical.* *Hyssop.* & *Imperatoria* in hort. *Lupulus* in solo pingui. *Majorana* in hort. *Milium* in solo arenoso humid. *Morus* fructum fert matur. in hort. *Nasturt. aquatic.* in rivul. & paludibus viretque perpetuò. *Pastinaca Sylvestr.* in loc. campestrib. *Persicaria* in locis palustribus. *Pimpinella* in solo pingui, sed inculto. *Pulegium* in loc. cult. & incultis. *Salvia* in hort. *Sambuci* baccæ hoc in mense maturescunt. *Spinachia* in hort. *Verbena* juxta muros & vias. *Vincetoxic.* & *Virga aurea* in sylvis.

SEPTEMBER.

ALkekengi fert fructus maturos in vineis.

OCTOBER.

ACacia Germanica fert fructus juxta vias. *Mespilus* fert fructus in hortis.

VER.

IN *hoc tempore florent.*] *Acacia German.* *Chelidon. majus* juxta sepes. *Cheiri*, *Cornus*, *Epatica nobilis* & *Iris nostras* in hort. *Napus* in agris. *Petasitis* in loc. humid.

ÆSTAS.

ÆStivo tempore florent.] *Adiantum* in Galliâ Narbonensi. *Anagallis* in hort. vinet. & arvis. *Agrimonia* juxta sepes. *Bellis*, *Borrago*, *Calendula* & *Cariophyllus* hortens. in hort. *Chelidonium* majus juxta sepes. *Cuscuta* floret adnascens passim herbis & fruticib. potissimum urticæ, lino & lupulo. *Euphragia* in loc. sabulosis. *Filix* in sylv. *Galega* in hort. *Genista* in loco arenoso & aprico. *Jacea* in hort. & agris. *Jasminum* in hort. *Lactuca* in solo pingui. *Lapathum* in loc. incultis. *Lotus hortens.* in hort. & pratis. *Malva* floret passim inculta. *Melilotus* in locis saxosis. *Mercurialis* in vinetis. *Nasturt. hortense* vere seritur, æstate autem floret in hort. *Nepeta*, *Papaver sativum* & *Petroselinum* in hort. *Polyganum* in loc. incultis. *Prunella* in loc. campestrib. & herbosis. *Ptarmica* in pratis & arvis. *Ribes* hoc tempore maturescunt. *Rubus idæus* in æstatis principio floret, in ejus autem fine fructus maturescit. *Sambucus* floret juxta sepes. *Satureja* in hort. *Succisa* in loc. campestrib. pratis & juxta arva. *Vermicularis* in muris, locisque arenosis.

AUTUMNUS.

ACacia German. fert fructus juxta sepes. *Anisi semen* hoc tempore maturescit. *Olea* maturos hoc tempore dat fructus. *Sorbus* maturos hoc tempore fert fructus.

Ut autem Benev. Lector ritè scire etiam possit, in quo vel quibus mensibus hæc vel illa Planta floreat; Plantas omnes, quarum in præcedenti Catalogo fit mentio, juxta ordinem Alphabeticum positas huc quoque ponere non displicuit.

A.

Abies in Majo foliis renovatur, &c.
Absynth. vulgare floret Julio & Augusto.
Acacia Germanica floret Mens. Martio.
Acetosa flor. Majo.
Acetosella flor. Aprili & princip. Maji.
Adiantum æstate flor.
Ageratum flor. Junio.
Agrimonia ferè totâ fl. æstate.
Alchimilla fl. Majo & Junio.
Alkekengi fl. Junio, fructus fert ante Autumn.
Althea fl. Jul. & Aug.
Amaranthus fl. August.
Anagallis fl. Majo, & hinc per tot. æstat.
Anagallis aquatica fl. Majo & Junio.
Anethum fl. Jun. Jul. & Aug.
Angelica fl. Julio.
Anysum seritur mense Mart. flor. Jul. & sem. maturescit Autumno.
Antirrhinum fl. Majo & Junio.
Apium fl. Julio.
Aquilegia fl. Junio & Julio.
Aristolochia fl. Majo & Junio.
Arnica fl per tot. ferè æstatem.
Arum folia dat mense Martio; flores autem Jun.
Atriplex fl. Junio, Julio, & Augusto.

B.

Bardana fl. Jun. & Julio.
Basilicum fl. Jun. & Julio.
Bellis fl. per. integram æstatem, præcipuè autem verno tempore.
Betula julos prodit Martio, quibus Aprili folia succedunt.
Barrago fl. Jun. Jul. & Aug. usque in Septembr.
Branca Ursina fl. Maj.
Buglossa fl. Majo & Jun.
Bursa pastor. fl. Aprili.
Buxus viret perpetuò, Aprili tamen novella germina profert.

C.

Calamintha fl. Jun. & Jul.
Calcatrippa fl. Majo & Jun.
Caltha florere incipit Majo, floretque per integr. æstatem.
Cannabis fl. Junio.
Caprifolium fl. Majo ac Junio.
Cardiaca fl. Julio.
Card. bened. fl. Jun. & Julio.
Cariophyllus hortens. fl. Jun. atque in multam æst.
Centaur. min. fl. Jul. & Aug.
Cepa fl. Jun. & Jul.
Chærefolium fl. Maj.
Chamædrys fl. Jun. & Jul.
Chamæpytis fl. Jul & Aug.
Chelidon. majus fl. primo statim vere, & per mult. æstatem.
Chelidon. minus fl. Martio.
Cheiri fl. April. Maj. & ultrà.
Cichorium fl. Jun.
Cicuta fl. Jun. & Jul.
Cochlearia fl. April & Majo.
Consolida fl. Majo.
Coriandrum fl. Jul.
Cornus florere incipit vere.
Cuscuta fl. Jun. Jul. & Aug.
Cyanus fl. Majo.
Cynoglossum fl. Julio.
Cynosbatus fl. Majo.

E.

Endivia fl. Jul. & Aug.
Epatica nobilis florere incipit veris initio.
Epatica stellata fl. Aprili & Majo.
Erysimum fl. Jul. & Augusto.
Eupatorium fl. Jul. & Aug.
Euphragia fl. Jun. Jul. & Aug.

F.

Fabaria fl. Iulio & Aug.
Filipendula fl. Jun. & Jul.
Fœnicul fl. Jul. & Aug.
Fragaria fl. Mart. & Aprili.
Fraxin. fl. April & Maj.
Fraxinella fl. Junio.
Fumaria fl. Majo & Junio.
Fumaria bulbosa. fl. Aprili.

G.

Galega fl. æstate.
Gallium fl. Majo & hinc totâ æstate.

Ge-

Geranium fl. potissimum April. & Majo.
Glycyrrhiza fl. Julio.

H.

H*Edera terrestr.* fl. Aprili potissimum.
Hedera arborea fl. Autumno, & baccas fert hyeme.
Herniaria fl. Jun. & Julio.
Hispidula fl. Majo & Junio.
Horminum fl. Jun. & Julio.
Hyoscyamus fl. Jun. & Julio.
Hypericum fl. Julio.
Hyssopus fl. Jul. & Aug.

I.

J*Acca* fl. April. Majo ac totâ ferè æstate.
Juglandis juli & folia erumpunt Martio, nuces autem maturescunt Autumno.

L.

L*Actuca* fl. æstivo tempore.
Lagopus viget Julio potissimum.
Lapathum fl. Majo & Julio.
Larix flor. Vere.
Levisticum fl. inprimis mense Julio.
Lichen fl. Majo & Junio.
Ligustrum fl. Majo & Jun.
Lilium fl. Junio.
Lilium Convallium fl. initio Maji.
Lotus fl. Jun. Jul. & Augusto ejusdem anni, quo sata est.
Lupulus fl. Aug.

M.

M*Ajorana* fl. Jul. & Aug.
Malva fl. Majo & seqq. mens.
Marrubium fl. Iul.
Matricaria fl. Iun. & Iul.
Melilotus fl. integrâ æstate.
Melissa fl. Iulio.
Mentha fl. Iulio.
Mentha Saracenica fl. Iun. & Iulio.
Mercurialis fl. per integr. æstat.
Mespilus fl. Iunio, fructus autem fert Octobri.
Meum fl. Iun. & Iul.
Milium fl. Aug.
Milium Solis fl. Majo.
Millefolium fl. Iun.
Morus dat fruct. maturum Aug.

N.

N*Apus* fl. à Vere in æstatem.
Nasturt. aquat. fl. Iul. & Aug.
Nasturt. hortense seritur vere; & fl. æstate.
Nepeta fl. Iun. Iul. & Aug.
Nigella fl. Iun. & Iul.
Nummularia fl. Majo.
Nymphea fl. Iun. & Iul.

P.

P*Apaver sativum* fl. mediâ æstate.
Papaver erraticum fl. Majo & Iun.
Parietaria fl. Iul.
Paris herba fl. April. & Majo.
Pastinaca sylvestr. fl. Iulio & Aug.
Perfoliata fl. Iunio.
Persicaria fl. Iul. & Aug.
Petasites fl. veris initio.
Petroselinum fl. Iun. & Iul. & Aug.
Peucedanum fl. Iulio.
Pimpinella fl. Iul. & Aug.
Plantago fl. Majo & Iunio.
Pœonia fl. Majo.
Polygonum fl. integrâ ferè æstate.
Polygonatum fl. Majo.
Porrum seritur Martio & Aprili.
Portulaca fl. Iunio.
Primula veris fl. Aprili.
Prunella fl. Iunio & hinc ferè integrâ æstate.
Ptarmica fl. Maj. Iun. & Iulio.
Pulegium fl. Iulio & Aug.
Pulmonaria fl. Aprili.
Pyrolæ fl. Iunio.

Q.

Q*Uinquefolium* fl. Majo & Iunio.

R.

R*Ibes* maturescunt circa festum S. Iohannis.
Rosa fl. Majo & Iun.
Ros Solis fl. Majo.
Ros Marinus fl. Majo & Iunio.
Rubus fl. æstatis initio, & maturescit in fine ejus.
Rubus idæus fl. æstatis initio, & maturescit Augusto.
Ruscus primo vere turiones promit, & autumno semen.
Ruta fl. Iunio.
Ruta muraria vivax est toto anno, æstate tamen amplius viret, flore & semine caret.

S.

SAbina viret perpetuò.
Salix fl. Majo & Aprili.
Salvia fl. Iul. & Aug.
Sambucus fl. Majo, Iun. & Iulio, baccæ autem maturescunt Augusto.
Sanguisorba fl. Majo & Iunio.
Saponaria fl. Majo.
Satureja fl. integra ferè æstate.
Satyrium fl. April. & Majo.
Saxifraga. fl. Majo.
Scabiosa fl. Iunio.
Scolopendria vulgaris viret per tot. ferè annum.
Serpillum flore mense Majo protrudit, integraque æstate fovet.
Sideritis fl. Majo.
Solanum fl. æstate integrâ.
Sorbus maturos fert fructus Autumno.
Spica fl. Iunio ac Iulio.
Spinachia floret utplurimum Iulio & Aug.
Stœchas citrina fl. Iunio.
Succisa fl. Iul. Aug. & Sept.
Symphitum fl. Majo ac Iunio.

T.

TAraxacum fl. Aprili & Majo.
Teucrium fl. Aprili.
Thlaspi fl. Majo & maturescit Iunio.
Thymus fl. Iunio.
Tormentilla florere incipit Majo.
Trichemanes virescit perpetuò, estque sterile.
Tussilago fl. Martio.

V.

VAleriana fl. Majo, Iunio & Iul.
Verbascum flor. Iulio.
Verbena fl. Iulio & Aug.
Vermicularis flor. maximè æstate integrâ.
Veronica fl. Iunio.
Victorialis flor. cum aliis allii speciebus.
Vinca fl. Aprili, Majo, viretque semper.
Vincetoxicum fl. Iul. & Aug.
Viola purpurea fl. circiter finem Martii, ac initium Aprilis.
Virga aurea fl. Iul. & Aug.
Vitis fl. Iunio.

U.

ULmaria fl. Iun. & Iul.
Urtica omnes vigent æstate.

FINIS.

